

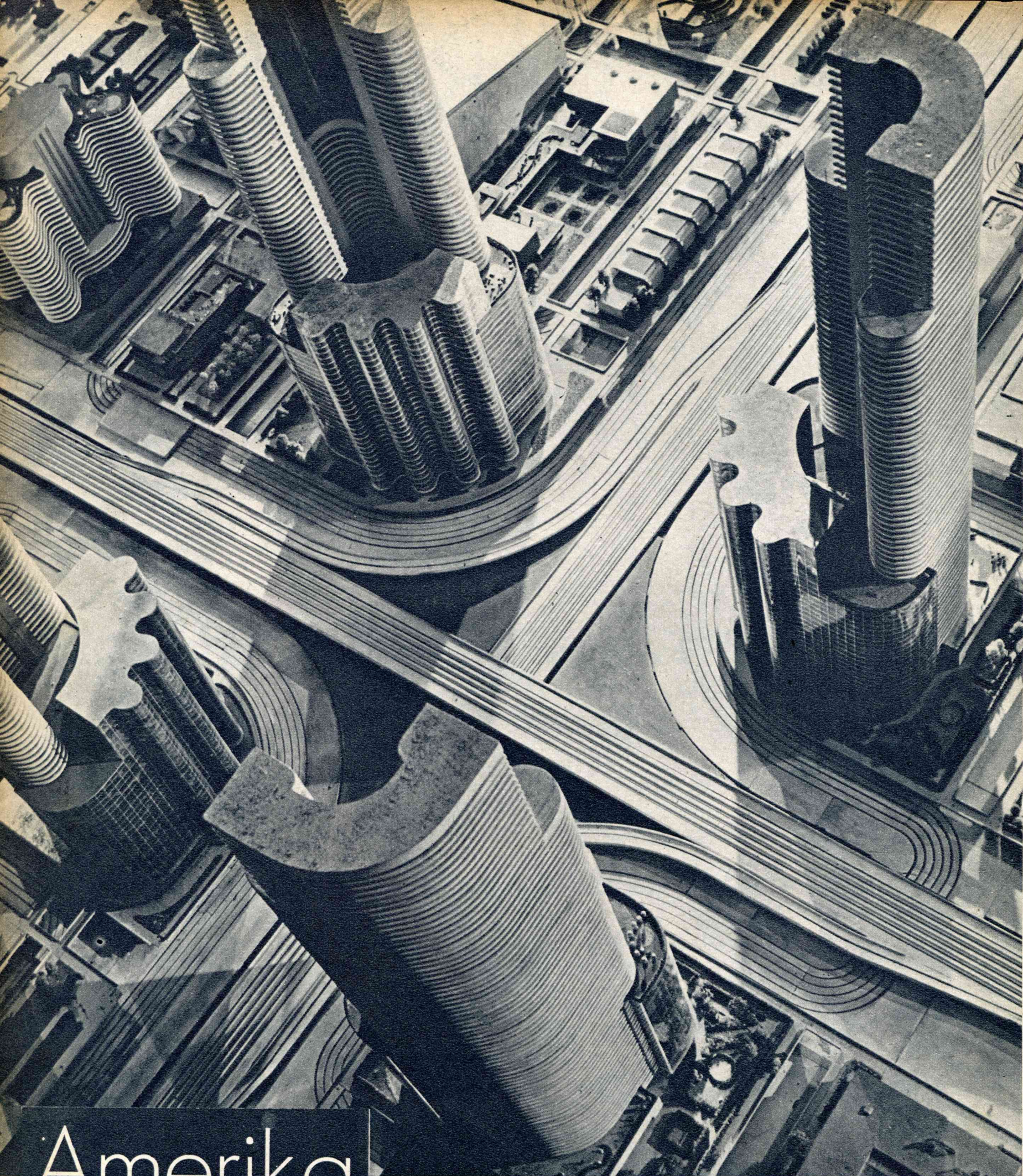
ONS LAND PANORAMA

20 JULI 1939 — No. 29

LOSSE NUMMERS 15 CENT

ZIE IN DIT NUMMER: AMERIKA IN 1960

Amerika in 1960

EEN SPROOKJE DER TOEKOMST

„General Motors Futurama” exposeert op de Wereldtentoonstelling te New York, over een oppervlakte van ongeveer 10.000 m², een prachtig reliëf, dat den bezoeker een idee geeft hoe uitvinders en ingenieurs zich het Amerika-der-toekomst hebben gedacht en waarmee zij trachten aan te toonen wat men kan bereiken, indien mensen, geld, materiaal en vernuft eendrachtig samenwerken. Wij brengen u in dit artikel eenige grepen uit een merkwaardigen opzet, die de charme heeft van een modern sprookje.

E

en vroege namiddag in Juni 1960.

Het boschland der Verenigde Staten ziet er nog steeds rijp-groen uit en het koren staat geel te glanzen op de velden. De zonnebal hangt nog te trillen aan het luchtgewelf, maar in de verte nadert langzaam de avond. Menschen zijn geboren, eten, slapen en sterven. Alles is en gaat zooals het geweest is en gegaan heeft. Alle tijden door.

Werkelijk?

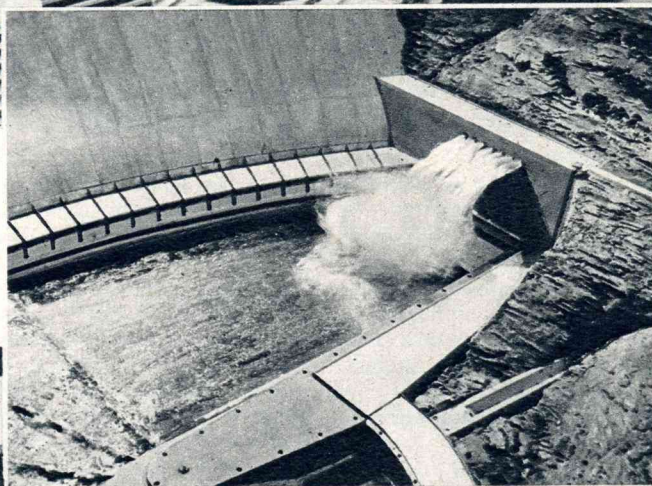
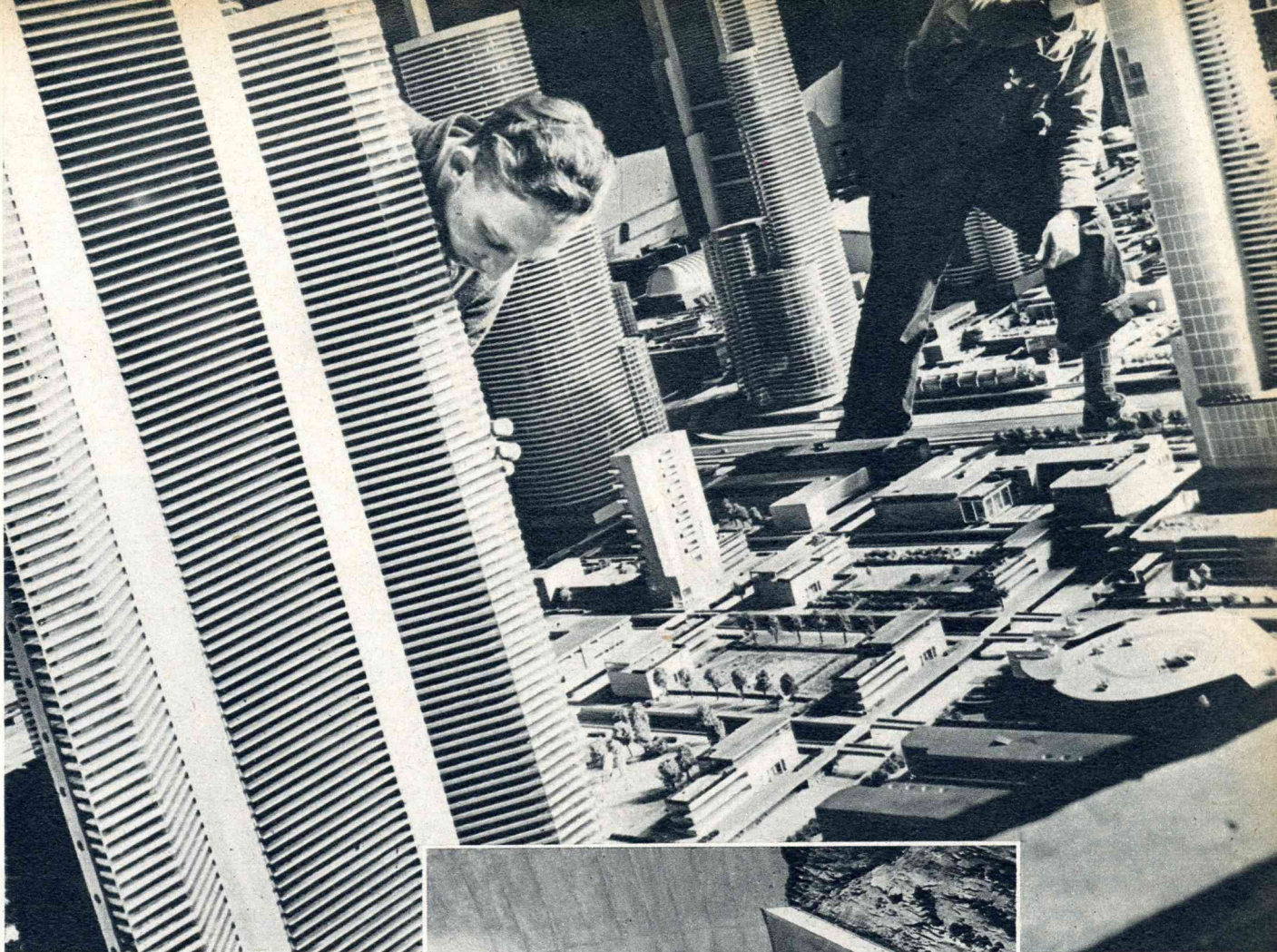
Neen, tóch is er iets veranderd. Het land is groener dan het in 1939 was. Stevige beschoeiingen beschutten de vruchtbare perceelen in de dalen tegen erosie; wetten en voorschriften verbieden het hakken van hout op de beboschte hellingen der heuvels; dammen en kanalen voorkomen overstromingen en de menschen zijn méér en beter gaan houden van hun velden en hun tuinen.

Zeker, er is minder akkerland, maar het wordt intensiever bebouwd en wetenschappelijker geëxploiteerd en daarom zijn de producten ruim toereikend om de hele bevolking van Amerika afdoende te voeden.

Juni 1960!

In de uitgestrekte parken van Amerika bewegen zich sterke, door de zon gebruinde menschen die, in die twintig vervlogen jaren, geleerd hebben hoe ze het best en het zekerst van het leven kunnen genieten. Menschen die kampeeren in de bosschen en vroolijk stappen over de veldwegen, samen met hun van gezondheid stralende vrouwen en kinderen.

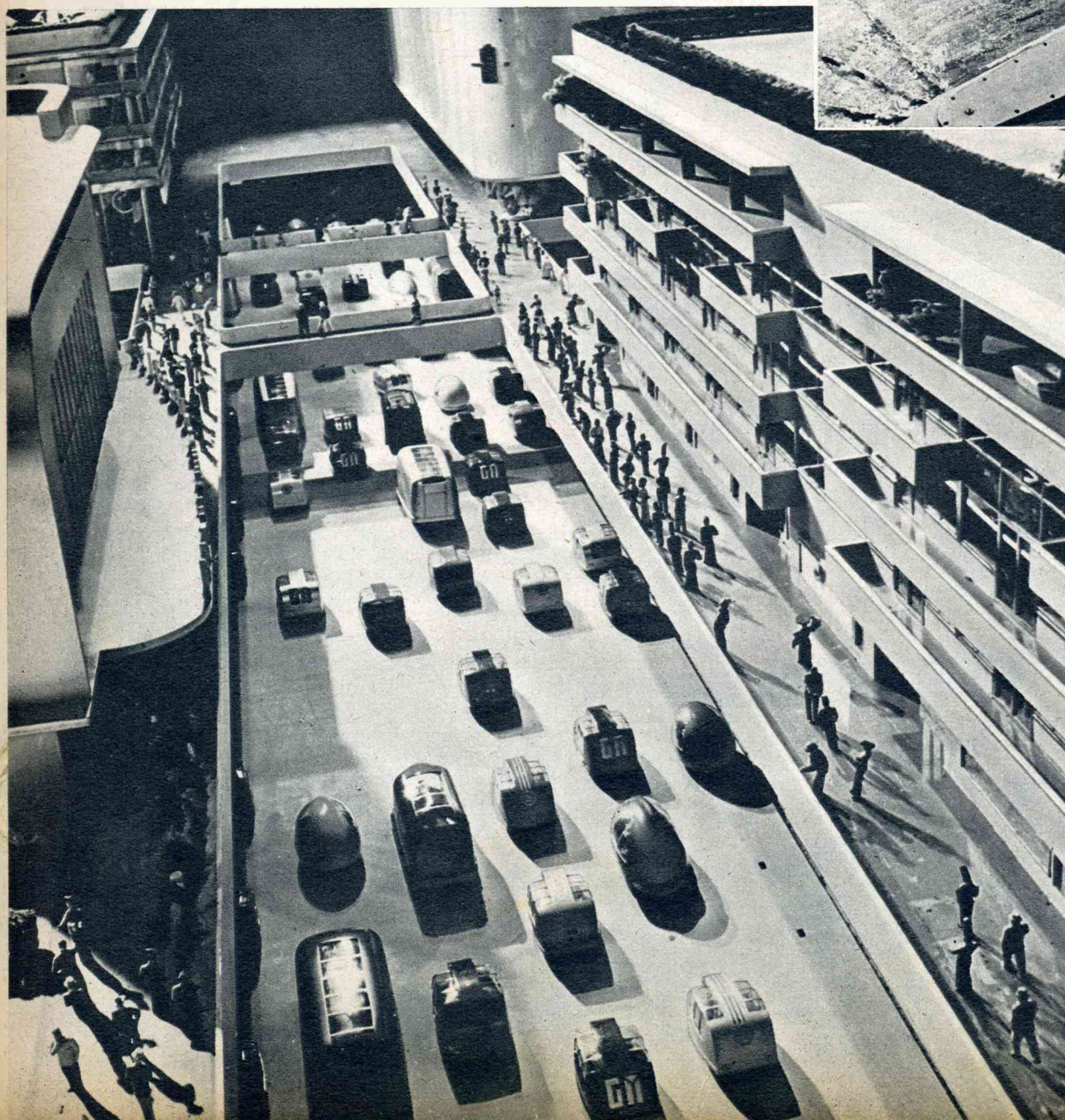
Het ex-studentengilde van 1910 is er op uitgetrokken: de helft van hen is nog in leven en blaakt van geestdrift en bezieling. Ze zwermen in de planetaria om het uitspaniel te bewonderen en de groote telescopen verraden hun meer en beter de hemelraadselen, waaraan de mensch van 1939 slechts angst-

Een detail van de merkwaardige maquette te New York. De hoogte dezer gestroomlijnde wolkenkrabbers is berekend op 450 meter. Ze staan hier en daar geplaatst als machtige pylonen tussen de villa's van morgen.

Dammen voorkomen dreigende over-

stromingen der dalen en leveren bovendien de noodige elektrische energie.

vallig durfde te denken. Deze menschen bekommeren zich zoo weinig mogelijk om eigen bezit; ze houden niet hardnekkig vast aan eigen woningen of steden, want treinen en vliegtuigen razen met hen, in vierentwintig uur, dwars door heel Amerika. Het heele land staat voor hen open en wie geen trein of geen vliegtuig verkiest, snort in zijn eigen auto of kampeervagen of huurt er een.

Het schitterende weggennet bestaat uit dubbele banen: vier 50-mijl-per-uur-banen, links en rechts; twee paar 75-mijl-wegen in het midden en twee aparte strooken voor 't 100-mijl-per-uur-snelverkeer. Wie wil oversteken naar een andere baan, wacht op het sein van den naastbijgelegen controle-toren, die 't verkeer regelt en bewaakt, en kijkt af op de daarvoor aangegeven plaats. Geen gevaar voor ongelukken, want de bestuurder, die zich op een hoofdweg bevindt, heeft de snelheid niet in eigen handen. Ze berust bij de controle-torens, die de snelheid per radio regelen en den bestuurder eerst weer aan zijn eigen lot overlaten, nadat hij de hoofdwegen achter zich heeft en op zijwegen is aangeland.

Waar twee hoofdwegen elkaar kruisen, loopen de banen voor het snelverkeer gewoon rechtdoor, maar links en rechts buigen de andere strooken af om geleidelijk met de kruiswegen samen te vloeien. Elke auto behoudt zijn minimum-snelheid van 50 mijl per uur; is uitgerust met krachtige geperfectioneerde dieselmotoren en de atmosfeer in den wagen blijft steeds een zelfde zachte behaaglijke temperatuur houden. Zoo'n wagen kan iedereen zich aanschaffen voor tweehonderd dollar.

Voetgangers hebben hun eigen paden, die zorgvuldig van het gemotoriseerd verkeer zijn gescheiden, waardoor het saldo aan verkeersongelukken tot 'n minimum wordt gereduceerd.

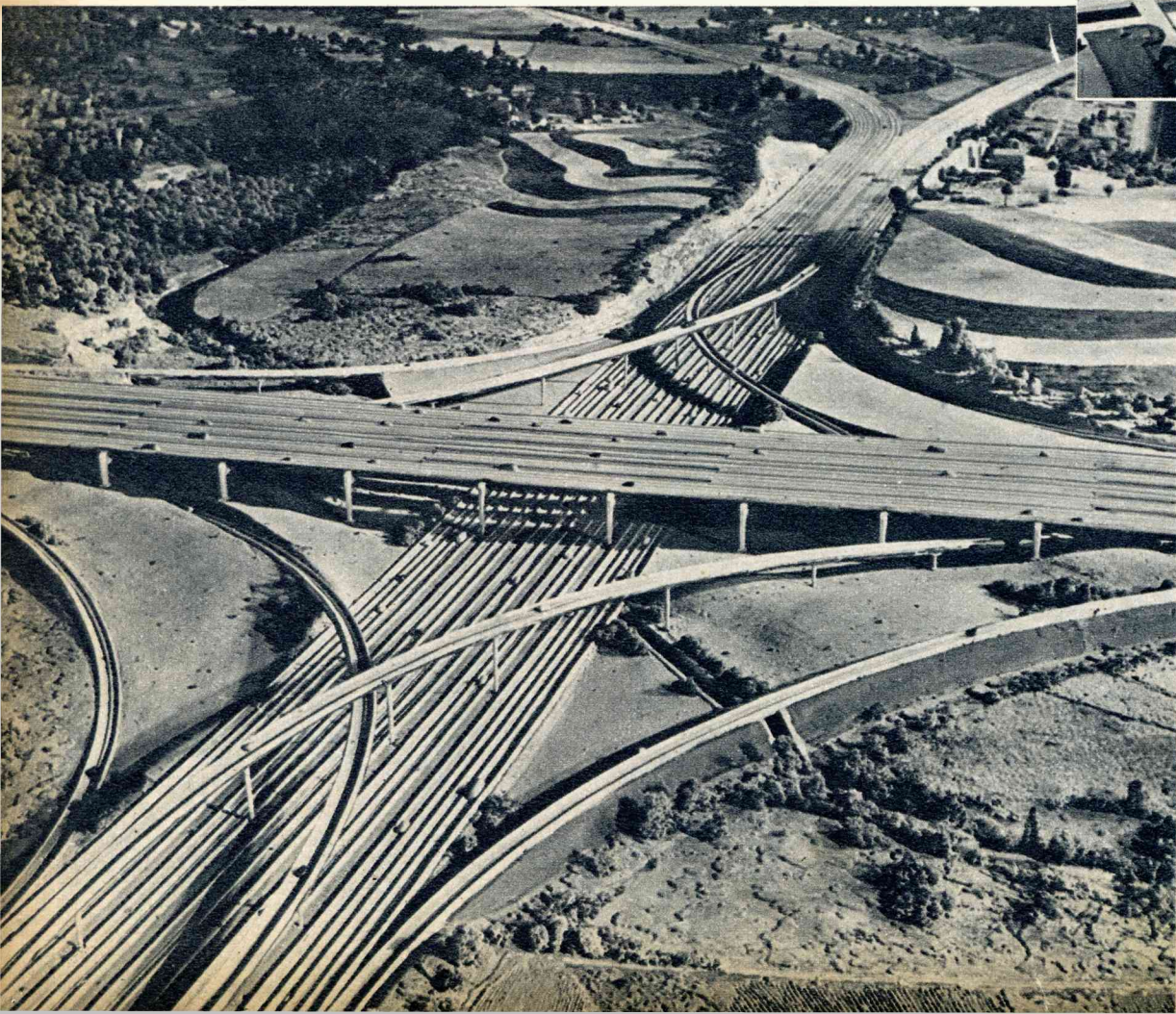
Het grondplan van deze stad der toekomst is gebaseerd op de ligging van St. Louis. Het industrieel gedeelte strekt zich uit langs de oevers der rivier en wordt door een net van hoofdwegen verbonden met de city. De beide mannen, die op de rivier aan het werk zijn, geven een goed idee van de proporties dezer maquette.

De drijvende kracht, die achter 't nieuwe Amerika van 1960 staat, is het denkende brein der laboratoria, uitvinders en ingenieurs. Reeds in de lente van 1939 hadden ze alle grenzen van vooruitgang en toekomstmogelijkheden overschreden en wachtten zij nog slechts op de meest gunstige gelegenheid om hun uitvindingen dienstbaar te maken aan het algemeen welzijn. In 1960 is vloeibare lucht tot een machtige

bron van drijvende kracht uitgroeid.

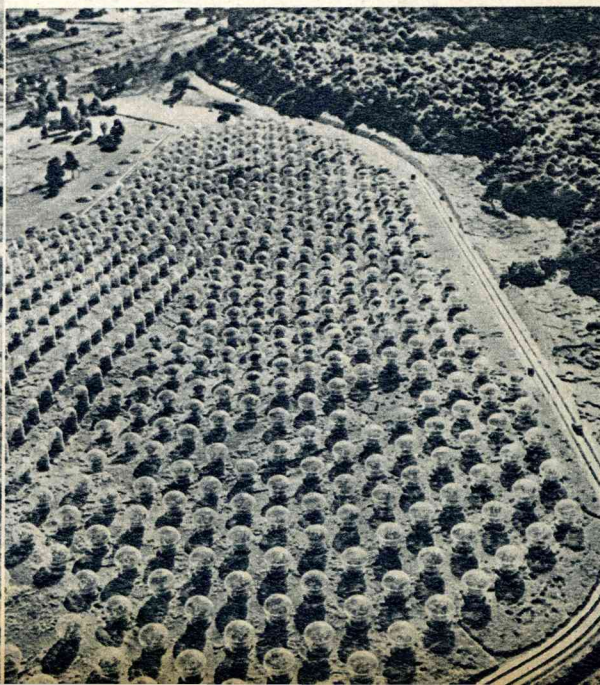
Voorzichtig wordt er omgesprongen met de lang niet meer zoo raadselachtige energie der atomen. Gouden reflectors concentreren op vernuftige wijze in radiostralen alle krachten die het leven in 1960 zoo ontzettend gemakkelijker en behaaglijker maken. Nieuwe

Kruispunt van 14-baanswegen voor het snelverkeer. De buitenste zijn voorbehouden aan de 50-mijl-per-uur-trajecten; de middelste voor de 75- en 100-mijl-per-uur-racers.

Nog een onderdeel dezer merkwaardige tentoonstelling, waarvan de maquettes een oppervlakte beslaan van niet minder dan 35.700 vierkante voet. Op den voorgrond: het vliegveld op een dak. Van hier stijgen de vliegtuigen verticaal opwaarts.

De boomgaard der toekomst. Hij bestaat uit 500.000 appelboomen en elke boom heeft een eigen „serre“, die hem het maximum aan licht en warmte garandeert.

mengsels als verhit beryllium-brons bewijzen onschatbare diensten; geneeskundemethoden hebben de normale levensgrens van den man ver verschoven en op 75-jarigen leeftijd ziet de huid van zijn vrouw er uit als het fluweel van een zachte rijpe perzik!

Amerika's honger is geprikkeld door het steeds dwingender wordend besef van datgene wat met een soberen moedigen opzet kan worden bereikt en... men misschien zal bereiken, indien het sprookje van 1939 eerst-daags uitgroeit tot een machtigen, rijpe vruchten dragenden boom.

HET SPOOKHUIS

door Louis de Bourbon

Bijna dagelijks reed ik er voorbij op een afstand van een paar honderd meter, zoover stond het van den weg. Een mooi, groot huis, met uitgestrekte voorgalerij, een huis met verdieping, zooals men er in het oosten weinig ziet. Eens was het wit geweest, maar door verwaarloozing was het uiterlijk vervuild. De enorme tuin, die er omheen lag, leek een woestenij. Vooral 's nachts, in het donker, maakte het een geheimzinnigen indruk, als het helder afstak met zijn verweerde witte muren tegen den donkeren achtergrond, waar de vulkanische Smeroe liggen moest.

Ik leerde de geschiedenis van het huis enkel in groote trekken. Het werd gebouwd omstreeks dertig jaar geleden door een zeer rijken Chinees, die zijn geld in de suiker verdiend had, en die, in tegenstelling met de meesten van zijn landgenooten, niet naar China terugkeerde, doch zijn levenseinde slijten wilde in het land, dat hem zijn fortuin had geschonken. Hij liet zijn woning vorstelijk inrichten en omgaf zich met een uitgebreiden staf van personeel. De stad was in die dagen veel kleiner dan thans en zoo lag het huis ver buiten de stadsgrenzen, in de open dessa. Met zijn prachtige tuin er omheen vormde het een enclave, een claustrum, waar een zonderlinge, oude Chinees regeerde als een oosters vorst. Ik weet niet, welke drama's zich binnen de muren van dit witte huis hebben afgespeeld, maar op een morgen werd de oude man dood gevonden op zijn praalbed, op gruwelijke wijze vermoord. Tegen geen der bedienden was het wettig bewijs van moord of doodslag te leveren, geen van hen had dien nacht iets bijzonders gezien of vernomen.

Het huis werd ontruimd en bleef onbewoond. Het vervuilde en in den tuin overwoekerde het onkruid de bloemen en heesters en rechte paden.

Al spoedig kreeg de woning in den volksmond den naam van spookhuis, zij het om den geheimzinnigen dood van den eersten en eenigen bewoner, zij het om de verlatenheid van het oord en het geheimzinnig aanzien van de lichte rijzige muren in het donker van den nacht.

Nadat het eenige jaren had leeggestaan, besloten drie vrienden het één nacht te bewonen. Het waren een makelaar, een journalist en een zeeofficier. Zij gingen er heen, ongewapend, in overmoed, uit sensatiezucht, na een stevigen dronk in een der Chineesche restaurants aan de grens van de stad. Niemand weet wat er dien nacht is gebeurd, maar den volgenden ochtend, toen geen der drie jongelui op zijn werk verscheen, deed de politie een onderzoek en vond de vrienden dood in dezelfde kamer.

Er was geen spoor van geweldpleging en de drie doktoren, die met de lijkschouwing werden belast, konden een zekere doodsoorzaak niet vaststellen. Om ten minste iets te zeggen, gaven zij op, dat in alle drie gevallen hartverlamming als waarschijnlijkste oorzaak van het sterven moest worden aangenomen.

Van dien dag prijkte langs den wegberm, waar de oprijweg tot aan het hek van den tuin begon, een groot bord „Verboden Toegang”.

Er surveilleerden de eerste maanden inlandsche agenten in den omtrek. Daarna raakte het spookhuis vergeten. Steeds meer werd het aangevreten door den tand des tijds, het lag daar eenvoudig te vergaan onder de hitte van de tropen.

Ik weet niet meer door welke aanleiding ons gesprek zich op het spookhuis richtte, maar wel herinner ik mij, dat onmiddellijk alle andere discussies werden gestaakt, toen Frans het verhaal begon van de drie vrienden, die er, naar men zegt, hun dood vonden.

„O, wat griezelig,” zei de dame, die naast mij zat, „wat vreeselijk! Waar ligt dat spookhuis eigenlijk? Ik heb het nooit gezien.”

„Hier vlakbij,” antwoordde Frans glimlachend, „dit huis, waar wij nu zijn, is hetzelfde restaurant, waar de vrienden dronken voor zij zich naar het spookhuis begaven.”

„Hè, laten wij er heen gaan,” stelde een andere dame voor, „we zijn met ons achten, er kan ons niets gebeuren.”

Na eenige discussie over en weer werd met meerderheid van stemmen besloten, een kort onderzoek te wagen in den tuin, doch eenieder moest de belofte doen zich niet van de anderen te ver-

wijderen en in geen geval het huis zelf te betreden.

Wij gingen in twee taxi's, die wij een kleine honderd meter voor de oprijlaan lieten wachten. De vroolijkheid onder ons nam af, naarmate wij den donkeren weg, die naar het huis voerde, bereikten. Wij passeerden het bord, hetwelk den toegang verbood, maar niemand van ons dacht aan het strafbare feit, dat wij pleegden, zóózeer waren wij bevangen in de geheimzinnige sfeer van ons nachtelijk avontuur. Wij liepen zwijgend over den oprit tot aan het hek. Daarachter, langs palmboomen en opgaand struikgewas verrees het witte silhouet van het spookhuis. Het hek bleek gesloten. Wij, mannen, sprongen erover en hielpen onze dames. Een van haar fluisterde: „Laten wij teruggaan, ik ben zoo bang.” Ik stelde haar gerust. „Er gebeurt niets, mevrouw, geloof mij. Ik ben er zeker van, dat het heele verhaal van de drie vrienden een legende is. Het is een oud, onbewoond huis met een spookachtig aanzien, daaraan dankt het zijn bijnaam.” Wij liepen verder in den donkeren tuin, voorzichtig, tusschen bloemperken en onkruid.

Opeens viel Frans, die voorop liep, languit voorover en in hetzelfde oogenblik stond ieder van ons stil. De angstige dame, die vlak naast mij was blijven loopen, gaf een korten schreeuw en greep mijn arm. Maar daar was Frans weer overeind. „Gestruikeld over een wortel van die tamarinde,” zei hij halffluid, „kom mee.”

De dame naast mij had zich nu aan mijn arm vastgeklemd als een ballast. Eindelijk bereikten wij het huis. De luiken voor de vensters waren gesloten. De houten trap, die naar het bordes voerde, was vermolmd, de leuning hing scheef.

„Een kijkje op het bordes valt niet buiten de afspraak?” vroeg Frans halffluid. „Toe maar,” wenkten wij.

Wij stonden nu op het bordes, de dame hing nog steeds aan mijn arm. Opeens bemerkte ik dat twee onzer waren verdwenen. Ik telde nog eens: zes personen. Ik keek om. Over de oprijlaan liepen twee figuren: het wit costuum van den jongen B.P.M.-ingenieur en de donkere avondcape van diens vrouw. Gevlucht voor denkbeeldig gevaar, dacht ik en lachte inwendig. Ik zag, dat Frans morrelde aan de luiken van een der vensters. Ik kwam bij hem staan.

Eindelijk liet de haak van binnen los. Kuarsend gingen de luiken open, wij stonden voor een groot venster met tralies. Zes hoofden bogen zich naast elkaar voorover om naar binnen te zien in het innerlijk van de mysterieuze woning. Aanvankelijk zagen wij niets dan zwarte duisternis, maar allengs wenden onze oogen zich aan het donker. Wij zagen in een groote kamer zonder meubelen. Aan het einde van die kamer, recht tegenover ons, was een Singapore-deurtje. Het was maar heel vaag te onderscheiden, misschien waren er nog andere deuren, in de zijwanden, maar wij zagen ze niet. Eenige minuten bleven wij zoo staan kijken. „Ziet u wel,” fluisterde ik tot de dame naast mij, „er is niets, het interieur is zelfs weinig interessant.”

Nauwelijks had ik deze woorden gesproken, toen ik voelde hoe het bloed stelde in mijn aderen. Ik had onder het spreken mijn blik niet afgewend van de kamer en ik zag nu duidelijk hoe, heel langzaam, het Singapore-deurtje geopend werd. Ik merkte hoe ook de anderen dit zagen, want hun gezichten waren doodsbleek, hun oogen vol ontzetting. Het duurde wel een minuut voor het deurtje geheel geopend was. Toen bleef het open en wij zagen in een ruimte daarachter, een zelfde kamer waarschijnlijk als de eerste. En daar, door de geopende deur heen, zagen wij een witte gedaante, die geruischloos en snel de ruimte doorschreed, gevolgd door een zelfde witte verschijning en nog een, en nog een. Dan was er een rood lichtje als een zeer kleine lamp, die langzaam heen en weer werd bewogen.

Ik stond daar als verstijfd en keek toe naar die vreemde verschijnselen, waarvoor ik geen verklaring kon geven. Dus toch een spookhuis, flitste het door mijn bewustzijn. Weg hiervandaan en snel. En nu eerst merkte ik, dat ik alleen voor het venster stond, alleen met een gewicht aan mijn arm, dat levenloos scheen. Het was de dame, die ik onder mijn hoede had en die ongemerkt was flauwgevalen. Ik nam haar op, sleepte haar over het bordes en de

trappen af en droeg haar zoo goed als het ging door den tuin. Ik had het gevoel of honderden spoken mij op de hielen zaten. Snakkend naar adem bereikte ik met mijn ballast het hek, waar Frans op mij wachtte met doodsbleek gelaat en bevende handen.

„Pak aan, lafaard, en help me een beetje,” snauwde ik hem toe en gezamenlijk droegen wij de dame de oprijlaan af, tot wij onder de veilige lampen stonden van den openbaren weg. Daar waren ook de anderen, alle zes.

Met eau de cologne werd onze arme vriendin tot bewustzijn gebracht.

Wij stapten zwijgend in onze taxi's en reden naar huis. Zelden heb ik merkwaardiger afscheid gezien dan dien nacht. Het was of wij ons schaamden tegenover elkander, over onze bleke gezichten, onze kille handen. Wij spraken met geen woord over wat wij hadden gezien. Slechts de ingenieur en zijn vrouw praatten en vroegen, maar geen van de andere zes antwoordde. Ik heb dien nacht niet geslapen. Met het volle licht aan in mijn zitkamer heb ik een boek gelezen en eerst bij het aanbreken van den dag viel ik in slaap op mijn stoel.

Dien morgen stapte ik binnen in het kantoor van mijn vriend, den commissaris van politie.

„Wel, kerel,” zei hij lachend, en stak mij de hand toe, „waaraan dank ik de eer? Maar wat zie je er uit, mannetje? Drink je te veel of slaap je te weinig?”

„Luister nu eerst eens, voor je gaat bazelen, Henk,” zei ik, „wat denk je over het spookhuis?”

„Het spookhuis? Je bedoelt die oude woning van dien suiker-Chinees bij Banjoe Oerip?”

„Juist.”

„Ik weet er niets van, kerel, maar waarom vraag je dat?”

Toen vertelde ik hem mijn avontuur van den afgeloopen nacht. Hij luisterde aandachtig, glimlachte nu en dan, maar scheen aan het einde van mijn verhaal toch onder den indruk. Hij sprong op. „Kerel, dat gaan we onmiddellijk onderzoeken, kom mee.”

Hij nam zijn helm van tafel, maar op dat oogenblik kwam de oppas binnen en meldde dat er een inlander was, die den commissaris dringend moest spreken.

„Laat binnenkomen, vlug maar,” en tot mij: „wacht hier maar even, met inlanders ben ik gewoonlijk gauw klaar.”

Daar kwam een Javaan binnen van middelbaren leeftijd in een lange, lichte sarong en witte blouse. Hij hurkte voor mijn vriend op den grond en begon in het Maleisch ongeveer het volgende verhaal.

„Misschien zal toean commissaris boos op mij zijn als hij hoort wat ik gedaan heb, maar ik heb een talrijk gezin en geen geld om een huis te bewonen in den kampong. Mijn eenige zoon, die werken kan, is ontslagen als toekang bij de Ford, omdat hij vergaten had olie in een auto te doen, die toen vernield is. Dat was vier maanden geleden. Ik kon mijn huur niet meer opbrengen en ben toen verhuisd naar een woning die niks kostte omdat zij leeg stond. Men had mij verteld dat het er spookte en wij waren de eerste dagen erg bang. Maar er gebeurde niets en wij woonden ongestoord. Maar gisteravond is het spoken begonnen. Wij hoorden opeens de luiken opengaan en toen wij gingen kijken stonden er wel honderd vreeselijke gezichten voor het raam die naar binnen starden. Het was verschrikkelijk, toean commissaris, en mijn vrouw en mijn kinderen willen daar niet meer blijven wonen. En nu kom ik toean commissaris vragen wat ik doen moet.”

Hij zweeg en keek vragend omhoog naar den politiemans.

Deze keek mij aan en ik zag, dat het hem een enorme inspanning kostte om niet in het bijzijn van den inlander in een schaterlach uit te barsten.

„Weet je wat, kromo,” zei hij tot den hurkenden Javaan, „pak je biezen uit dat huis, waar je niets te maken hebt. Zoek maar een goedkoop huisje in den kampong en stuur je zoon eens hierheen. Ik kan wel een chauffeur gebruiken en anders maak ik er een agent van. Tabé.”

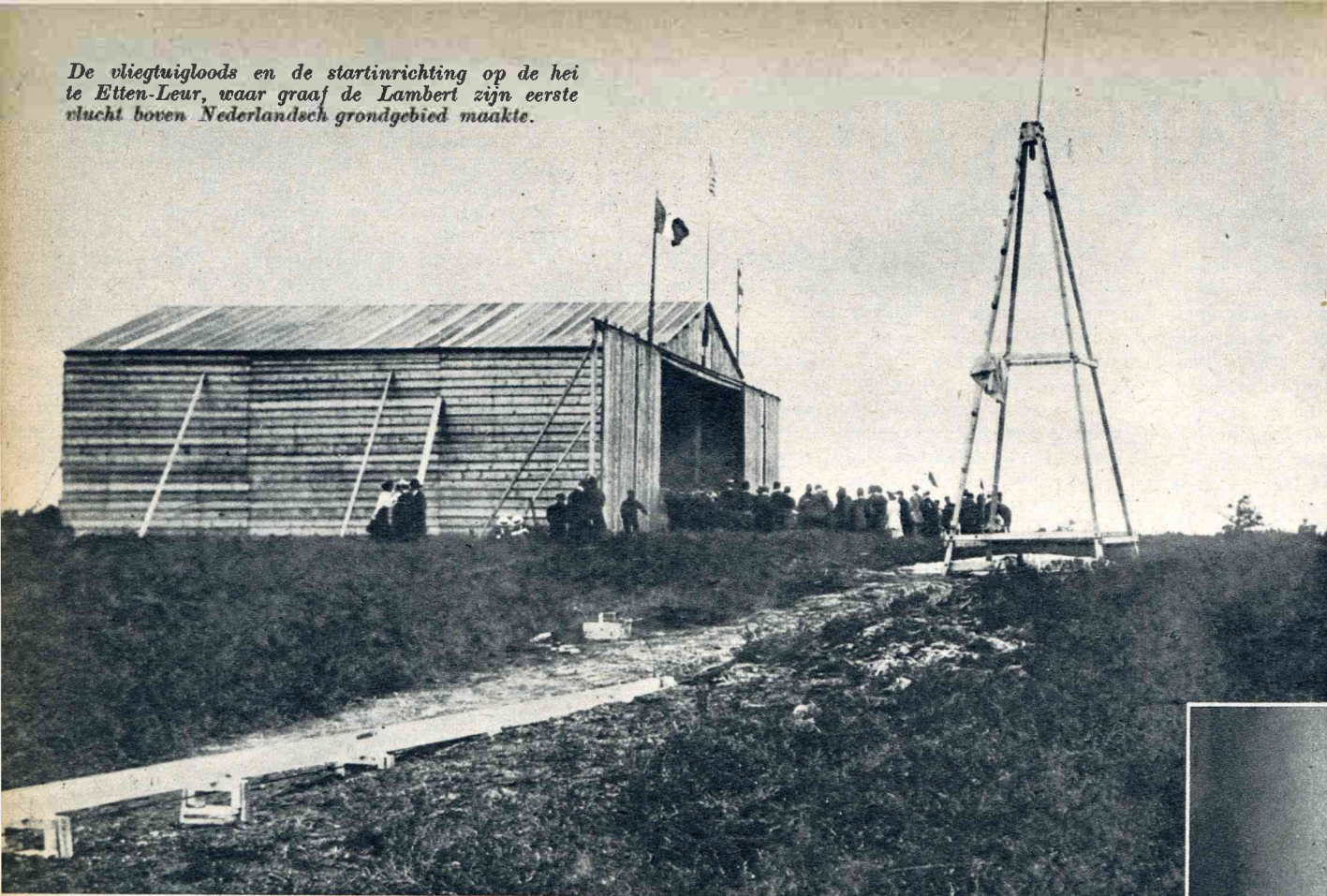
„Tabé, toean commissaris en terima kassih, wel bedankt.”

Nauwelijks had de man de kamer verlaten of Henk stond op, liep naar mij toe, sloeg mij op den schouder en begon erbarmelijk te lachen.

Ik werd nijdig. „Man, stik er niet in,” riep ik; „als je door je aanval heen bent, kom ik nog wel eens kijken. Tabé.”

En toen ik, buiten, in mijn wagen wegreed, hoorde ik achter mij nog het lachen van mijn vriend, den toean commissaris.

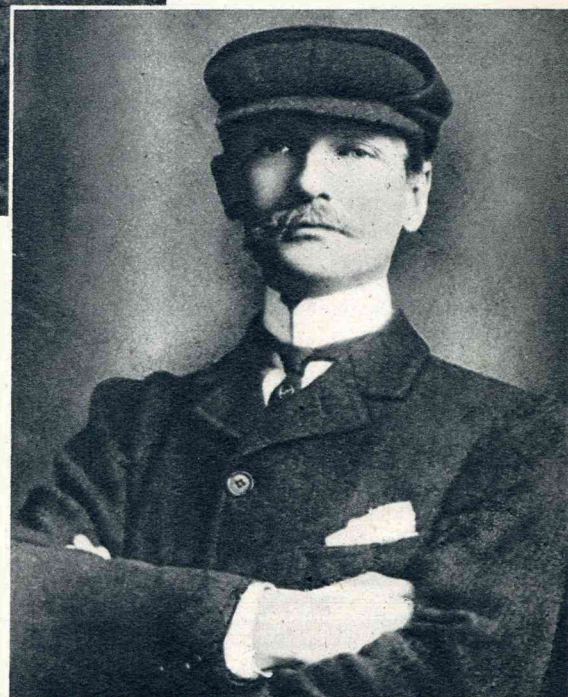
De vliegtuigloods en de startinrichting op de hei te Etten-Leur, waar graaf de Lambert zijn eerste vlucht boven Nederlandsch grondgebied maakte.

Als men die verslagen leest, moet men onwillekeurig medelijdend glimlachen en onbewust neemt men zich voor, zelf niet overdreven enthousiast te doen over 't pionierswerk van vandaag om niet de kans te loopen, dat men over 'n 25 jaar eveneens medelijdend lacht over onze geestdrift voor top-prestaties op technisch gebied! Toch mag de historische betekenis van de vluchten in 1909 niet worden onderschat en zij verdienen, dat er 'n oogenblik bij wordt stilgestaan.

27 JUNI 1909

Dat juist 't kleine Brabantsche dorpje Leur de eer voor zich mag opeischen de eerste plaats in Nederland te zijn waar een vliegdemostratie werd gehouden, heeft het te danken aan den energieke

Graaf Charles de Lambert, die op 27 Juni 1909 de eerste vlucht maakte boven Nederlandschen bodem.

TWEE HISTORISCHE DATA UIT DE GESCHIEDENIS DER LUCHTVAART

Wij, die er aan gewoon zijn, dat de vliegdiens ten op binnen- en buitenlandsche lijnen worden uitgevoerd met de regelmaat van 'n klok, die de verbinding van Nederland met Indië door de lucht als iets zeer gewoons zijn gaan beschouwen en er nauwelijks eenige aandacht aan hebben geschonken, dat onlangs de transatlantische luchtlijn Amerika-Europa geopend is, wij kunnen ons haast niet meer indenken, dat dertig jaar geleden Nederland op z'n kop stond, toen de Fransche vlieger graaf Charles de Lambert op 27 Juni des avonds tien voor half negen voor 't eerst, nog geen vier minuten lang, boven Ne-

27 JUNI 1909
De eerste vlucht
in Nederland

25 JULI 1909
De eerste vlucht
over het Kanaal

derlandsch grondgebied vloog. En nog onbegrijpelijk lijkt 't, dat ongeveer een maand daarna, op 25 Juli 1909, de verslaggevers der wereldpers woorden te kort kwamen in hun jubelende bewondering voor den Fransman Blériot, die op dien dag voor 't eerst van Frankrijk naar Engeland vloog. Hij startte des morgens in alle vroegte te Stangatte en landde 23 minuten daarna te Dover: den afstand van 31 km. had de „lucht-kliever“, 't „lucht wonder“, „de koning der menschelijke vogels“, zooals de kranten hem in die dagen betitelden, afgelegd met 'n snelheid van 68 km. per uur!

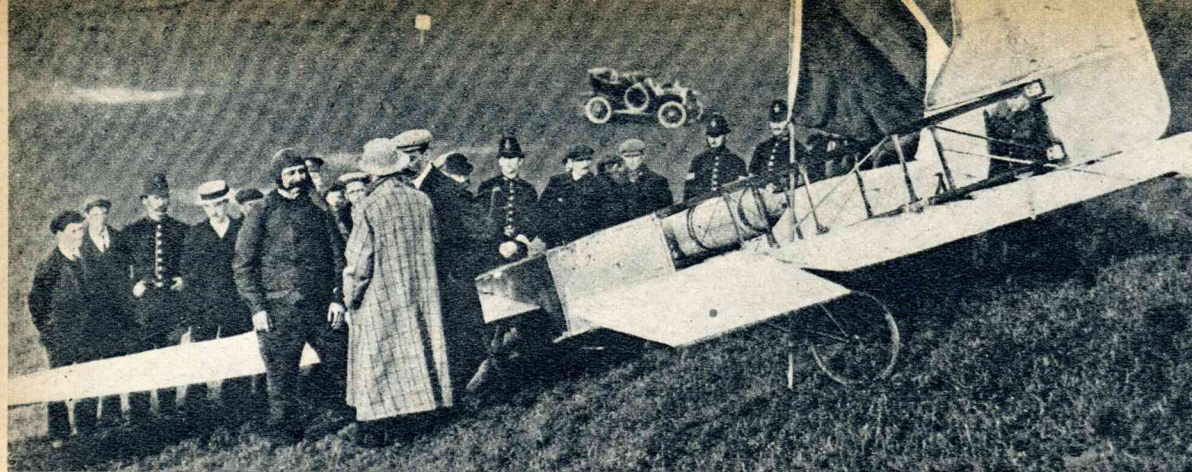
De Wright-tweedekker op de rail. Op den achtergrond de 8 m. hooge stellage, waaraan een 700 kg. zwaar valgewicht hing, dat het vliegtuig deed starten.

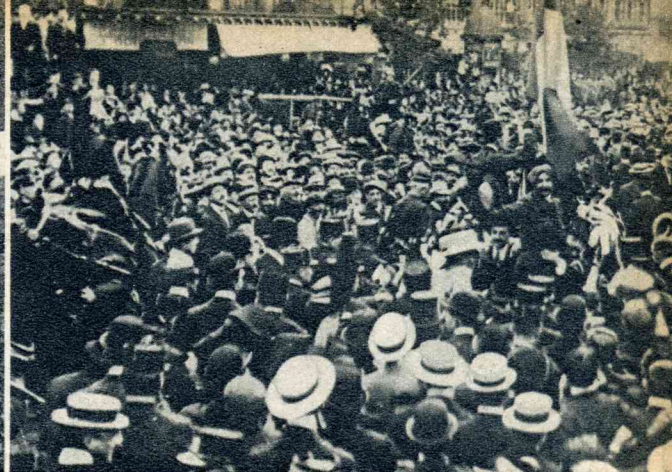
De gedenksteen te Leur, die de herinnering aan de eerste vlucht boven Nederland levend houdt.

geheel Brabant, stroomden van des morgens vroeg belangstellenden toe, zoodat om zes uur des middags, toen de „machine“ van bamboe en lappen naar buiten werd gerold, naar schatting een dertigduizend toeschouwers aanwezig waren. 't Vliegtuig zou worden gestart door middel van 'n speciale startinrichting, die op primitieve wijze doet denken aan 'n catapult. Echter juist om zes uur draaide de wind en 't was bij half negen, voordat men 't vliegtuig en de startbaan in de nieuwe windrichting gebracht had. Toen 't gevaarte in een

De aankomst van Blériot te Dover.

De enthousiaste ontvangst van den „koning der menselijke vogels” te Parijs na de volbrachte vlucht over het Kanaal.

miezerig regenbuitje eindelijk 't luchtruim koos, was er nog maar een handjevol toeschouwers over!

Nog geen vier minuten daarna stond 't vliegtuig weer op de hei: water in de ontsteking had den koeien piloot gedwongen om te landen! Maar aan 't gejuich kwam geen einde: de eerste vlucht boven Nederlandschen bodem was volbracht!

25 JULI 1909

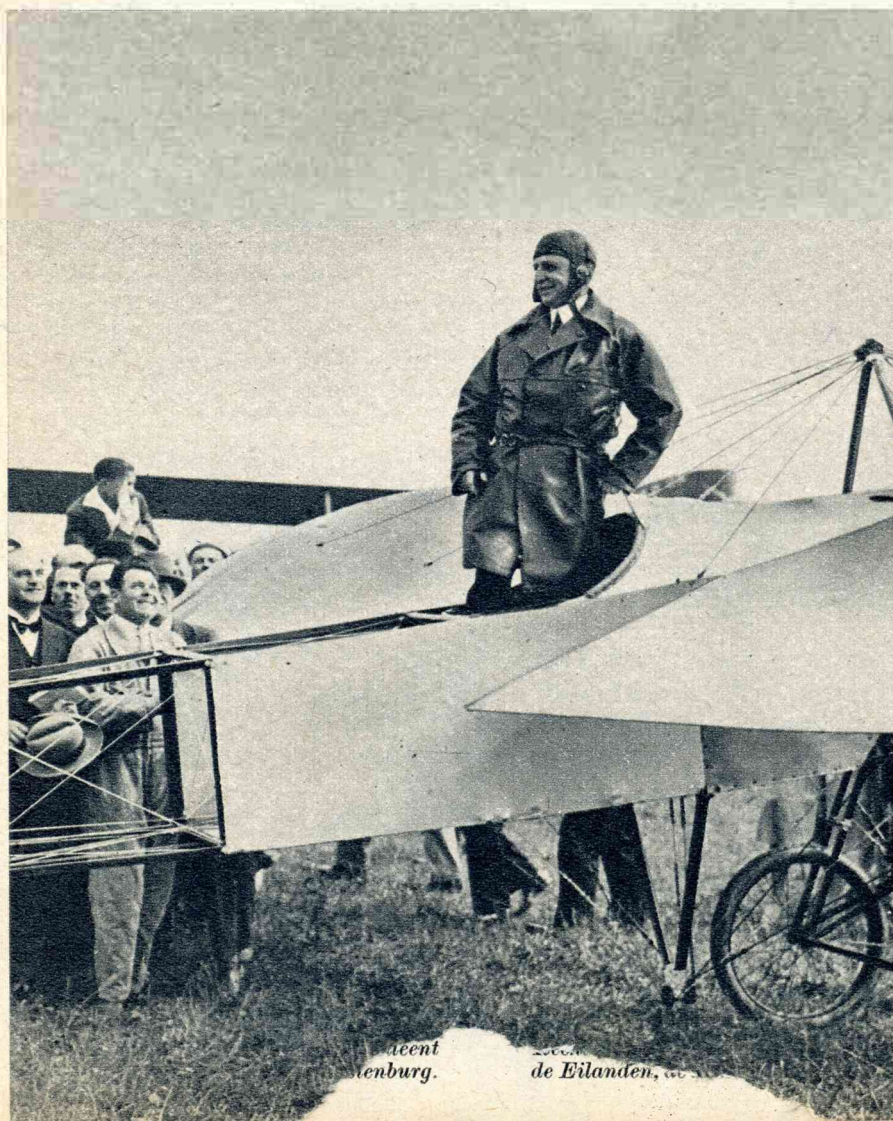
In 't begin van deze eeuw werden om de luchtvaartpioniers aan te moedigen hooze geldprijzen uitgelooft voor recordprestaties. Zoo had b.v. het Engelsche dagblad „Daily Mail” een prijs van 25.000 francs uitgelooft voor dengene, die 't eerst over het Kanaal zou vliegen. Louis Blériot, tijdens z'n leven Piloot Nummer 1 van Frankrijk, die van 1907 af zich met hart en ziel op de luchtvaart had geworpen en spoedig den naam verwierf van den grootsten waaghals te zijn zijner eeuw, besloot in Juli 1909 den „dollen sprong” te maken.

Op 25 Juli, des morgens om half vijf, startte hij te Stangatte en hij landde 23 minuten daarna te Dover. Op de plaats, waar hij moest landen, stond 'n Fransch journalist, gewapend met 'n vlag en Blériot kwam precies op de aangeduide plaats terecht. Onderweg was hij den Franschen torpedojager „Escapette”

gepasseerd, met mevrouw Blériot aan boord, die haar man over water wou volgen! Maar zij kon hem niet bijhouden: de boot stoomde 42 km. en Blériot vloog met de formidabele snelheid van 68 km. per uur!

Aan het weerzien tusschen man en vrouw op de Engelsche kust wijdden de kranten heele kolommen: Blériot was de held van den dag, de piloot van deze eeuw, en al kan men bij 't lezen der enthousiaste persverslagen uit die dagen 'n glimlach nauwelijks onderdrukken, vast staat, dat Blériot door zijn pioniersdaad op 25 Juli 1909 een stoot heeft gegeven aan de ontwikkeling der luchtvaart, waarvan men de draagwijdte moeilijk zal kunnen schatten.

Louis Blériot, in het toestel waarmee hij op 25 Juli 1909 over 't Kanaal vloog.

INTERVIEW MET LOUIS BLÉRIOT kort voor z'n dood in Augustus 1936

„Voordat ik vliegenier werd, werkte ik als electrotechnisch ingenieur op 'n fabriek te Parijs. Ik maakte naam met 'n door mij uitgevonden acetyleenlamp voor auto's en rijwielen.”

„Reeds lang koesterde ik den wensch zelf 'n vliegtuig te bouwen. Maar ik had den eersten tijd geen geld om mijn plannen uit te voeren.”

„In 1907 bouwde ik m'n eersten eendekker en in September van dat jaar vloog ik 185 meter ver, op 'n hoogte van 10 meter. De boeren op het land konden hun schichtig geworden paarden slechts met groote moeite in bedwang houden.”

„In 1909 kwam de kans van m'n leven. In December 1908 had ik m'n vliegbrevet gehaald: ik was Piloot Nummer 1 van Frankrijk. De „Daily Mail” loofde een prijs uit van 25.000 francs voor de eerste vlucht over 't Kanaal.”

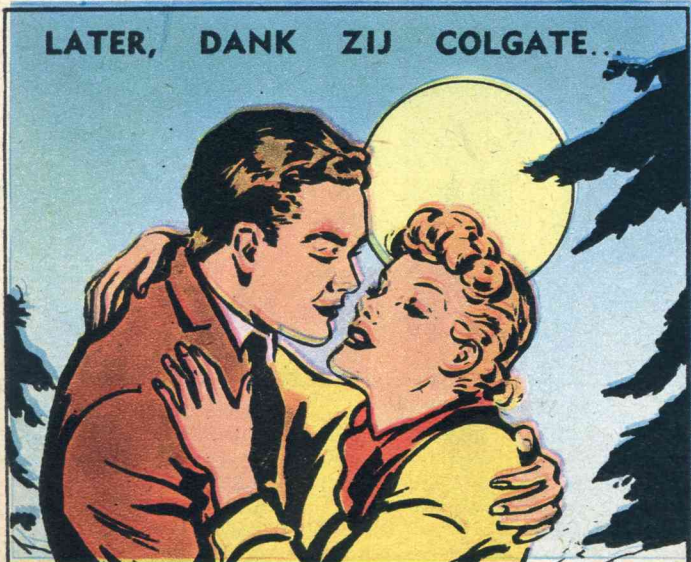
„Nu, ik staagde. Op 25 Juli 1909 was ik meteen wereldberoemd en uit alle landen van Europa kwamen aanbiedingen om te komen vliegen. Voor een vlucht van twee minuten betaalde men mij een bedrag van 50.000 francs!”

„Maar geld en roem waren slechts bijzaak. Steeds hield ik mij voor oogen, dat de ontwikkeling der luchtvaarttechniek hoofdzak moest blijven. En ik ben er trotsch op, dat ik door m'n „waaghalzerij” de belangstelling voor de luchtvaart mede op gang heb gebracht.”

HIJ MOCHT ZIJN MEISJE NIET KUSSEN!

Deze foto brengt in beeld hoe de takken worden uitgesneden onder toezicht van den gemeentepzichter, den heer Verbeek. Dit uitsnijden geschiedt met een aan een stok bevestigd mes, waarmee men ook de toppen der boomen kan bereiken.

Men behoeft geen kenner te zijn, om de vraatzuchtigen te ontdekken. Zoo zien vele takken er uit, als het ware bezaaid met rupsen, welke in korten tijd niets meer van zoo'n tak overlaten.

RUPSENPLAAG te Driebergen

De bosschen te Driebergen, met een totale oppervlakte van bij de 1000 ha., gemeentelijk en particulier terrein, hebben van een groote rupsenplaag te lijden. Van gemeentewege is de verdelgung van deze insecten ter hand genomen door vast gemeentepersoneel en werklozen. Er bestaan plannen om door middel van een vliegtuig de bosschen te doen bespuiten; dit in overleg en samenwerking met de Ned. Heide Maatschappij.

Rechts. Hier het resultaat van den ondernemingsgeest der rupsen. De heer Verbeek toont ons hoe een tak er uit ziet, welke ten deele nog gaaf en ten deele reeds aangetast is.

Ook de cocons, dit zijn rupsen welke zich ingesponnen hebben, worden verzameld. Deze vormen nieuwe aanwas van het rupsenleger voor het komende jaar. De heer Verbeek met zijn helper toont er hier een handjevol van.

De met rupsen bezette uitgesneden takken worden van de rupsen ontdaan en verzameld in potten en pannen, waarna verdelgung volgt.

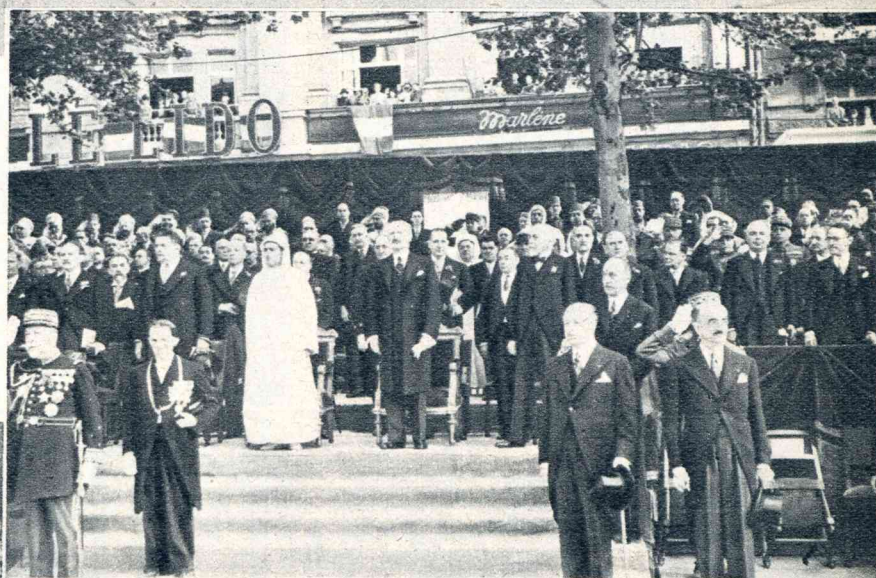

Vijftig Britsche bombardementsvliegtuigen, welke aan de massavlucht boven Parijs deelnamen, op het militaire vliegveld te Dugny.

Frankrijk viert den 14en Juli

Vrijdag j.l. was het precies 150 jaar geleden dat de beruchte Bastille te Parijs door de revolutionaire bevolking bestormd werd — deze nationale feestdag werd dit jaar met ongewoon enthousiasme gevierd. Te Parijs werd een groote militaire parade gehouden, waaraan ten teeken der Fransch-Britsche verbroedering door verschillende eenheden van het Britsche leger en de luchtvloot werd deelgenomen.

De Britsche horse-guards defileeren in de Rue Royal te Parijs.

De autoriteiten op de eere-tribune: v.l.n.r. Herriot, de sultan van Marokko, de president der Fransche republiek, Jeanneney, Daladier, Hore Belisha, de Britsche minister van Defensie, en Campinchi.

Generaal lord Gort, de chef van den Britschen generalen staf, met generaal Gamelin, den bevelhebber der Fransche strijdkrachten, gefotografeerd op het vliegveld Le Bourget.

De „Commissie Groningen inzake vlasteelt” organiseerde te U'squert een centralen vlasplukdag, waarop cursusleiders en arbeiders-leermeesters bijeen kwamen om hun vakkennis te toonen, welke de buitenlandsche afnemer eischt. De jury beoordeelde het werk der „trekkers” tot in alle onderdeelen.

Met een hoogen zwaai door de lucht slaan de plukkers het vlas af.

Ordelijk in het gelid liggen de schooven, die nu nog gebonden moeten worden.

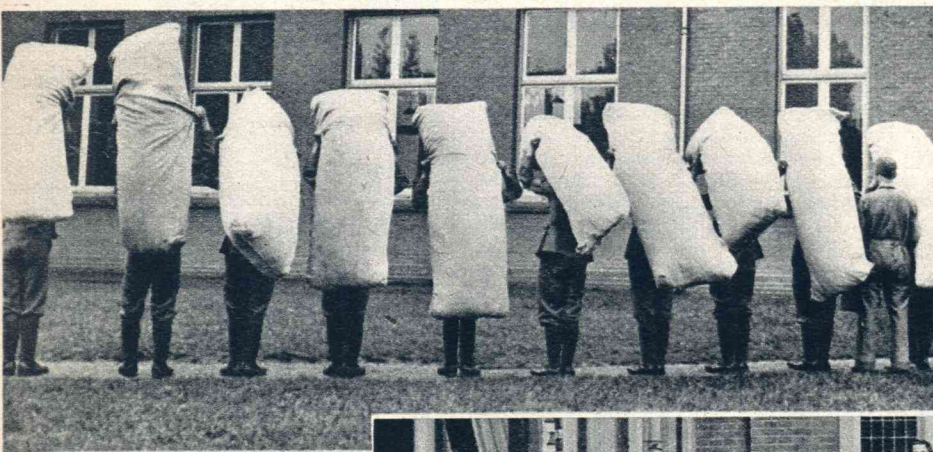

Groot was het succes, dat te Utrecht behaald werd met het Willibrordusspel, dat op de Charloise werd vertoond. — Een groep medewerkenden.

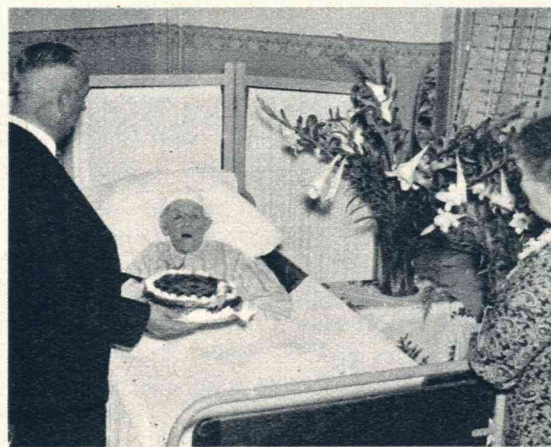

Willibrord en koning Radboud in een der scènes.

GEMENGD NIEUWS

Nijmegen: voorbereidingen voor de Vierdaagsche.

Links: De oudste inwoner van Utrecht, de heer W. Schultz, vierde zijn 101en verjaardag in het Gemeentelijk Tehuis voor Ouden van dagen. De heer Boot, directeur van het Tehuis, kwam hem 's morgens verrassen met een taart.

Het echtpaar A. Eggink-Hilferink te Hengelo mocht zijn diamanten huwelijksfeest vieren.

Het Kruideniers Gilde en de Inkoopvereniging „Onze Kracht” te Nijmegen vierden 't 25-jarig bestaan.

Hij ging haar angstvallig uit den weg....

Nu gebruikt zij Odo-Ro-No!

Inderdaad, hoevele leuke charmante meisjes zijn er niet zelf de oorzaak van, dat haar droomen in rook vervliegen. Indien zij er maar aan dachten, dat onaangename transpireren onder de armen te voorkomen en de verzorging hiervan als een onderdeel van haar dagelijksch toilet ter hand te nemen.

Odo-Ro-No brengt hier uitkomst: Uw charme blijft behouden, terwijl Uw kleeding voor bederf wordt gevrijwaard.

Odo-Ro-No wordt in 2 sterkten in den handel gebracht. REGULAR voor normaal gebruik - INSTANT voor menschen met een gevoelige huid.

ODO-RO-NO CREAM voorkomt het transpireren en is direct kurkdroog.

ODO-RO-NO

L'EAU DE COLOGNE

D'ORSAY

veelvuldig nageemaakt,
nimmer geëvenaard

D'ORSAY, 27, Rue de la Paix, Paris

Verkrijgbaar in flac.: f 0.40-0.80-1.10-1.50-2.10-2.75-3.00-5.50. Engros: Fa. A. Maas, 239 O.Z., Voorburgwal, A'dam-C. Tegen inzending van 5 cts postz. ontvangt U gratis een monsterflac.

De uitslag van onze Prijsvraag

De vacantiereis van de Familie van Bommel

Verleden week publiceerden wij de namen der inzenders, die zich 'n geldprijs zagen toegewezen. Thans besluiten wij de publicatie van den uitslag met 'n lijst van inzenders, die de overige 350 prijzen kregen.

100 zilveren vulpotlooden

De volgende dames en heeren:

Smit, Wildemandshofje 61, Alkmaar; S. Wiederholt, Brugstraat 78, Almelo; A. de Bruin, Nassaukade 48 II, Amsterdam; A. C. J. Fournier, Woestduinstraat 154 II, Amsterdam W; E. Hos, Tweede Oosterparkstraat 176 huis, Amsterdam O; J. Maandag, Waterlooplein 115 II, Amsterdam; W.K.H. van der Meer jr., Orteliusstraat 282 I, Amsterdam W; E. Meijnen, Droogbak 15 II, Amsterdam C; A. Regtering, Madurastraat 47 II, Amsterdam O; A. Stuurhaan, Hoogeweg 50 huis, Amsterdam O; J. Voorzanger, Blasiusstraat 107 huis, Amsterdam O; A.W. de Graaff, Langstraat B4, Arnhem; J.W. Bosman, Warmoesstraat 13, Arnhem; W. Vink, Scharwoude 44, Avenhorn; C. Krol, p/a Padangstraat 1, Baarn; A. van die Az., Noldijk D77, Barendrecht; A. van de Water, Zuid-Molenstraat 33, Bergen op Zoom; A. Grubben, Baarloschestraat 70, Blerick; H. Boonstra, Boterstraat 6, Bolsward; F.J. Hooftman Sr., Zijde 42, Boskoop; J.C. Risseuw, Langeweg W4, Breskens; H. Brambring, Bollaertsdijk 5, Brielle; G. A. Kleijn, Station, Broek in Waterland; H. Matveld, Godelievestraat 55, Bussum; A. Karlas, Torenstraat 2a, Delft; J. Porsius, B 15a, Durgerdam; P. Hertogs, Palingstraat 36, Eindhoven; J. Nieland, Vlijtweg C 58, Epe; W. Vermeeren, Koestraat 18, Geertruidenberg; J. Smits van Goch, Virmondstraat 214, Gemert; P.J. Goovers, Westsingel 139, Goes; W. Traas, Papegaaistraat 5, Goes; A. van Sprang, Hugo de Grootstraat 28, Gorcum; P. Boers, A59, Gouderak; B. Althuis, Groenesteinstraat 6, 's-Gravenhage; J. Beekhuizen, Douzastr. 31, 's-Gravenhage; N. Grondhout, Voltastraat 9, 's-Gravenhage; T. van der Meer, Mient 288, 's-Gravenhage; F. Prick, de Ruyterstraat 78, 's-Gravenhage; M. van der Vet, Boerenstraat 42, 's-Gravenhage; P. H. Onstenk, van Egmondstraat 22 rood, Haarlem N.; Smit, Voorduinstaat 57, Haarlem N.; G.F. Richter, Doelenstraat 32, Harderwijk; M. van Engelsehoven, Demertstraat 5, Heer bij Maastricht; J.J. Koenis, Heerenweg 133, Heilo; H. Hagen, Brakkeveldweg 58, Den Helder; J. Zwiep, Citadellaan 87, 's-Hertogenbosch; J. Nieuwenhuis, Bellstraat 27, Hilversum; F. Willemse, Spoorstraat 7, Hooge Zwaluwe; W. Overeem, V. Zuilenlaan B 140, Hooglanderveen; A. Boender,

Buitenruststraat 7, Leiden; P. Braggaar, Formosastraat 48a, Leiden; J. de Vogel, Patrimoniumpark 12, Leiderdorp; J.C. Maat, Wilhelminastraat 212, Loosduinen; J. de Vries, Postweg 1, Lunteren; C. Knulst, Markt 310a, St. Maartensdijk; J. Gilissen, Pastoor Wijnenweg 21, Maastricht; M. van Blitterswijk, West Buurtstraat M5, Moordrecht; N.A.M. van Blerk, Voorstadsaan 16, Nijmegen; C. H. Appeldoorn, Kerkstraat A 136, Oisterwijk; A. Besemer, Veendam 19, Papendrecht; J.W. Hage, Paaschdijkstraat 256, Poortvliet; B.A. Put, Ringdijk B 257 F, Ridderkerk; F. Roels, Tulpstraat 2, Roosendaal; J. Bezemer, Zuidhoek 45, Rotterdam Z; G. A. Groenendaal 56 b., Rotterdam; J. Lagendijk, Da Costastraat 10a, Rotterdam W; M. de Moor, Slachthuisakade 10, Rotterdam; B.P. Overwater, Hondiusstraat 24b, Rotterdam; M. Sadelaar, Vijverhofdwarsstraat 12, Rotterdam; G.J. Spek, Plantagestraat 3 a, Rotterdam O; J. Waleboer, Watergeusstraat 58a II, Rotterdam W; C.C. Dam, Straatweg G 242a, Rijsoord; M. Oschatz, Leeuwendaallaan, 111, Rijswijk (Z.H.); G.H. Worms, van Dalenlaan 68, Santpoort-Station; J. Dijkhuizen, Pluvierstraat 479, Scheveningen; J.B. Jeup, Boterstraat 1b, Schiedam; D. van Oudheusden Dzn, Korte Haven 30a, Schiedam; M. Claessen, p/a Quix, Engelenkampstraat 16, Sittard; P. J. Bor, dienstplichtige, Hoopte 50, Soesterberg, Geniecamp; 2-1-1 tent 1; H.A. Quartel, Kruisdijk, Strijen; F. Clijnen, Minister Mutsaersstraat 3, Tilburg; H. P. van Ommeren, Burgenneester van Meetenlaan 24, Uithoorn; A.W. Jansen, Leidscheweg 65 bis, Utrecht; A.F. Manche, Blois van Treslongstraat 10bis, Utrecht; C.P. van Nes, Oude Gracht 2, Utrecht; W. Timmers, Maastrichterlaan 160, Vaals; H. van der Ben-de Korver, Julianastraat 71, Veenendaal; J. van Beek, Vredestraat 10, Venlo; H.J. Fischer, Verk. Quakkelaarstraat 150, Vlissingen; G.G. Kooyman, Kerkstraat 59, Voorburg; Th. Does, Bijdorpstraat 41, Voorschoten; N. Küper, Molhuizenstraat 12, Vught; H.J. Sikkema, B. Trooststraat 121, Waddinxveen; G.C. Moret, Dorpskade 2, Wateringen; W. Mieras, Oude Kade A 293, Wolphaartsdijk; W. Nijmeijer, Schansstraat 27, Wormer; S. van Vliet, Westinghousestraat 45, Zuilen; P. Blok, 49, Zwaag; A.C. de Vries jr., Stationsweg 3, Zwartsluis.

250 troostprijzen

De volgende dames en heeren:

P. Lippens-Naessens, Weststraat 26, Aardenburg (Z); P. Pusch, Landstraat 19, Alkmaar; H. Ijspeert, Ritsevoort 31, Alkmaar; J. Maat, Nieuwstraat 84, Almelo; B.H. Brouwer, St. Radboudstraat 31, Amersfoort; A. Poelman, Pothstraat 38, Amersfoort; A. v.d. Starre, Leusderweg 8, Amersfoort; S. de Boer, Nassaukade 107, Amsterdam W; Bont, Leimuidenstraat 34 huis, Amsterdam.

E.C. Brandt, Admiralengracht 277, 2 hoog, Amsterdam W; G. Busser, Geuzenkade 72, 1 hoog, Amsterdam W; A. van Eijk, Steenbokstraat 11, Amsterdam N; Feringa, Overtoom 118 bel-etage, Amsterdam; Gout, J.I.L., Oude Schans 72huis, Amsterdam C; D.H.P. Mulder, Willem Passtoorsstraat 10, 2 hoog, Amsterdam Z; C. van der Poel, Haarlemmerhouttuinen 44, 3 hoog, Amsterdam C; G.H. Pool Jr., Paramariboplein 51, Amsterdam W; M. Rusconi,

WAT EEN PRACHTIG HAAR EN 'T IS ZOO EENVOUDIG...

Het is voldoende regelmatig PETROLE HAHN te gebruiken om U gezondheid en schoonheid van Uw haar te verzekeren. PETROLE HAHN verdrijft hoofdroos, doet den haaruitval ophouden en zorgt er voor, dat het haar zich gemakkelijk aan iedere mode laat aanpassen. Het is aangenaam geparfumeerd en het maakt het haar soepel en glanzend zonder het vet te maken. Het vergemakkelijkt de ondulatie, de permanent-wave en verzekert een duurzame en mooie watergolf.

Overal verkrijgbaar in flacons à f 1.25, f 2. - en f 3.75. En gros: FIRMA A. MAAS, 239, O.Z. Voorburgwal, Amsterdam-C.

PETROLE HAHN

UITSLUITEND VERPAKT IN ZWART-ROOD ETUI! LET OP DE HANDTEKENING F. VIBERT. WEIGERT NAMAAK!

Slechts dit helpt mij

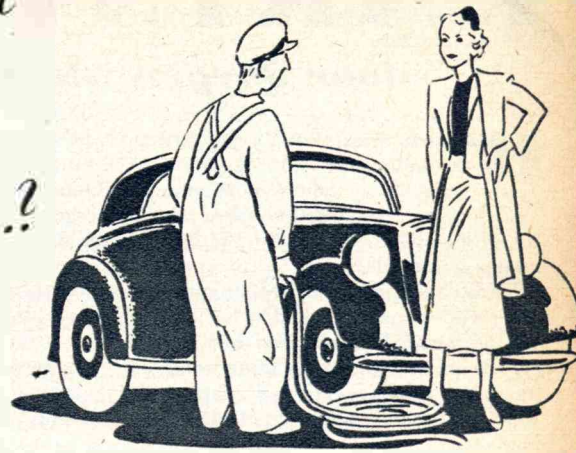
Hoofdpijnen kunnen verschillende oorzaken hebben. Spalttabletten zijn van moderne samenstelling en bevatten naast de gebruikelijke werkzame bestanddelen phenylglycolzuren, benzylester. Dit is het eerste praeparat, dat ook de spastische oorzaken doeltreffend bestrijdt. Wacht niet tot U erge hoofdpijn hebt! Zoodra U dat zware gevoel, die lichte dofheid bemerkt, neemt dan een Spalttablet. U zult dadelijk merken, hoe de druk vermindert, de pijn verdwijnt. Werkelijk, U moet eens Spalttabletten probeeren. Bij iedere verpakking van 20 stuks Spalttabletten ontvangt U een plat doosje, dat in het kleinste taschje gemakkelijk een plaats vindt.

Prijs: 10 stuks f 0.50, 20 stuks f 0.90. Bij alle apothekers en drogisten verkrijgbaar. Hoofddepôt: Dr. H. Nanning, Den Haag, Korte Poten 7a.

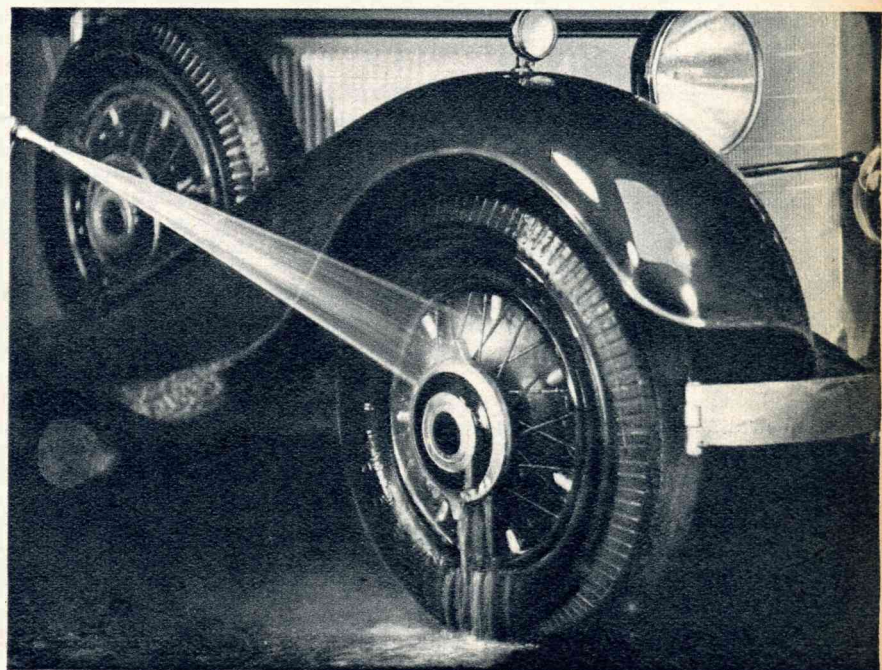

Mauvestraat 63, 2 hoog, Amsterdam Z.; A. C. Slegt, Oostzaanstraat 65, 2 hoog, Amsterdam C; Ph. Smelik, Wittekade 32 3 hoog, Amsterdam; Spier, Nw. Hoogstraat 8, 1 hoog, Amsterdam; Tieman, M. J., Fagelstraat 58, 2 hoog, Amsterdam; J.S.M. Welman, Ten Katestraat 13 huis, Amsterdam W; J. Willemsen, De Kempenaerstraat 43, 2 hoog, Amsterdam W; H. den Arend, Brinklaan 88, 2 hoog, Apeldoorn; Krist, Reigersweg 118, Apeldoorn; B. van Pomp, Arnhemseweg 107, Apeldoorn; H. Grund, Steenstraat 18, Arnhem; A. Moerman, Dr. Schaepmanlaan 112, Arnhem; S. van Santen de Hoog, Klarestraat 13, Arnhem; Siegel-schmidt, Middenweg 5, Arnhem; J. Willemsen, Groene Weide 81, Arnhem Z; Van Zadelhoff, Emmastraat 41a, Arnhem; H.J. Tollenaar, Zwartwaterseweg 6, Assen; H.J. Lenting, A 165, Avenhorn; A.J. Schieman, Pr. Hendrikstraat 50, Axel; Jac. T. de Jong, Middeldijk (264, Barendrecht; P.M. Jacobs, Drostendijk 17, Barneveld; G. van Roekel, Schoolstraat 15, Bennekom; W. Verwoerd, Noordeinde 30, Berkel (Z.H.); J. Bulk, Looydijk 84, de Bilt; F. Wessels-Derksen, Groenekanscheveg 14, de Bilt; D. L. van der Linden, Rietmakerstraat 29, Breda; J. Soutendam, Wilhelminapark 106, Breda; M.W. van der Velden, Compagnie Oppassers, Kon. Mil. Acad., Breda; G. P. Derksen, Lothariuslaan 103, Bussum; A. van Boven, Capelscheveg 212, Capelle a/d. IJssel; J. van den Berge, Broodbakkerij, Colijnsplaat; Hartog, Corn. Trompsstraat 5, Delft; A. Post, Rembrandtstraat 4, Delft; J. Ph. Neeb, Hooge Hondstraat 62, Deventer; A.H. Bals, Bethlehemplein 6 zw., Dordrecht; W. Schouwenburg, Glazenstraat 100, Dordrecht; J. Bezooien, Schoolstraat 15, Driebergen; M.A. Slaakweg, Smidsweg 73, Driewegen (Z. Bev.); Joh. Jac. Corn. van den Hoven, D 51, Drimmelen (N.Br.); J. K. Loman, Bönhofflaan W 103, Drumpt (post Tiel); M. de Vries, Beukenlaan 4, Ede; A. F. Dikschei, Cyclamenstraat 13, Eindhoven; B. Hazeleger, Botterstraat 17, Eindhoven (Strijp); J. Meulenstein, Arcadeltstraat 22, Eindhoven; M. Wielage, Demer 4, Eindhoven; G. Zorgman, Leeuwenstraat 25, Eindhoven; Rombach, Pavilj, Dalrust, Ermelo-Veldwijk; Th. Driessens, Wimmersstraat 1, Eijgelsheven; A. Gunnink, Koestraat 91, Geertruidenberg; P. v.d. Heuvel, Kerkstraat 9, Geffen; H. van Kuijl, Borneostraat 10, Geleen; J.J. Steutel, Lange Vorststraat 4, Goes; J.E.J. Krebs, 1e Kade 5, Gouda; G. v.d. Broeck, Noordereind 42a, 's-Graveland; H. v. Banning, Adelheidstraat 230, 's-Gravenhage; H. Berger, Ahornstraat 61, 's-Gravenhage; H.L. Dijkgraaf, Voorthuizenstraat 146, 's-Gravenhage; C. Giezeman, Vlierboomstraat 620, 's-Gravenhage; W. Hazemaker, Soestd. kade 420, 's-Gravenhage; F.J.M. Hellsloot, Hattemlaan 98, 's-Gravenhage; Joh. G. Krisman, Oude Molstraat 20 B, 's-Gravenhage; P.P.J. Metscher, van den Berghstraat 34, 's-Gravenhage; J. Schermer, Laakkade 157, 's-Gravenhage; H.C. Ulderink, Houtrustweg 78, 's-Gravenhage; G. Veldheer, Ooievaaralaan 23, 's-Gravenhage; J. A. Wagenveld, H. v. Deventerstraat 81, 's-Gravenhage; A. van Geest, Zeestraat 104, 's-Gravenzande; A. van der Velde, Molenstraat, Groede; B. van Eerden, de Ranitzstraat 6, Groningen; H.H. Lubs, Hamburgerstraat 6a, Groningen; G. Maatjes, Mr. de Ranitzstraat 5, Groningen; I. Selier, Oppenheimstraat 33 A, Groningen; J. Bloemendaal, Graaf Willemstraat 10, Haarlem; J. van Hengel, Tugelastraat 33, Haarlem (N.); J.H. Kemper, Oranjestraat 39, Haarlem; G. Pol, Spaarne 15 a rood, Haarlem; C. Smits, Bastiaanstraat 100, Haarlem; J. de Leeuw Jonkers, Waterstraat B 144, Halsteren; Z. Kalk-Buiter, „Beatrix”, Oosterweg 96a, Haren (Gr.); C. Meuwssen, Meer en Boschlaan 49, Heemstede; J.L. Janssen, Koolkoelenweg 2, Heerlen (Heksenberg); R. Poncin, Geleenstraat 57, Heerlen; Jac. de Vos-Gibeus, Dorpsstraat D 152, Heerle-Wouw (N.B.); K. v. Stokkom, Heeswijk; A. Timmler, Kapelstraat 48 b, Heeze; L.J. Albers, Torendwarsstraat 7, Den Helder; H. Muller, v. Galenstraat 59, Den Helder; T. Postmus, v. Limburg-Stirumstraat 43, Den Helder; R. de Vries, J. in 't Veltstraat 148, Den Helder; A. de Weert, Violentstraat 70, Den Helder; D.B. van Os, Kapt. Veerboot, Hellevoetsluis; M. Ameloh, Berfloweg 109, Hengelo (O.); A. ten Brinke, Jacobastraat 35, Hengelo (O.); J. G. Oude Engberink, Castorweg 158, Hengelo (O.); L. Hans, Citadellaan 115, 's-Hertogenbosch; A. van der Heijden, Gelderse Dam 38, 's-Hertogenbosch; W. Hoskam, Kruisstraat 32, 's-Hertogenbosch; G. Drabbe, Dussenscheweg A 17A, Hilvarenbeek; J.P. Kindermann-de Graaff, Burg. Gülekerlaan 39, Hilversum; S. Kok, Veerstraat 14, Hilversum; J. Lustig, Hendrik Smitstraat 4, Hilversum; R. Pons, Nassaulaan 27, Hilversum; Fr. van Voorthuizen, Wandelpad 98, Hilversum; D. Wassink, Meteorstraat 45, Hilversum; R. Weits, Burgemeester Gülekerlaan 32, Hilversum; B. Pegels, St. Jansstraat 16, Hoensbroek; W. Hoeve, Koerddijk 25, Hooge Zwaluwe; G. Smeets, Onderwijzer, Itteren (L); D. de Jong, Lippe Biesterveldstraat 24, Jutphaas (post Utr.); A. Schouten, Voorstraat 62a, Katwijk a/d Rijn; J. Lennartz Jr., Eigelshovergracht 10, Kerkrade (Chevrement); T. Nicolaye, Oud-Crenstein, Kerkrade; E. de Jong, Haven, Kolhorn (N.H.); A. Osti, B 354, Koudekerke; C. Distelblom, Brink 39, Laren (N.H.); N. van Leeuwen, Morschstraat 22, Leiden; K. Winkel, Witte Singel 5, Leiden; F. v.d. Zwart, Roemer Visserstraat 34a, Leiden; E. Giesen, café, Lent (bij Nijm); F.A. Alberts, Clinique Flora, Leysin (Zwitserland); W. Creemers, Oeverstraat B 31, Linne; P. Versluis, Burg. Camb. v. Notenstraat 21, Maarssen; F. den Houter, M.G. de Bruinlaan 12, Tuindorp Maartensdijk (U); F. Pot, Achter de walle 107, St. Maartensdijk (Z); H. Volders, Glacijweg 57, Maastricht; W.F.K. Wiebe, Oude Smeermaserweg 19c, Maastricht; P. Willems, Brusselschestraat 3A, Maastricht; M. Cijouw, Blindehoek 10, Middelburg; E.v.d. Kam, Langeviele 20, Middelburg; N. Molhoek, Molenberg 45, Middelburg; H. Meerkamp, G. Cornelissestraat C 267, Middelharnis; W. van Delden, Café-rest. „Centraal”, Naaldwijk; A. Vlot, Rivierdijk B 409, Neder-Hardinxveld; H. van Huissteden, Overmeer C 72, Nederhorst den Berg; A. v.d. Burg, Kerkstraat 63a, Nieuw-Beijerland; G. Deelen, W. Buitenhaven 246, Nieuwpoort (Z.H.); H. Hammes, Hatertsche Veldweg 255, Nijmegen; J.A. Klaassen, Graafsche Dwarsstraat 85, Nijmegen; H. Sanders, D. van Poldersveldweg 295, Nijmegen; H.C. Velthorst, Sumatra-plein 21, Nijmegen; E. Eigeman, Endegeesterstraatweg 13, Oegstgeest; C.J. Nulle, Duivenvoordestraat 35, Oegstgeest; H. van Zelst, Spoordonkseweg A 174, Oirschot; H. van der Vleuten, Markt 26, Oostburg; M. Koets, Vlissingchestraat 86, O. en W. Souburg; J. van den Oetelaar, Rijksweg 164, Orthen; J. H. Lambrechts, Asterstraat 42, Oss; Th. Verhoeven, Linkensweg 25, Oss; K. van Kaam Gz., Kade 45a, Oudenbosch; J. van Klinken, Ouwkerk (Z); P.J. Staleman, Rotterdamse Rijkweg 159, Overschie; L. Elisch, Ruysstraat 559, Panningen (L); P.W. van Brouwershaven, Murraystraat 43, Pernis; M. van der Voorden, Volksbelangstraat 13, Puttershoek; A. v.d. Hoogen, Middelburg B 23, Reeuwijk (bij Gouda); T. van Kooten, bij de Kerk, Renswoude; J. de Brouwer, Begijnhofstraat 1, Roermond; A. Meisters, Schuitenberg 45, Roermond; J. Tulfer, Wilhelminasingel 3, Roermond; P.J. Vermeulen, Kapellerlaan 25, Roosendaal; A.H. van Arkel, Tolhuisstraat 13 2 hoog, Rotterdam; H. Brons Jr., Pr. Hendrikstraat 9, Rotterdam; C. Haakman, Lischstraat 55a, Rotterdam; C. Hermse, Groshamsstraat 12a, Rotterdam W; S.H. Kets de Vries, Hugo Molenaarstraat 26 a, Rotterdam; W. Lintveld, Oleanderstraat 59 A, Rotterdam Z; Merizon, Coornhertstraat 9 B, Rotterdam; M. Oosting, Schieweg 153a, Rotterdam C; J.A. Prins, Bilderdijkstraat 43a, Rotterdam W; N. van Putten, Versijdenstraat 31, Rotterdam.

Wat zoudt
U doen,
wanneer ...?

Iederen ochtend staat Uw auto spiegelblank gewreven voor de deur. Op zekeren dag ontdekt U plotseling, dat Uw wagen na het schoonmaken er op het eerste oog weliswaar prachtig uitziet, maar dat het inwendige onder het chassis, de stangen, de assen en de voornaamste delen onder de motorkap erg vuil zijn. Wat zoudt U in zoo'n geval doen? Dat zal van Uw temperament afhangen. Maar in elk geval zoudt U er voor zorgen, dat aan de slordige verzorging van Uw wagen een einde komt. Want het spreekt vanzelf dat U niet alleen waarde hecht aan de uiterlijke schijn, maar ook alle onderdelen van Uw auto absoluut proper wilt hebben. Zou het niet verstandig zijn, om ook eens aan Uzelf te denken? Kostbaarder dan Uw wagen is toch wel Uw gezondheid. Handelt U soms niet even zoo nalatig bij het poetsen van Uw tanden als de man, die zoo weinig zorg aan de schoonmaak van Uw wagen besteedde? — Want niet het voor het oog prachtig uiterlijke beslist over het lot Uwer tanden, waarvan veel meer afhangt dan de

werking van Uw glimlach op anderen, doch: een behaaglijk gevoel, gezondheid en het besparen van vele rekeningen.

Slechts de grondige reiniging houdt Uw gebit in stand en voorkomt gevaarlijke sluipende ziekten, die het gevolg van een veronachtzaamd gebit kunnen zijn, zooals wetenschappelijke onderzoeken hebben geleerd.

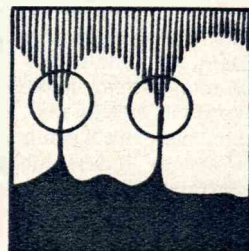
Neemt U een voorbeeld aan een nauwgezette autoreiniger. Reinig ook „tusschen de spaken”! Spoel Uw mond ter dege 's ochtends, 's middags en 's avonds, ook tusschen de tanden, opdat alle etensrestjes ook uit de kleinste hoekjes en gaatjes weggespoeld worden.

Een eenvoudige regel:

Gorgel steeds met ODOL, maar spoel met ODOL ook tusschen de tanden, want dan worden niet alleen mond en keel behoorlijk gedesinfecteerd, maar ook alle vijanden van Uw tanden en van Uw tandvleesch worden gedood. Noch het email der tanden, noch de gevoelige weefsels der slijmvliezen worden aangetast. Uw welzijn wordt bevorderd, Uw adem wordt frisch en dat bijzonder aangenaam „zindelijk” gevoel in den mond maakt dat U zich prettig en opgewekt voelt.

Met Odol paart U Zindelijkheid aan Schoonheid!

ODOL, het antiseptische mondwater, is een Nederlandsch fabrikaat van prima kwaliteit en in flacons voor resp. f 1,25 en f 1,95 overal verkrijgbaar. Het nieuwste: een handige reisflacon à f 0,75.

Zindelijkheid tusschen de
tanden

Vervolg op blz. 27

KARININA

door Jorgen Olafsen

Het zachte, knetterende houtvuur in de schouw vervulde het vertrek met de aromatische geuren van denneschors en hars. Sven Peters had zich in een gemakkelijken stoel neergezet en las glimlachend het korte krantenbericht, dat zijn naam vermeldde.

„Naar wij vernemen, heeft Sven Peters, de robbenjager van de „Ram“, heden het ziekenhuis verlaten. Hij is geheel hersteld van het avontuur, dat hem eenige maanden geleden bijna noodlottig was geworden. Ook den psychischen schok is hij gelukkig te boven gekomen, zoodat nadeelige gevolgen zijn uitgebleven...”

Sven Peters knikte. Nadeelige gevolgen waren uitgebleven. Het groote aantal zilveren draden, die hij vanmorgen in zijn haardos had ontdekt, kon men moeilijk als nadeelige gevolgen betitelen. Meer had hij niet uit zijn avontuur overgehouden: wat grijze haren en een verschrikkelijke herinnering aan twee nog verschrikkelijker weken.

Peinzend strekte hij zijn hand uit naar het dagboek op tafel. Vanmorgen, bij zijn terugkeer uit het ziekenhuis, had hij het gevonden, bezorgd door de post. Met een kort briefje erbij, geschreven door een onzekere vrouwenhand.

„Sven, ik heb het gelezen. Zoodra je thuis bent, kom ik je antwoord brengen. Karinina.”

Het was een kort briefje en koel kwamen hem de woorden voor. Maar de onderteekening hield een belofte in, die zijn oogen deed schitteren van verwachting.

Karinina...

Er was geen woordenboek in Zweden, waarin die meisjesnaam voorkwam. Maar voor hem en Karin Selbach was het een naam met een beteekenis, die niemand kon begrijpen. Niemand althans die dit dagboek niet gelezen had.

Het waren slechts enkele bladen, die beschreven waren en het grootste deel daarvan vermeldde slechts sobere, nuchtere feiten.

„Maart, Donderdag den veertienden. Vanmorgen heeft de „Ram“ me op Norfisk afgezet. Er is nog geen rob te bespeuren in de baai, maar het voorjaar is onverwachts ingevallen en robben hebben een slecht ontwikkeld weersinstinct. Ik heb me weer op dezelfde plek gevestigd van vorige jaren, onder beschutting van de rotsen. Niels heeft mijn zender opgebouwd en de ontvangst van de „Ram“ was goed. Om zes uur in den middag vertrok de „Ram“ weer. Over vijf dagen keert de boot terug, om haar vaste ligplaats in de baai te nemen. Ik heb voor zeven dagen levensmiddelen en water. Twee zakken visch voor Beer. Het is voor het eerst in de acht jaren, dat ik aan de robbenvangst deelneem, dat ik een hond meegenomen heb. Ik geloof wel, dat ik er plezier van zal hebben.

Zaterdag. 't Is ruw weer, maar vandaag heb ik de eerste robben gezien. Drie paren, die hun familie kwamen vermeederen. Ze schenen het nog wat onbehaaglijk te vinden zonder zon, want ze verdwenen spoedig. Ik ben heelemaal geïnstalleerd. Aan Beer heb ik veel aanspraak en driemaal per dag heb ik verbinding met de „Ram“. Het schip zou vanavond in Magerö ankeren, om het tweede robbenstation te vestigen. Ik geloof dat er storm op til is.

Zondag. 's Morgens. Nog nimmer zoo'n storm beleefd. Omstreeks middernacht stak hij op uit de richting van de Noordkaap en thans loeit hij nog onverzwakt voort. Heb vanmorgen vergeefs getracht verbinding met de „Ram“ te krijgen. Vermoed atmosferische storingen.

Avond. Storm begint te minderen. Nog geen verbinding met de „Ram“.

Maandagavond. Geen verbinding met de „Ram“. Vrees dat radio defect is, of dat de „Ram“ averij heeft opgelopen. Gisteren voorzichtigheidshalve rantsoen tot op de helft vermindert.

Woensdagmiddag. Ik kan er thans niet meer aan twifelen, of de „Ram“ is iets ernstigs overkomen. Krijg geen antwoord meer. Nog voor vijf dagen half rantsoen levensmiddelen; Beer moet ook vasten. Hij jankt, omdat hij te weinig krijgt. Ben gisteren begonnen met S.O.S. Norfisk uit te zenden, maar ik vrees dat zender veel te zwak is. Durf bovendien niet te lang achtereen te seinen, want de accu's kunnen uitgeput raken. Vang geen geluid op uit den aether.

Zondagavond. Ik heb een paar ellendige dagen achter den rug, waarin de moed me ontbrak mijn dagboek bij te houden. Gistermiddag heb ik een einde gemaakt aan het lijden van Beer. Dat voortdurende gejaank dreigde me krankzinnig te maken. Ik vreesde bovendien dat hij dol zou worden. Heb nog twee scheepsbeschuiten en een blikje sardines. Sneeuwval en dus gelukkig water in overvloed. De robben zijn verdwenen. Ik zit de laatste dagen bijna voortdurend over de baai uit te staren. Maar een zeil of rookpluim laat zich niet zien. Overigens niets bijzonders. Geen radioverbinding; zend 's morgens en 's avonds gedurende een kwartier S.O.S. uit.

Woensdag. Sinds gisteren zonder voedsel. Het is koud; de winter schijnt weer ingetreden. Had van nacht en vanmorgen hallucinaties: de heele baai lag vol schepen. Begin te wanhopen aan mijn redding.

Woensdagnacht. Ben zoeven opgestaan en heb mijn revolver in de baai geworpen. Ik wil niet zwak zijn en moedig het einde tegemoet zien. Eerste symptomen van dysenterie...

Dit waren de sobere feiten, die het dagboek vermeldde. En daaronder stond, geschreven in stuntelig schrift:

„Lieve Karin, vaarwel. Ik voel dat het uur niet ver meer is, dat ik zelfs te zwak zal zijn, om het potlood te hanteeren. Ik weet niet meer welke dag het is; ik geloof dat ik lang, heel lang geslapen heb en ik ben al niet sterk genoeg meer om op te staan. In mijn angstige droomen ben je me wel honderdmaal verschenen en ik kan niet aan je denken, zonder het hevigste zelfverwijt. Ik hoop dat je me het verdriet, dat ik je heb aangedaan, zult kunnen vergeven, als je van mijn ellendig einde hoort. Eens zul je dit lezen, want binnen een paar weken moet ik gevonden worden. Dan zal ik allang dood zijn, maar nochtans zul je weten, dat mijn laatste gedachten bij jou zijn geweest. Lieve kleine Karinina, vergeef me. Sven.”

Met deze hede besloot 't dagboek van Sven Peters.

Hevig stampend en rollend zocht het Zweedsche stoomschip „Malmö“ zich in een woedenden storm een weg om de Noordkaap. Kapitein Holm stond op de brug en onderhield zich op knorrigen toon met den jongen marconist.

„Nou ja, hoe ik het ook bekijk, ik kan er géén wijs uit worden,” bromde hij. „Dat is iets voor een puzzelaar of een detective en ik ben geen van beiden. S.O.S.... Karinina.... Ostersund.... Vergeef me.... neen, daar kan ik geen touw aan vastknopen. Het lijkt op de koortsfantasie van een gek...”

„Precies, kapitein. Koortsfantasieën, dat is het goede woord. Dat S.O.S. en Ostersund is het eenige, wat ik er van begrijp.”

„Ostersund is 'n Zweedsche stad. Jawel. Maar wat dat Karinina moet beteekenen, mag Joost weten. Je zou zeggen dat het een schip was, maar als Lloyds verzekert...”

„Hier is het antwoord van Lloyds, kapitein: „In Lloyds' registers komt geen Karinina voor.” Het zou een misplaatste grap van een amateur-zender kunnen zijn, als het niet zoo hardnekkig aanhield. Sinds gistermorgen heb ik het sein welgeteld elfmaal opgevangen en dan valt het moeilijk, om aan een luf grapje te denken.”

„Weet je wat,” besloot kapitein Holm plotseling, „geef het door aan de rederij. Als er publiciteit aan gegeven wordt, vindt het raadsel misschien een verklaring. En blijf goed luisteren; wellicht vang je nog iets op, waaraan we meer houvast hebben!”

Den volgenden dag verschenen de Zweedsche bladen met een puzzle, die vooral scheepvaartkringen veel hoofdbrekens bezorgde. Het stoomschip „Malmö“, op reis van Vardö naar Gothenburg, had bij zijn vaart om de Noordkaap onbegrijpelijke radiosignalen opgevangen, die waarschijnlijk afkomstig waren van een verwarden geest. Een paar maal kwam het woord Ostersund erin voor, de naam van de stad nabij de Indals Elf. Het woord Karinina werd het menigvuldigst geseind, doch steeds zonder eenig verband met de rest. Tenzij men verband wilde zoeken tusschen Karinina en de bede om vergeving, die eveneens herhaaldelijk voorkwam. Scheepvaartautoriteiten wisten geen raad met de puzzle en in reederskringen stond men er eveneens onbegrijpelijk tegenover...

Het bericht vond dienzelfden dag zijn weg nog naar alle bladen, maar voor het gros der lezers ging het verloren voor gewichtiger nieuws. Anderen dachten aan een onbehoorlijke grap.

Op haar gezellig gemeubileerde kamer zat Karin Selbach dien avond nog heel laat in droomerige gedachten verzonken. Het waren echter geen prettige overpeinzingen, die haar bezighielden. Het was zonderling hoe door een enkel woord iemands gemoedsrust soms plotseling kon worden verstoord. Slechts hoogst zelden had zij gedurende de laatste jaren aan Sven Peters gedacht en nooit anders dan met onverschilligheid en een stille verachting. En thans had dat vreemde woord Karinina, dat men tevergeefs in een Zweedsch woordenboek zou zoeken, plotseling de raderen van den tijd tien jaren terug gewenteld en haar verontrust met die oude herinnering, waaraan zij allang niet meer ook maar de minste waarde hechtte.

Karinina...

Zoo had Sven haar genoemd op dien avond, toen hij voor het eerst Ostersund verliet, om te gaan varen. Hij had haar gekust en trouw beloofd en zijn teederheid had dien liefkoosenden naam gevonden: „Karinina...”

„Wat zeg je nu?” vroeg zij lachend. „Dat heb ik nog nooit gehoord. Is dat soms Spaansch of Italiaansch voor Karin?”

„Het is de uitdrukking van mijn liefste gevoelens voor jou,” antwoordde hij, terwijl hij zijn armen om haar hals legde. „En zoo zal ik je altijd blijven noemen: Karinina.”

„Altijd?” plaagde zij hem. „Duurt dat langer dan tot de eerste vreemde haven?”

„Nooit!” bezwoer hij. „Zóó ben ik niet, je kent me lang genoeg, is 't niet?”

Het klonk of hij gegriefd was en zij had spijt van haar woorden. Inderdaad, zij kende hem lang genoeg. Zij wist zich niet eens den tijd te herinneren, dat zij Sven niet had gekend, want zij hadden altijd naast elkander gewoond. Maar dat bleek toch nog niet lang genoeg, om een man góód te kennen. Want na een paar brieven uit verre havens hoorde of zag zij nooit meer iets van Sven Peters en slechts door een toeval vernam zij vele jaren later, dat hij nog leefde en robbenjager was geworden...

Dit was de herinnering, die haar dezen avond kwelde — opgeroepen door een simpel krantenbericht.

Karin zocht geen oogenblik verband tusschen het krantenbericht en haar eigen verleden. Het had alleen maar een herinnering verlevendigd, die haar bedroefde. Maar het duurde dien avond héél lang voor zij in slaap raakte. En midden in den nacht werd zij wakker en dacht zij plotseling weer aan dat vreemde sein, dat de „Malmö“ opgevangen had. En op hetzelfde oogenblik beving haar een vreemde onrust. Die zonderlinge naam, dien zij van niemand ooit gehoord had! Die bede om vergeving!...

Zeker, het leek bijna een dwaasheid, te veronderstellen, dat die seinen van Sven Peters afkomstig konden zijn. Maar was het absoluut onmogelijk? Karinina — wien kon zoo'n uitheemsche verbastering van den naam Karin nog méér ingevallen zijn? De angstige twijfel liet haar niet meer met rust en verjoeg den slaap. En toen het vale morgenlicht door de reten van de gordijnen kwam gluren, had zij het met zichzelf uitgemaakt: elke aanwijzing, hoe onwaarschijnlijk ook, kon haar nut hebben. Straks zou ze de redactie van de krant even opbellen.

Egir Angerman, de directeur van de rederij „Karlskron“, keek verbaasd op, toen hij dien morgen van den dertigsten Maart in zijn kantoor werd opgewacht door iemand van de krant.

„Meneer Angerman, het is een vreemde geschiedenis, die me hierheen voert.”

Egir Angerman dacht altijd het eerst aan zijn schepen, als iemand van de krant bij hem kwam. Maar thans boezemde de komst van een journalist hem geen vrees in. Hij had geen enkel schip in de vaart — alleen de „Ram“, een boot voor de robbenvangst. Maar die lag veilig in de baai voor Norfisk.

„Aangekomen; baai ijsvrij,” luidde het radiogram van veertien dagen geleden en elken dag verwachtte hij nu bericht, dat de eerste lading zeehonden aan de stations ingenomen was.

Hij verzocht den journalist hem naar zijn privé-kantoor te volgen en bood hem een stoel aan. „En, meneer Eisloo?” vroeg hij kort.

„U hebt natuurlijk dat berichtje gelezen van die onbegrijpelijke seinen, die de „Malmö“ opgevangen heeft,” ving zijn bezoeker aan.

Die inleiding wekte de belangstelling pas van Egir Angerman. „Natuurlijk,” antwoordde hij levendig. „Is er licht gekomen in die geschiedenis?”

„Ik hoopte dat licht bij u op te kunnen steken.”

glimlachte de journalist. „Hebt u soms een robben-jager in uw dienst, die Sven Peters heet?”

„Ja, ja,” viel Egir Angerman levendig uit. „Hij maakte deel uit van de bemanning van de „Ram” en zit aan het eerste station: Norfisk. Wat hebt u?”

Zijn bezoeker liet hem niet uitspreken. „Wij hebben vanmorgen bezoek gehad van een jongedame. Zij vertelde ons een... hm, liefdesgeschiedenis zou ik het haast noemen, al liet zij er zich niet in dien zin over uit. Het ging om een robbenjager, die Sven Peters heet. En omdat ik wist, dat er nog slechts één Zweedsch robbenschip uit was gevaren...”

„Ja, ja, de „Ram”,” viel Egir Angerman ongeduldig uit. „Vertel verder, als u wilt...”

De journalist was spoedig uitverteld. Maar terwijl hij vertelde, trok zich een rimpel tusschen de grijze oogen van Egir Angerman. Als... als... die dwaze veronderstelling, dat Sven Peters die seinen had uitgezonden, inderdaad juist was, wat hem voorloopig nog ondenkbaar voorkwam — dan was er iets met de „Ram”...

Driftig greep hij naar de telefoon.

„Juffrouw, dringend radiogram voor de „Ram” via Tromsø en Vardö. Over twee stations, verstaat u? Zeven woorden: „Kapitein „Ram” stop. Sein stop. Reeder stop”. Hebt u het?... Mooi, en dringend alstublieft...”

Egir Angerman bracht een onrustigen morgen door, nadat de journalist hem verlaten had. Het wachten was op antwoord van de „Ram”. Zijn vrees was eigenlijk een beetje belachelijk, vond hij. Zoo’n vrouwenverhaaltje... ’n soort liefdesgeschiedenis... kon hij toch eigenlijk niet zoo maar voor ernst nemen.

Hij dacht er anders over, toen hij ’s middags om één uur werd opgebeld. Want het antwoord op zijn telegram was onheilspellend genoeg: „De „Ram” geeft geen antwoord. Sinds twaalf dagen geen seinen opgevangen van het schip...”

Met een zenuwachtig gebaar greep Egir Angerman naar de telefoon. „Militair vliegveld Kiruna, juffrouw. Dringend...”

Kiruna — het noordelijkste vliegveld van Zweden.

De kleine baai voor Norfisk koesterde zich spiegelglad en ijsvrij in een mild lentezonnetje. De rotsachtige kust was bedekt met grauwe, vadsige zeehondenlijven, die zich zonden in het stralende licht van de poollente. Hoog daarboven cirkelde een gedrochtelijk ding: een amphibie van de maritieme basis Kiruna.

De eerste bestuurder, een luitenant, keek herhaaldelijk naar zijn waarnemer om. „Nou?...”

„Een oogenblik, luitenant,” schreeuwde de sergeant, die hem weliswaar niet verstond, maar zijn ongeduld begreep. „Ik ben ’m weer kwijt...”

De amphibie maakte nogmaals een rondje. Daar beneden lag een hut, maar geen sterveling liet zich zien. Met een boozen blik keek de luitenant opnieuw om. Hoe eerder hij dalen kon, hoe liever...

„Ik heb hem,” schreeuwde de sergeant. „De „Ram” gevonden. Onttast door den storm en afgedreven naar het ijs. Alles wel aan boord; de Amphibie III blijft in de nabijheid...”

„Gelukkig,” mompelde de luitenant. Schielijk als een zwaluw scheerde hij over het water van de baai. Vlak bij de kust streek hij neer, tot consternatie van duizenden robben, die met slagen en beten hun pasgeboren jongen het water in dreven. In een oogwenk tijds was de rubbersloop uitgezet en eenige minuten later snelden de twee man-

nen op de eenzame hut toe. De sergeant trapte de gesloten deur open en het volgende oogenblik traden ze binnen.

„Karinina...” mompelde een zwakke, ijlede stem op het stroobed.

De luitenant knielde erbij neer. „Dysenterie,” mompelde hij, met iets in zijn stem, dat tegelijk walging en medelijden verried. „Arme kerel. We kunnen hem zoo niet vervoeren, sergeant. Het is het beste dat jij hier blijft en ik een dokter ga halen. Wat is dit hier? Een pakje. Een schrift of een boek. Karinina Selbach, Ostersund. Goed, ik zal het maar meenemen.”

„Karinina...” mompelde de uitgeteerde man.

Het houtvuur in de schouw knetterde vroolijk en vervulde het kleine vertrek met de aromatische geuren van denneschors en hars. Sven Peters staarde van de krant, die het bericht van zijn herstel had gebracht, naar het dagboek op zijn knieën. Zóó was het gegaan...

Het briefje van Karinina trilde in zijn hand. „Zoodra je thuis bent, kom ik je antwoord brengen,” had zij geschreven. En nu waren zijn oogen met een schittering van verwachting gericht op de deur. De auto stond daar voor het venster en in de gang klonken schreden. Toen week de deur.

Daar stond ze, Karinina. Liever, véél liever dan hij haar vroeger had gekend. Zij keek hem aan en liet scheen, dat zij niet nader durfde te komen. En hij kon niets zeggen, ofschoon hij tot voor dertig seconden precies had geweten wat hij zeggen wilde...

Er klonk een snik bij de deur en plotseling begon hij te spreken. Heel moeilijk en stotend. „Lieveling, de tijd heeft veel moois en liefs tusschen ons vernietigd, maar...”

Hij hoog schuld bewust het hoofd, maar eensklaps hoorde hij Karin’s stem dicht aan zijn oor.

„Maar één ding niet,” zei ze snikkend. „Niet de teedere herinnering aan dat uur, toen je me Karinina noemde, Sven...”

VÓÓR 25 JAAR

DE WERELDBRAND

(AUGUSTUS 1914 — NOVEMBER 1918)

Een uiterst boeiend, fotografisch geïllustreerd overzicht van den tragischen volkerenkrijg welke voor 25 jaar een aanvang nam.

De vier verdwaaide jaren van den eersten wereldoorlog staan met bloedroode letters opgeteekend in het geschiedboek der menschheid.

Alom verwoesting en dood!

Alom armoede, moreele en lichamelijke ellende.

Alom hartverscheurend verdriet!

Millioenen dooden, wier grafkruisen in eindeloze rijen de kerkhoven van Europa bedekken, tientallen slagvelden, honderden vernielde dorpen en steden, houden de herinnering levendig aan den bloedigsten en hardnekkigsten kamp, welken de volkeren in den loop der tijden ooit onder elkander voerden.

jschoon lang voor 1914 deze oorlog werd voorbereid en begonnen, en hij, zij het onbloedig, lang na 1918 werd voortgezet, herdenkt de menscheit toch binnen luttele dagen het sombere uur der eerste oorlogsverklaringen, welke in Augustus 1914 een einde maakten aan een ruim veertigjarige vredesperiode in het oude Europa.

Den lezers van middelbaren leeftijd staan die eerste geweldig spannende dagen van Augustus 1914 ongetwijfeld nog scherp voor den geest.

Het jongere geslacht zal het moeilijker vallen zich de verwarring en de ellende van dat tijds-gevoel voor oogen te stellen, al moeten zij in deze dagen van hernieuwde spanning toch wel iets begrijpen van het schokkende drama, dat de volken toen hebben beleefd.

Immers, toen evenals nu, politieke en militaire bondgenootschappen zonder einde! Hate-lijke perscampagnes voor en na! Overal een immer hooger opgevoerde bewapening! Een wedloop naar den gapenden afgrond, die oorlog heet!

Destijds werd een politieke moord de aanleiding tot het uitbreken van den wereldbrand. Heden kan iedere overrompelende en geweld-dadige oplossing van de talloze volkenrechtelijke problemen, welke de wereld beroeren, de spanning verbreken en de oplossing van het

vraagstuk door de niets en niemand ontziende macht der wapenen onvermijdelijk maken!

Wel zeldzaam tragisch is de hier zich op-dringende parallel!

Intusschen: een foto weegt vaak op tegen duizend woorden! Beter dan breedvoerige politieke of militaire beschouwingen is het fotografische beeld in staat, om kort en kern-achtig de gebeurtenissen dier dagen van ver-schrikking en onrust in de herinnering te roepen.

Daarom zullen wij in de komende weken en maanden trachten, in een uitzonderlijke en vaak nergens eerder gepubliceerde fotografische documentatie, den loop der gebeurtenissen en de ontwikkeling van den economischen en politieken toestand van een kwart eeuw geleden te illustreeren.

Wij twijfelen er geen oogenblik aan of jong en oud zal met de grootste belangstelling deze samenvattende documentaire geschiedenis van den wereldoorlog tegemoet zien!

Bij voorbaat vestigen wij daarom reeds heden aller aandacht op deze unieke publicatie, welke straks een zeldzaam pakkend overzicht zal vormen van den strijd onder de volken, die nimmer door een tweeden moge worden gevolgd!

Een idyllisch plekje langs den bochtigen dijk tusschen Kampen en Hasselt.

VAN SLINGERS EN BOCHTEN

Zoek het niet te ver en zoek het niet, waar duizenden anderen het ook zoeken — dat is een goede en praktische raad voor de vacantie. Wie het geluk heeft een, zij het klein, gedeelte van den zomer buiten te kunnen doorbrengen en zijn geld gaat uitgeven op de plaatsen, die sinds jaar en dag bekend zijn en een veilig verankerde positie in de vreemdelingenindustrie innemen, behoeft niet bang te zijn voor een teleurstelling; want de reputatie berust niet op niets en de handigste reclame zou het gemis aan attracties van een toeristenplaats niet kunnen goedmaken. Maar dat neemt niet weg, dat het buiten de bekende centra van toerisme en vreemdelingenverkeer ook mooi en goed kan zijn; neemt u maar eens de proef en gaat u eens kijken in streken, welke niet het eerst in de gedachten komen bij het maken van vakantieplannen.

Wanneer wij in dit verband Kampen en Zwolle noemen, zal menigeen deze steden beschouwen als uitgangspunt van een trip naar het zuiden, naar de Veluwe. Wij wilden echter den wijzer plaatsen naar het noorden. Dat gaat dus in de richting van het Kampereiland en aangrenzend gebied — allemaal platgeslagen land, zooals dat heet, niets anders dan weiland met hier en daar een boom en een stelletje koeien. Dat is onbillijk; want wie wel eens heeft gewandeld en gefietst in dat „gewone” platte land en bijvoorbeeld gezien heeft, hoe prachtig de koeien op de kruin van een dijk afsteken tegen de dikwijls beschreven doch nog steeds even mooie Hollandsche wolkenlucht, die zal

Hoe genoeëglijk rolt het leven . . .

verontwaardigd protesteeren tegen de bewering, dat zulk weiland weinig schoons te genieten geeft.

Ten tweede is het niet waar; persoonlijk hebben wij het ervaren als een verrassing en het genoteerd als een waardevolle ontdekking, toen wij, vele jaren geleden, den eersten tocht van Kampen over den dijk naar Zwartsluis en Hasselt maakten, via IJselmuiden, Grafhorst en Genemuiden. De weg is het tegendeel van een lange, rechte en vreeselijk vervelende baan, want de eene bocht volgt onmiddellijk op de andere, zoodat de automobilist er een inspannende karwei aan heeft. Op zichzelf is dat geen bezwaar, om de eenvoudige reden dat de auto niet het geschikte vervoermiddel is om dit land te verkennen; links en rechts strekt het weiland zich uit in serene

De straat der hooibergen in Genemuiden.

rust; de koeien grazen er alsof er geen gewichtiger werk en belangrijker vraagstuk bestaat; de kinderen spelen ongestoord en vredig, de menschen werken gestaag maar zonder zenuwachtig gejaagd, dat volkomen overbodig is en ons alleen maar moe en oud maakt; hier en daar wordt de voet van den dijk gestreeld door de vriendelijke golfjes van 'n plas, waar een roeibootje kalmpjes ligt te rusten en een wijze wilg meewarig staat te droomen over den drukken en daverenden nonsens van de wereld daarbuiten. De weg is een

De toren van Hasselt wijst u op het einde van den tocht langs slingers en bochten.

Grazende koeien versperren soms den weg, maar ze maken ruimte, zoodra ze u hooren of zien.

sierlijke slinger, rijk aan afwisseling en vol verrassingen bij bijna iedere bocht — verrassingen van 'n klein meertje, dat zich mooi maakt in de zon, van 'n groep boomen, die trotsch en waardig op den wandelaar neerkijken, van enkele huizen en hooibergen, die knus en romantisch tegen elkaar leunen. Verrassingen van vredige gehuchten en schilderachtige dorpen, zooals Grafhorst, van een interessant stadje als Genemuiden, met een straat waar een merkwaardige bepaling geldt, het verbod n.l. om te rooken; zonder reden is dit verbod intusschen niet uitgevaardigd, want de straat is één rij hooibergen.

Wanneer ten slotte, na ontelbare slingers en bochten, de massieve zwaarte van Hasselts toren aan den overkant van het Zwarte Water de reis sluit, voelt de automobilist dit als een bevrijding, als een verlichting na een zwaar rij-examen op een moeilijken weg — maar daarmee kan niemand medelijden hebben. Want indien 't niet strikt noodzakelijk is, moet men, zooals boven gezegd, dit prachtige landschap niet per auto bezoeken, daartoe is de weg werkelijk te bochtig, en de streek te mooi.

Een der bochten in den slinger-rijken dijk, die voorzichtigheid hier tot een eerste deugd maken.

De Nederlandsche ploeg: v.l.n.r. Sijen, De Korver, Gommers, Dominicus, Lambrechts, Hellemons, T. v. Schendel, A. v. Schendel.

DE RONDE VAN FRANKRIJK

De deelname van een volledige Nederlandsche ploeg aan de Ronde van Frankrijk is voor ons aanleiding om aan dit wielersportevenement van den allereersten rang meer aandacht te schenken dan gewoonlijk. Wij doen dit met te meer genoegen omdat onze Nederlandsche jongens zich tot heden bijzonder kranig hebben geweeerd. Wel is helaas Gommers gedwongen geweest den strijd te staken, doch wij zijn vol goeden moed voor de verrichtingen van het overgebleven zevental.

Dat wat enkele jaren geleden nog vrijwel een onmogelijkheid scheen, is door de Nederlandsche wegrenners bereikt. Al is een overwinning natuurlijk uitgesloten, wij hopen en verwachten dat de internationale wielersportwereld met evenveel waardering van de Nederlandsche ploeg zal blijven gewagen, als zij dit gedurende de eerste week van dezen titanenkamp reeds heeft gedaan.

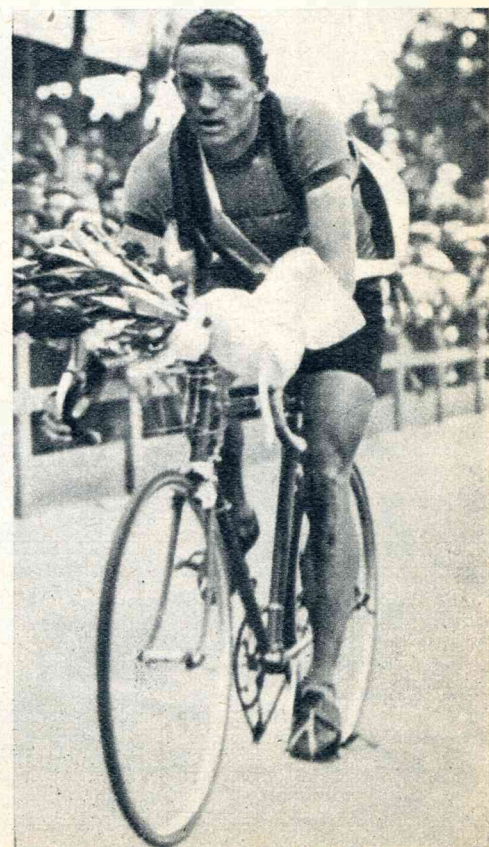
Hier ziet men na de etappe Lorient-Nantes den leider van het algemeen klassement Vietto.

Moment uit de Ronde van Frankrijk. De renners op het traject Lorient-Nantes, toegejuicht door de Witte Paters.

In de vierde etappe weerde A. v. Schendel zich geducht. Men ziet hem hier (midden) als tweede eindigen achter Louviot (links) en voor den Zwitser Litschi (rechts).

Links: De leiderstrui wisselt van eigenaar. Romain Maes krijgt de trui van Fournier, den winnaar van de eerste etappe.

De Franschman Fournier, winnaar van de eerste etappe, won ook de etappe Lorient-Nantes. Men ziet hem hier zijn eereronde maken op de wielersbaan te Nantes.

De Singelloop van Sportclub Enschede. De winnende ploeg van De Tubanters.

Het eerste twaalfstal van de korfbalvereniging Steeds Hooger te Apeldoorn, dat naar de eerste klasse van den K. N. K. B. promoveert.

De Deventer Watersportdag 1939. Kiekje tijdens den langebaanwedstrijd voor heeren, genomen kort na den start.

SPORT VAN DE WEEK

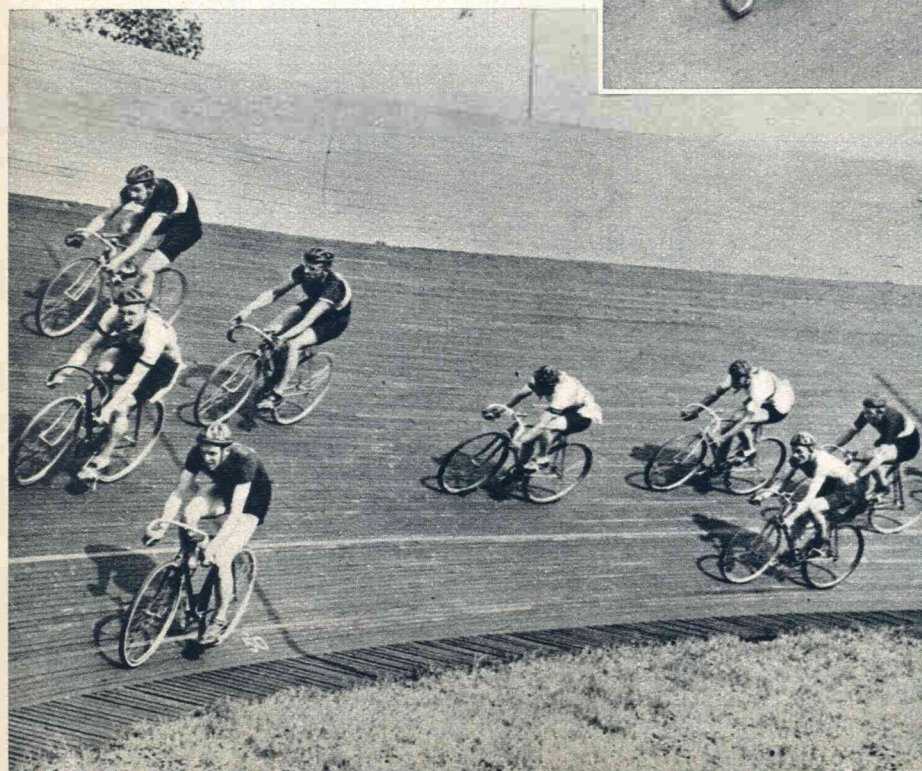
De Kamper Sportdag op Zaterdag j.l. Een fraai moment uit het nummer hoogspringen voor dames.

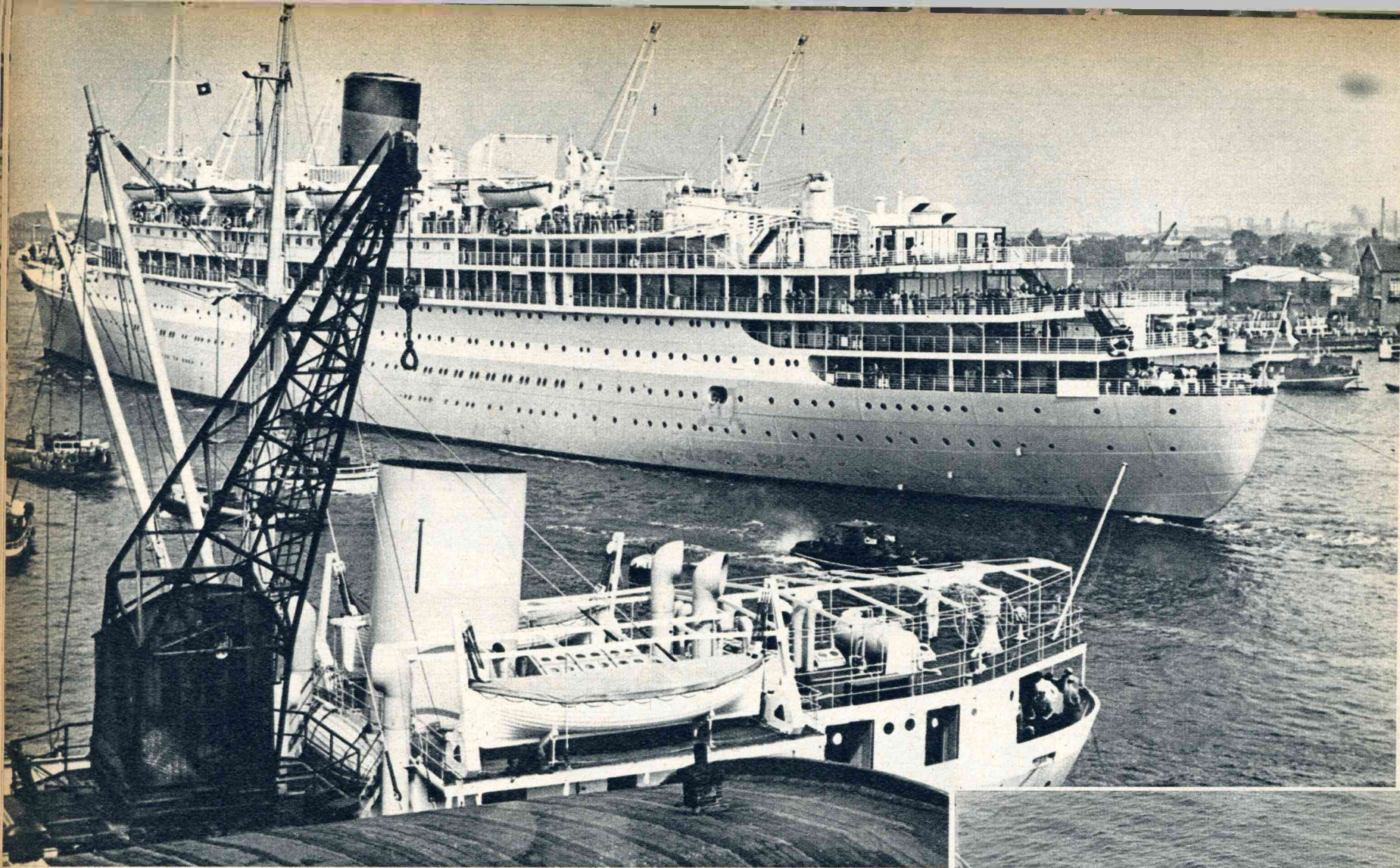
Op de Liesboschbaan te Jutfaas werden Zondag j.l. attractieve wielervedstrijden gehouden. Overzicht tijdens den 40 km. koppelwedstrijd, met 4 klassementen.

Zaterdag j.l. werd de Ronde van Almelo verreden over 100 km. Moment uit deze race, waarvoor groote belangstelling bestond.

Zomersportdag van de Twentsche werklozen te Almelo. Moment uit het nummer touwtrekken.

Het nieuwe motorschip „Oranje” op het IJ te Amsterdam.

DE „ORANJE”

EEN DRIJVENDE STAD

Een paar weken geleden maakte de trots van de Nederlandsche koopvaardijvloot, de nieuwste Oostinjevaarder, het m.s. „Oranje”, een uitmuntend geslaagden proeftocht van drie dagen naar de Schotsche wateren.

De „Oranje” bewees, dat zij op het oogenblik het snelste koopvaardijship van Nederland en het snelste motorschip ter wereld is. Het schip bereikte namelijk op de gemeten mijl een snelheid van 26.30 mijl per uur.

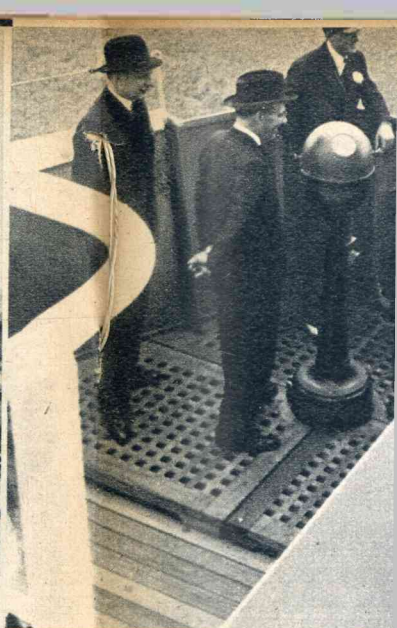
Wat de machinesterkte betreft, staat de „Oranje” op de negende plaats in de wereld.

Aan alle eischen, door de Stoomvaartmij. Nederland gesteld, heeft het schip op dezen proeftocht glansrijk voldaan.

De plechtige overdracht aan de opdrachtgevers door de bouwers, de Nederlandsche Scheepsbouwmaatschappij te Amsterdam, kon dus plaats vinden!

Zulks geschiedde op den officiëlen proeftocht jongstleden Zaterdag in tegenwoordigheid van Z.K.H.

Een gedeelte van de prachtige 1e-klas eetzaal. Z. K. H. prins Bernhard hijscht de vlag van de Mij. Nederland.

Z. K. H. prins Bernhard op de brug van de „Oranje” met de directie der Mij. Nederland en kapitein Potjer.

prins Bernhard en tal van officiëlen en genoodigden.

Van deze gebeurtenis vindt de l. zijden enkele der voornaamste m.

Den bijzonderen scheepsvorm i den verbreiden onderbouw hebben schen wel leeren kennen. Maar mo benieuwd zijn, hoe deze drijvende

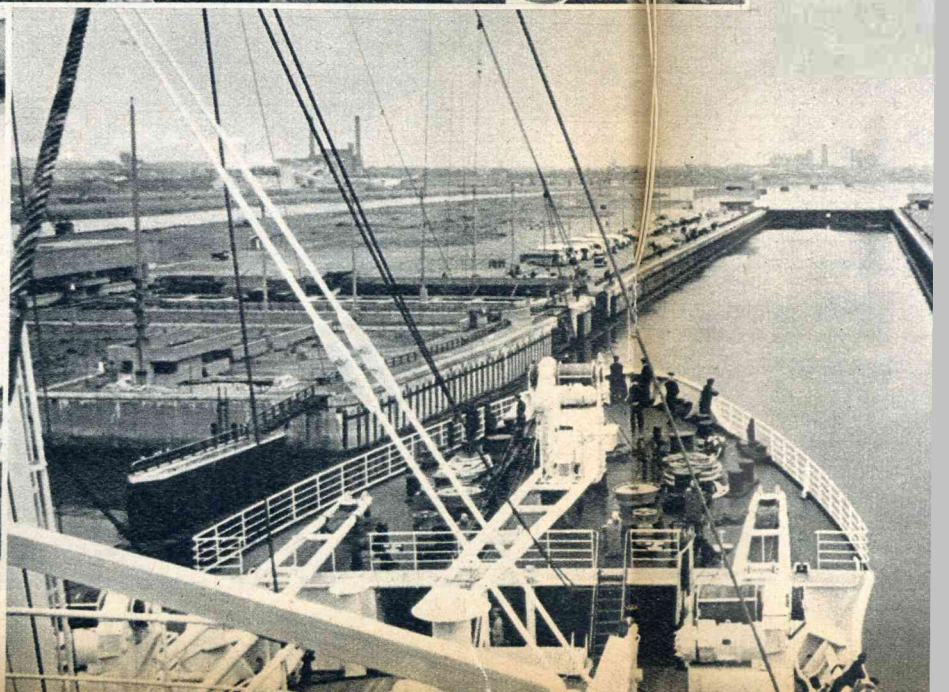
diepingen, die 1100 inwoners l. nen haar stalen binnen uitziet.

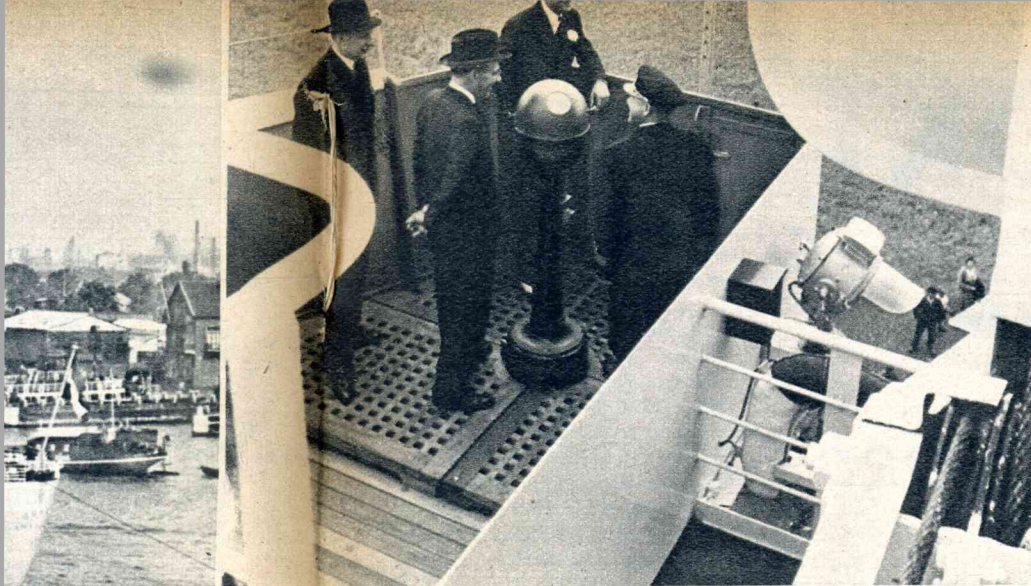
Laten wij t. regels — wan gemak een b. pagina's van k. de allervoorna. den mee te de. houdt men deze een uitvoerige

Stel u dan v. elf dekken bo. hoogte van zee. lengte van tv. breedte van v. Dan heeft u de. binnen de sta. men een wonde. richte mecha. bewoners erva. electrisch licht. stroomend wat. mechanische. Voorts zijn e. gen, telefoon. gen, 'n groote

In de sluizen officiële proef.

Z. K. H. prins Bernhard op de brug van de „Oranje” met de directie der Mij. Nederland en kapitein Potjer.

De heer D. Goedkoop Dzn., de oudste directeur van de Nederlandsche Scheepsbouw Mij., hield 'n toespraak aan boord. Op den voorgrond Z.K.H. prins Bernhard, de ministers Steenberghe, Welter, v. Buuren, baron Röell, commissaris der Koningin in de provincie Noord-Holland, de heer de Vlugt, burgemeester van Amsterdam, en andere autoriteiten en genodigden.

prins Bernhard en tal van officieele persoonlijkheden en genodigden.

Van deze gebeurtenis vindt de lezer op deze bladzijden enkele der voornaamste momenten.

Den bijzonderen scheepsvorm met naar het midden verbreeden onderbouw hebben de lezers intuschen wel leeren kennen. Maar men zal ongetwijfeld benieuwd zijn, hoe deze drijvende stad van elf verdiepingen, die niet minder dan 1100 inwoners herbergen kan binnen haar stalen muren, er van binnen uitziet.

Laten wij trachten u in enkele regels — want men zou er met gemak een boekwerk van 200 pagina's van kunnen schrijven — de allervoornaamste bijzonderheden mee te deelen. Wellicht onthoudt men deze gemakkelijker dan een uitvoerige beschrijving.

Stel u dan voor een schip met elf dekken boven elkaar, tot een hoogte van zestig meter, bij een lengte van tweehonderd en een breedte van vijftientig meter. Dan heeft u de buitenmaten. Maar binnen de stalen wanden vindt men een wonderlijk praktisch ingerichte mechanische stad. Alle bewoners ervan beschikken over elektrisch licht, warm en koud stroomend water. Bovendien is er mechanische luchtverversing. Voorts zijn er de sanitaire leidingen, telefoon en alarminrichtingen, 'n groote keuken, voorzien

van de nieuwste elektrische hulpmiddelen, met een slagerij, een elektrische bakkerij, een patisserie, een koffiepantry, koelcellen voor vleesch, wijn en fruit, alle met een eigen vastgestelde temperatuur. Er is een bibliotheek, welke tot kerk kan worden ingericht, een badinrichting, en verder ruime en gezellig ingerichte verblijven voor de bemanning. Als het schip goed bezet is, zijn er 175 inlandsche bedienden aan boord onder leiding van 8 mandoers.

De elektrische centrale, welke deze drijvende en varende stad voorziet van kracht, licht en water, is een enorme machinehal, drie verdiepingen hoog, waarin de drie groote voortstuwingsmotoren naast elkaar boven de meer dan honderd ton wegende kruksen staan opgesteld. Ze ontwikkelen samen meer dan 37.500 paardekrachten. Een speciale centrale zorgt er voor, dat dagelijks 300.000 liter zoutwater in zoet water wordt veranderd: een fabriek op zichzelf! En zoo geschiedt ongeveer alles op dit schip mechanisch. Zelfs de roerganger is hier door een voortdurend zichzelf corrigeerenden automaat vervangen. Bij een snelheid van ongeveer 1000 km. per dag, als door dit zeekasteel ontwikkeld, beteekent dit nogal wat.

Ziedaar de meest kenmerkende bijzonderheden van het nieuwe vlaggeschip der Maatschappij Nederland. De foto's, welke wij van onzen rondgang op het trotsche zeekasteel op deze bladzijde bijeenbrachten, mogen een en ander aanvullen en illustreeren.

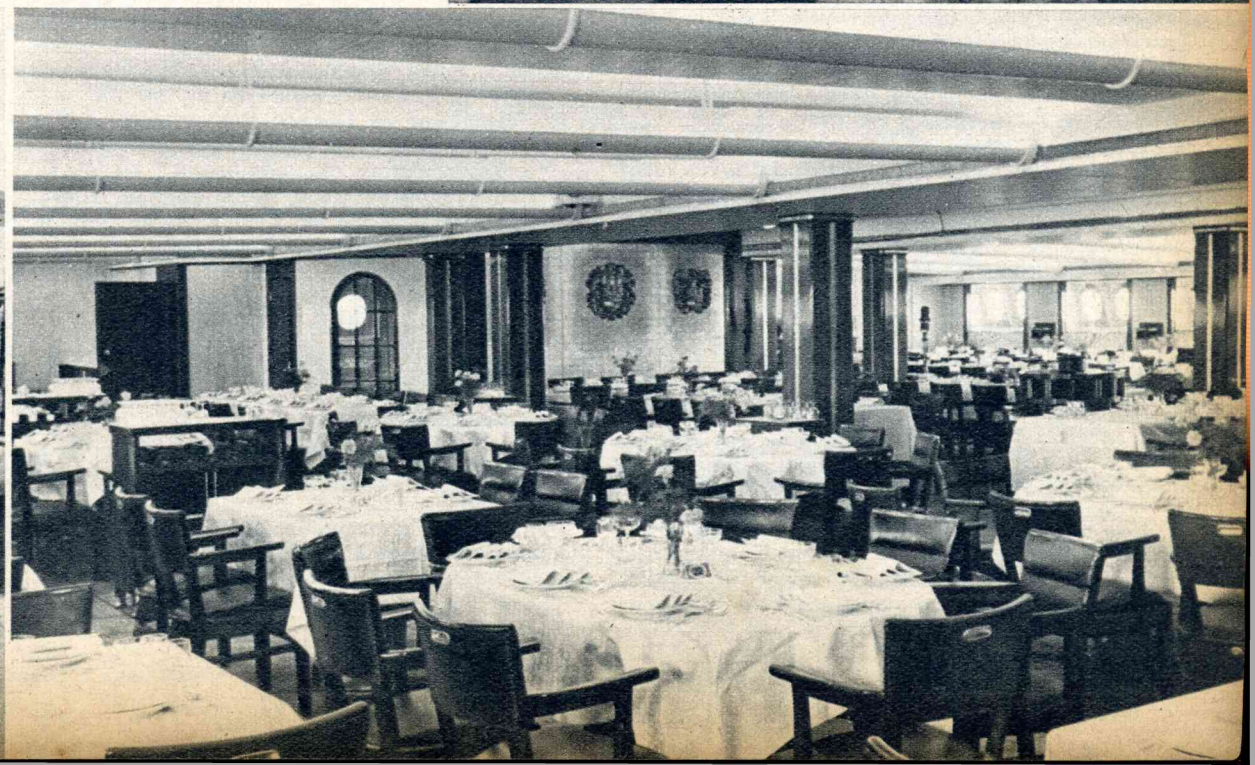
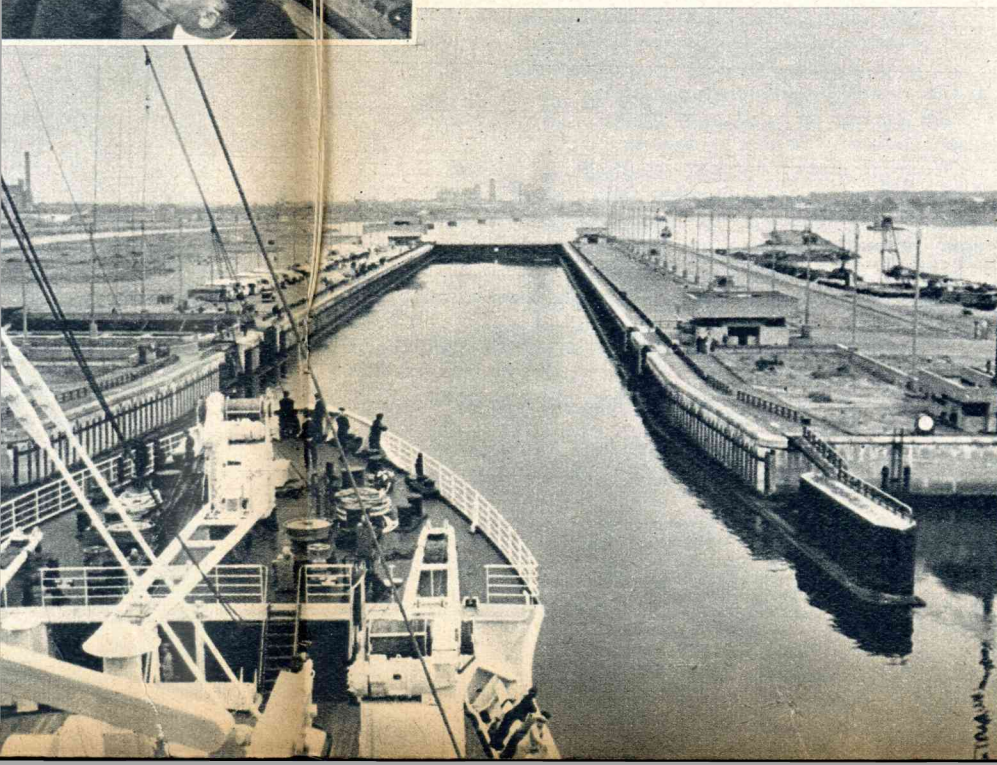
Moge de „Oranje”, die, na enkele zomercruises naar Madeira, in September haar eerste reis gaat maken naar ons trotsche Insulinde, een gelukkige vaart hebben, en bijdragen tot versterking van den band tuschen onze lage landen aan de Noordzee en het rijksgedeeft in den Indischen Oceaan.

Rechts: In de slagerij werd er ijverig gewerkt.

De ruime 2de-klas-eetzaal.

Hoe de keukens van een groot zeeschip er uitzien.

In de sluizen te IJmuiden na de officieele proefvaart op de Noordzee.

EEN VERSTOKT VRUGGEZEL

DOOR W. H. LANE CRAUFORD

Sir Richard stond op dieet, en hield zich daar aan, maar ondanks Martin's protest, door Paul ondersteund, dronk hij een glas wijn. De cocktail had z'n appetijt klaarblijkelijk gescherpt, want het bleek, dat hij het bij één glas niet liet.

Paul hield zijn tong rustig. Michael zou gepraat hebben, als hij er toe was aangemoedigd, hij greep

zelfs iedere kans aan, om iets te zeggen, maar veel kansen kreeg hij niet, want sir Richard had zijn aandacht ergens anders, en richtte het woord bijna uitsluitend tot Maisie. Zij antwoordde met een gretig verlangen om te behagen, en blijkbaar behaagde zij ook, maar zij scheen haar rol wel moeilijk te vinden: er kwam nu en dan een blik van zorg in haar oogen. Molly ging vooruit als tafeldienster, zij morste ditmaal geen soep, en was over 't algemeen veel handiger dan den avond toen Veronica er geweest was. Misschien voelde ze zich minder zenuwachtig, doordat Maisie zoo naïef was: haar eenige

fout was ten minste, dat ze wel 'n beetje aanhoudend naar de gast van den avond keek; maar zelfs Veronica zou zich niet geërgerd hebben aan een blik, die slechts bewonderend

ontzag uitdrukte. Toen het dessert op tafel stond, ging Molly, vóór Martin, de kamer uit, en Michael keek haar na.

„Dat meisje heb ik toch meer gezien!” riep hij uit.

„Molly?” Sir Richard keek naar hem met vragende oogen. „Dat zal wel: ze is hier al van kind af.”

„Dus ze is opgebloeid tot binnenmeisje?”

Sir Richard keek een beetje verwonderd. „Ja, zoo zou je 't kunnen noemen,” zei hij peinzend, „al beschouwen we haar eigenlijk heelemaal niet als een dienstbode.”

Een stilte; toen vroeg Michael aan Paul: „Heb je die mop al eens gehoord over dat binnenmeisje bij de waarzegster?”

Maisie kreeg een kleur en stond op. „Ik moest maar gaan, dunkt me.”

Sir Richard scheen dezelfde meening te huldigen: hij sprong op en deed de deur voor haar open. Hij kreeg een lief lachje, beantwoordde het, maar toen hij terugkwam, stonden zijn oogen hard en streng.

„Je kunt je after-dinner-moppen beter voor je vrienden in Londen bewaren, Michael,” bromde hij.

Er volgde een verlegen stilte.

„Wat ik zeggen wou,” hernam sir Richard, nu naar zijn neef kijkend, „waar heb je dien ring gekocht?”

„Ring?” Paul keek onbegrijpelijk. Toen ging hem het licht op. „O — den verlovingsring bedoelt u? In een winkel.”

„Een juwelierswinkel?”

Paul's oogen gingen wijder open. Er kwam plotseling twijfel in hem. „Ja, oom, natuurlijk. 't Zijn toch echte diamanten?”

„Natuurlijk zijn 't echte diamanten,” viel Michael er verontwaardigd op in. Hij zag sir Richard's verbaasden blik, slikte en legde verward uit: „Ik had hem dien winkel aanbevelen, ziet u — daar verkopen ze me tegen inkoopprijs.”

„Zoo!” Sir Richard wendde zich weer naar zijn neef. „Als je me even geschreven had, dat je zoo krap zat, had ik je een cheque gestuurd.”

Hierna werd er vooreerst niet meer gesproken. De steentjes waren inderdaad klein, maar Michael was geen erfgenaam van een rijken oom, en hij had werkelijk het beste gekocht, dat zijn middelen hem permitteerden. Het was en bleef een pijnlijk geval, en Paul zocht ijverig naar een minder hachelijk onderwerp. Maar alle onderwerpen schenen direct of indirect naar Maisie te leiden, en dat was gevaarlijk terrein, dus bleef hij zwijgen.

ACHTSTE HOOFDSTUK

Toen de drie heeren de huiskamer binnenkwamen, trof muziek hun ooren. In het salon zat Maisie zachtjes piano te spelen. Haar nummer was: „Mijn liefde is als een roode roos”, en zij speelde het van een verbleekte geschreven partij, die in lang geen licht

KORTE INHOUD VAN 'T VOORAFGAANDE:

Paul Challisson is erfgenaam van den titel en het familiebezit van zijn ongehuwden oom sir Richard Challisson. Hij woont te Londen op kamers en hoewel zijn oom hem aangespoord heeft flink uit te gaan en geld te verteren, brengt hij z'n vrijen tijd door met wetenschappelijke proeven. Hij ontvangt een telegram onmiddellijk op Woodcroft te komen, waar z'n oom ziek blijkt te zijn. „Ik zal het niet lang meer maken, Paul,” zegt deze, „en ik wil je getrouwd zien voor ik sterf.” Paul staat voor een zeer moeilijke opdracht, omdat hij nog nimmer met meisjes heeft omgegaan. Hij ontmoet de dochter van den inmiddels overleden jachttopziener, wier opvoeding in de handen van oom Richard's huishoudster berust. Den volgenden dag komt er bezoek van Geoffrey Rammerleigh (een broer van oom Richard's vroegere verloofde, die een dag voor hun huwelijk stierf) met zijn dochter Veronica. Paul begrijpt de bedoeling van dit bezoek maar al te goed. Hij vertelt z'n oom evenwel, dat hij niet op haar verliefd kan worden. Sir Richard dreigt hem te zullen onterven, wanneer hij niet binnen drie maanden getrouwd is. Paul keert naar Londen terug en roept nu de hulp in van z'n vriend Michael en diens verloofde, een toneelspeelster. Twee maanden lang wordt hij aan alle mogelijke meisjes voorgesteld, doch ze laten hem allemaal koud. Ten einde raad stelt Michael voor (om sir Richard voor hij sterft nog een paar gelukkige maanden te bezorgen) een meisje te zoeken, dat zich zonder eenige verplichting met Paul wil verloven. Maisie, de verloofde van Michael, zal deze rol vervullen. Tot Paul's verbazing blijkt plotseling in den gezondheids-toestand van z'n oom verbetering te zijn gekomen.

had gezien. Op verzoek van sir Richard zong zij ook. Zij had een zachte aangename stem met veel uitdrukking, en sir Richard, in zijn eigen leunstoel, luisterde met gebogen hoofd en trekkende gelaatsspieren. Niets kan zoo levendige herinneringen wakker roepen als muziek. Bij sir Richard waren het zoete maar tevens pijnlijke herinneringen, en Maisie wou ophouden, toen ze zijn droefgeestigheid gewaar werd, maar dat vond hij niet goed, en toen het lied uit was, vroeg hij om „Een melodietje in den schemer”. Dit werd in diepe stilte aangehoord, en daarna wou zij, hoezeer haar gastheer ook smeekte, niet meer zingen: zij deed de piano dicht en ging naast Paul op de ottomane zitten.

„Je hebt 'n lieve stem, meisje,” zei sir Richard met trillende stem. „Ze doet me denken aan iemand, die ik lang geleden gekend heb.”

Michael leek nog dieper ontroerd dan sir Richard, zijn oogen waren vochtig, hij zuchtte diep en schudde zijn hoofd in droeve beschouwing van een onherroepelijk verleden. Gelukkig kwam er afleiding, doordat Martin met de koffie verscheen, en toen die rond was gediend, had sir Richard zijn gevoelens onder beheer en was hij weer de gemoedelijke gastheer.

„Niets zoo mooi als die oude liedjes,” zei hij, en met een verontschuldiging lachje ging hij voort: „Maar ik ben natuurlijk van de oude garde — jullie moderne jongelui vinden ze zeker te tam?”

Als gewoonlijk was zijn vraag tot Maisie gericht; en zij antwoordde met een verwonderd:

„Oude garde? U bent toch niet oud?”

„Dat ben ik wél,” zuchtte hij, „zoo oud, dat ik mijn tijd overleefd heb en me een vreemdeling voel in een vreemde wereld.”

„Dan wipt u daar uit,” was Maisie's raad. „Zóóveel is er niet veranderd. Kijkt u maar eens goed rond, dan zal 't me niets verwonderen, of u voelt u weer echt jong.”

Die woorden waren gewaagd en volkomen misplaatst. Paul schrok er van, maar werd snel gerustgesteld, want sir Richard lachte, lachte voldaan.

„Er uit wippen, zeg je?” grinnikte hij. „Nu, wie weet doe ik 't!”

Zijn blik rustte op Paul, die stijf aan één kant van de ottomane zat, zoodat er een wijde kloof gaapte tusschen hem en Maisie. In zijn rol van minnaar toonde hij een terughouding, die beslist in de vorige eeuw thuishoorde, en dus met de inzichten van zijn oom had moeten strooken, maar hij bemerkte, dat dit niet zoo was, dus schoof hij wat dichter naar zijn

meisje. Nog was er ruimte tusschen hen, maar verder kon er niets geschieden zonder haar medewerking. Ze leek zich van zijn bestaan niet meer bewust, want ze hield haar hoofd van hem afgekeerd, en staarde peinzend in de ruimte. Sir Richard riep haar met een schok terug tot de werkelijkheid: hij leunde achterover in zijn stoel, glimlachte met sluwe welwillendheid en vroeg:

„Hebben jullie den huwelijksdatum al vastgesteld?”

Paul schrok geweldig. „Huwelijksdatum?” stiet hij uit. „We zijn pas verloofd!”

Sir Richard keek hem gestreng aan. „Nu, je wilt toch niet eeuwig verloofd blijven?”

„O nee! Dat zeker niet!” Paul sprak hier met groote overtuiging.

„Dat doet me plezier,” knikte sir Richard, weer glimlachend. „Ik houd niet van lange verlovingsen.” Hij keek afwachtend, maar aangezien zijn neef bleef zwijgen, vroeg hij: „Wanneer wou je dan beslissen?”

Paul schuifelde met zijn voeten. „Daar hebben we eigenlijk nog niet over gedacht,” zei hij, en hij bloosde langzaam.

Sir Richard keek den vurigen minnaar een seconde lang met saamgetrokken wenkbrauwen aan.

„Dan zou ik maar eens gauw beginnen te denken,” stelde hij voor.

Paul bevochtigde zijn droge lippen. Nu was 't toch zeker Maisie's beurt! Zijn oogen noodden haar tot spreken. Tot zijn verbazing bleef zij stom. 't Was allemaal heel aardig, de bedeesde jongedame te spelen, maar dan moest ze 't ook geréglé doen en niet met rukken en stooten. Tegen sir Richard zeggen, dat hij er uit moest wippen, paste heelemaal niet in haar rol, maar die stoute opmerking was er zoo glad mogelijk uitgekomen, en nu zat ze opeens weer als een schuw vogeltje. Dientengevolge kon sir Richard verder denken, en zijn gedachten sloegen inderdaad op hol.

„Zullen we zeggen met October?”

„October!” Paul verstijfde van schrik.

„Begin October.”

Paul lachte, een hollen, vreugdeloozen lach. „O maar... dat gaat niet, is 't wel... eh... schat?”

Hij haalde zwaar adem; 't was evengoed Maisie's trouwpartij als de zijne — 't werd tijd, dat ze dat nu eens begreep.

Maisie's oogen stonden groot en onschuldig. „Welke October?”

Dat was handig. Paul's gezicht klaarde op. „O, ja, als u bedoelt met October over een jaar...”

„Ik bedoel dezen October,” snauwde sir Richard, en zijn mond sloeg dicht als een klem.

Paul kuchte en keek naar Maisie. „Hij bedoelt dezen October,” lichtte hij haar in.

„Waarom niet?” hernam sir Richard, nu naar Maisie kijkend. „Jullie houden toch van elkaar?”

„Ja zeker houden we van elkaar,” kwam er na een bijna onmerkbaar aarzeling.

„Jawel,” bevestigde Paul, „maar...”

„Maar wat?” vroeg zijn oom, want Paul sprak niet door.

„'t Is toch gewoonte, een tijdje te wachten als je je verloofd hebt?”

„'t Is gewoonte te willen trouwen, als je je verloofd hebt,” was het antwoord.

„Maar dat willen we ook,” stamelde Paul.

„Prachtig,” knerste sir Richard. „Dan houden we 't op October.”

Een gedwongen pauze; toen kwam er hulp uit een onverwachten hoek.

„Dat zal niet kunnen,” sprak Michael. „Dan zit ik juist voortdurend in de studio — er moet iemand op 't kantoor zijn.”

„Néem daar dan iemand voor!” snauwde sir Richard. Hij had nooit goed begrepen, wat Michael eigenlijk kwam doen, en zijn aanwezigheid al meermalen hinderlijk gevonden, maar die brutale bemoeizucht met 'n kwestie, die hem niemendal aanging, deed de maat overloopen.

„Ik kan niemand krijgen, die in zoo'n ingewikkelde organisatie een-twee-drie thuis is,” zei de filmman. „Daar is tijd voor noodig.”

Sir Richard keek woedend. „Dacht je dan, dat ze hun huwelijk zouden uitstellen, tot 't jou gelegen komt?”

„Nee, dat nu niet,” zei Michael uit het veld geslagen.

Sir Richard keerde hem den rug toe. „Ik zal eens met den dominee praten,” beloofde hij met een geruststellend lachje.

„Bedoelt u over ons?” prevelde Maisie verschrikt.

„Natuurlijk.”

„Maar,” riep ze met 'n moedig lachje, „u laat me niet eens tijd, om voor mijn uitzet te zorgen!”

Sir Richard trok zijn wenkbrauwen op. „Drie maanden!” merkte hij op.

Maisie zweeg, te gauw, vond Paul: hij trachtte het gesprek gaande te houden met een onzinnige opmerking over een gekleed costuum. Wyl Maisie in dien tijd nog geen idee kreeg, bedacht hij een andere, een zwaarwichtiger tegenwerping; hij vroeg:

„Maar hoe moet 't met Maisie's familie... moeten we daar niemand van uitnoodigen?”

Sir Richard keek, alsof hij 't niet begreep. „En ik dacht, dat ze een wees was!”

„Is ze ook, maar oom Theodoor zal 't heel erg vinden, als hij er niet bij kan zijn.”

„En wie is oom Theodoor?”

Precies — wie was oom Theodoor? Paul gaf de vraag door aan Maisie — 't was per saldo háár oom.

„O, die heeft me zoo'n beetje voortgeholpen,” zei ze eenvoudig.

„Ja, 't kwam goed uit, dat ze een oom in New York had,” voegde Michael er bij. Hij wilde Maisie helpen, om die nieuwe verwickeling in het oude schema te passen. Maar sir Richard keek ontevreden.

„Wat weet jij daarvan?” vroeg hij.

„Ze heeft me wel eens over oom Theodoor verteld.”

„Ik praat nogal graag over hem,” hielp Maisie met een wrang lachje. „'t Is ongeveer alle familie, die ik heb, ziet u.”

„Natuurlijk,” beaamde sir Richard, door die naïeve bekentenis gekalmeerd. „Ik zal oom Theodoor heel graag ontvangen, als hij den tijd er af kan nemen om over te komen.”

Paul zat versteld. Had hij zijn mond maar gehouden over oom Theodoor! Die kon er natuurlijk den tijd niet afnemen, om over te komen, maar daar werd 't huwelijk niet mee uitgesteld; dus hij had de zaak alleen maar ingewikkelder gemaakt.

„Ik hoop echt dat hij kan,” ging sir Richard voort. „Dan hebben we iemand, die de bruid weggeeft.”

Maisie keek hem van terzij aan. „Ja, dat zou wel leuk zijn.”

„Ik kan me best begrijpen, dat jullie geen haast hebben,” zei sir Richard, in antwoord op haar toon. „Jullie zijn jong genoeg — maar ik heb wél haast. Ik wil jullie zien trouwen, ik wil je zien met den sluier, waar mijn moeder mee getrouwd is, en waar mijn Mary mee getrouwd zou zijn. 't Is Brusselsche kant, zoo'n beetje een familiestuk...” Er kwam een droomerige klank in zijn stem; visioenen van het verleden overwaasden zijn visioenen van de toekomst. „Ik wil de huwelijksklokken hooren luiden: een

echte dorpsbruiloft, in de oude dorpskerk, eenvoudig, maar juist indrukwekkend door dien eenvoud. Ik wil jou als lachende bruid zien, en mijn neef als trotschen bruijom, het pad betredend, dat zoovelen vóór jullie gingen, vol vrouwen in je liefde, en sterk in je besluit, door niets den glans van die liefde te laten verduisteren of bewolken.”

Maisie wendde zich af en Paul zag haar lip trillen, maar Michael's ontroering was het duidelijkst; hij hield zijn adem in, slikt met moeite en mompelde aangedaan:

„Prachtig! Prachtig! Ik zie 't al voor me!”

Instemming van dien kant was een verrassing voor sir Richard.

„Dus je trekt je bezwaar in?” zei hij droogjes.

„O, dat bezwaar van mij... daar praten we niet meer over!”

Maisie kreeg een kleur, en even leek het, of zij een stekelig antwoord wou geven, maar zij hield zich in, keek alleen maar knorrig en trappelde even.

„En dan,” vervolgde sir Richard, te zeer bezig met zijn droomen, om op te merken, dat Maisie zich kwaad had gemaakt, „wil ik de grootste aller zegeningen zien — een flinken zoon en erfgenaam.”

Om in haar rol te blijven had Maisie, al viel ze niet bepaald flauw, op dit punt toch aanzienlijke verwarring moeten vertoonen; er kwam echter niets van dien aard: met een onbewogen gezicht zat zij in 't ijle te staren. Het was Michael, die protest aantekende; hij riep uit:

„U kijkt wél wat ver vooruit, vindt u niet?”

„Ver vooruit?” stootte sir Richard op. Hij meende een toespeling op zijn wankelende gezondheid gehoord te hebben. „Ik kijk nog veel verder vooruit,” verkondigde hij stoutweg. „Ik hoop nog een tweeden zoon te zien, en een derden; en hoe meer kleuters daarna noghoe liever.”

Michael bracht zijn lippen in fluitstand, maar gaf geen geluid. Er bleef een gespannen stilte.

„Enfin,” zei sir Richard eindelijk, „ik draaf misschien een beetje door.” Zijn glimlach was voor Maisie. „Maar ik ben een eenzame oude man, dus moet je 't me maar vergeven.”

„U bent lief,” zei Maisie, en zij ontweek zijn blik.

De energie, die sir Richard gedragen had, kwijnde weg. Hij zag er moe uit en stond wankelend op.

„Dat gaat niet goed zoo,” zei hij. „Ik krijg Molly op mijn dak, als ik zoo laat opblijf.” Hij hield Maisie's hand in de zijne en kuste haar eerst op haar eene wang en toen op de andere. „Wel te rusten, lieve kind, en God zeg je.”

Met neergeslagen oogen zei Maisie iets onverstaaubars.

„Er staat drank hiernaast,” zei hij tegen Paul. Zijn oogen tintelden even. „O, da's waar ook, je houdt niet van dat goed!”

„Ik begin 't te leeren,” stotterde Paul, want hij begreep, dat het een steek onder water was met betrekking tot de cocktail, die hij voor 't diner gedronken had, terwijl hij aan tafel alleen water had genomen.

„In ieder geval is Michael wel over dat stadium heen,” schertste sir Richard en na een hoffelijke buiging voor allen te zamen deed hij de deur achter zich dicht.

NEGENDE HOOFDSTUK

Het was Maisie, die de stilte verbrak. „Ik doe 't niet meer,” zei ze beslist en kortaf.

EEN ZEEREISJE NAAR

Engeland

en terug met de nieuwe motorschepen der Mij. „Zeeland”

Sterk verlaagde retours van ALLE stations naar

Harwich

inclusief logies en ontbijtaanboord

Bijv. van DEN HAAG retour III kl. trein, II kl. boot **f 11.65**

Van VLISSINGEN retour II kl. boot **f 7.50**

Inlichtingen bij de Stations, Reisbureaux en Maatschappij „Zeeland”, Vlissingen

KANT EN KLAAR TOER

naar Landen

met de nieuwe motorschepen der Mij. „Zeeland”

elken Donderdag in Juli en Augustus

Sterk verlaagde spoorbiljetten

Reiskosten Vlissingen-Londen v.v.; twee nachten logies in goed hotel te Londen; maaltijden, sightseeing, alles inbegrepen

f 39.50

**Te slap
en te moe
om een been
te verzetten**

's Morgens moeilijk uit bed en dan nog met een hoofd als lood en een stram gevoel in alle ledematen — een kwellende hoofdpijn en een humeur als een kwade beer... Als die verschijnselen ook U het leven tot een kwelling maken, lijdt ge aan overmoeidheid door onzuiver bloed. Maak daar een einde aan. Doe als de heer A. M. uit L. Hij nam Kruschen Salts en schreef ons het resultaat:

„Ik leed al jaren aan intense moeheid, het werk elken dag leek me een berg toe. Ik maakte me overal zorgen over en mijn vrouw klaagde over mijn snauwen. 's Avonds lag ik in een stoel, te moe om ergens belang in te stellen. Een van mijn vrienden ried me aan, Kruschen te probeeren, maar ik wilde er eerst niet aan, tot ik ten laatste besloot,

Kruschen Salts te probeeren. Nu is het leven een genoegen in plaats van een last. Elken winter heb ik bovendien griep gehad... en verleden winter heelemaal niet. Ik geloof, dat dat een gevolg is van mijn verbeterde gezondheid door Kruschen.”

Hij werd geholpen door de weldadige werking van Kruschen's zes minerale zouten. Kruschen's aansporende werking op lever, nieren en ingewanden zorgt ervoor, dat alle schadelijke zuren uit het gestel worden gefilterd. Uw bloed wordt gezuiverd en Uw klachten verdwijnen. Ge fleurt op naar lichaam en geest! Neem elken ochtend de kleine dagelijksche dosis Kruschen in Uw ochtendthee en ge begint een nieuw leven: ge wordt een energiek en opgewekt mensch, die zijn werk doet met plezier!

KRUSCHEN SALTS

verkrijgbaar bij apothekers en drogisten à f 0.40, f 0.75 en f 1.60 (extra groot pak). Fabrikanten: E. Griffiths Hughes Ltd., Manchester (Engeland). Opgericht 1756.

Agfa-Karat ... 18 karaat !

Een juweel van een klein-beeldcamera, ook voor AGFACOLOR-FOTO'S.

prijs vanaf **f 27.-**

Vervolg op blz. 26

Ieder jaar worden in Utrecht getrouw volkszangdagen gehouden. Een kijkje op het St. Nicolaaskerkhof, waar de kinderen der omliggende scholen hun liederen deden klinken onder leiding van den heer Schuileman.

Vorige week bracht Z. K. H. prins Bernhard een bezoek aan de gemeenten De Wijk en Frederiksoord in Drenthe. In gezelschap van den commissaris der Koningin en van den burgemeester van Wijk betrad Z.K.H. het terrein van de veertoonstelling aldaar.

Het prachtige stadspark De Goffert te Nijmegen werd Zaterdag geopend met een voorstelling van „De vroolijke vrouwjes van Windsor” van Shakespeare. Op deze foto ziet men een der scènes met op den voorgrond v. r. n. l. Lau Ezerman als Falstaff, Cor Hermus en Jo Sternheim.

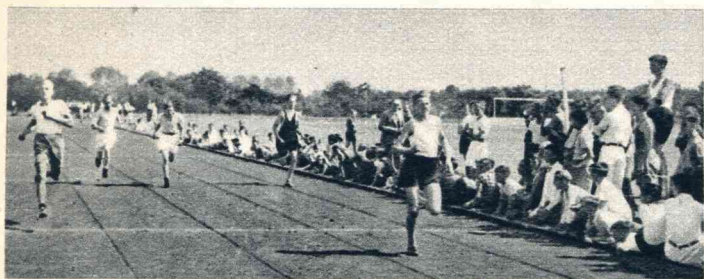

De bekende Utrechtsche figuur, de heer v. Leeuwen, die eerstdaags zijn gouden jubileum bij de Utrechtsche begraafenis-vereeniging hoopt te herdenken.

Ongeveer 200 ouden van dagen van alle gezindten uit Driebergen hebben vorige week hun jaarlijksche uitstapje genoten. Het was voor de 10e maal dat het Comité zulk 'n reisje organiseerde.

GEMENGD NIEUWS

Door fraai zomerweer begunstigd werden op de terreinen van Hercules de jaarlijksche schoolathletiekwedstrijden van de Utrechtsche R. H. B. S. gehouden. Hierboven de 100 m. hardloopen voor jongens.

De bekende Drentsche gemeente Dwingeloo krijgt een nieuw stadhuis. De eerste-steenlegging geschiedde door den burgemeester en diens echtgenoot, die we hier te midden van een groep genoodigden zien op het bordes van het in wording zijnde gemeentehuis.

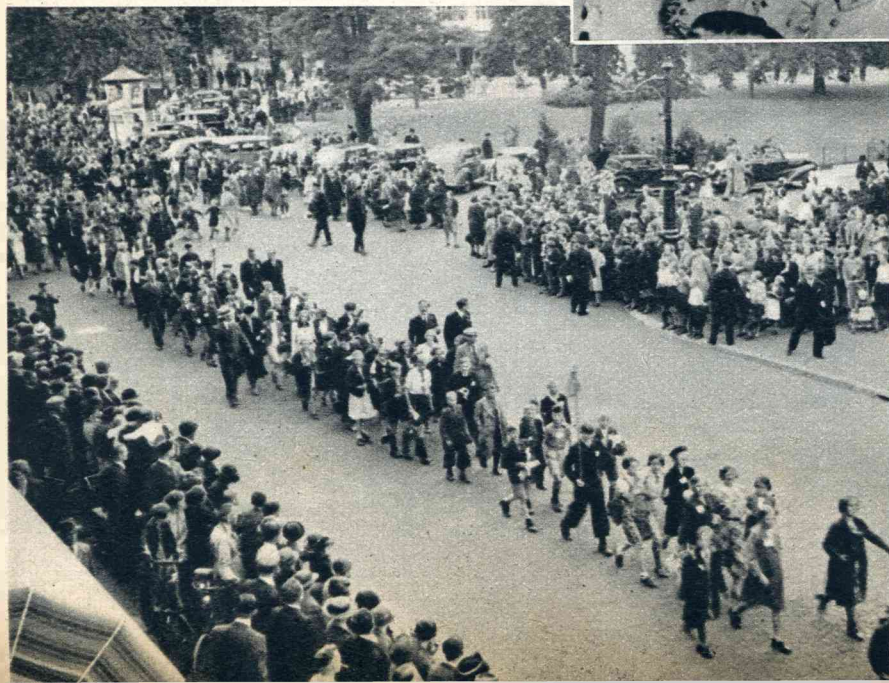
Rechts: De vorige week werd de hernieuwde R. K. Militairenvereeniging aan de Nieuwe Gracht te Utrecht officieel geopend, in het bijzijn van vele burgerlijke en militaire autoriteiten. Van l. n. r.: majoor Heffener, kolonel ridder van Rappard, kolonel Scharroo (garnizoenscommandant), mr. dr. Bosch ridder van Rosenthal (commissaris der Koningin), officiaal v. d. Loo, generaal Prins, kol. Noordman, hoofdalmoezenier, en overste v. d. Berg.

Onder groote belangstelling der Arnhemsche bevolking kwamen de deelnemers van het groot vacantielinderfeest terug na een tocht naar Scheveningen.

Deze week vierde de V.V.V. te Tjummarnum haar 60-jarig bestaan. Op onze foto de bestuursleden der jubilerende vereeniging.

Om de bevolking van Vreeswijk voor verveling te bewaren (sinds de Beatrixsluizen en de nieuwe verkeersweg geopend zijn is hier nog slechts weinig vertier) werd vorige week een groote vischwedstrijd gehouden, waaraan het geheele dorp deelnam.

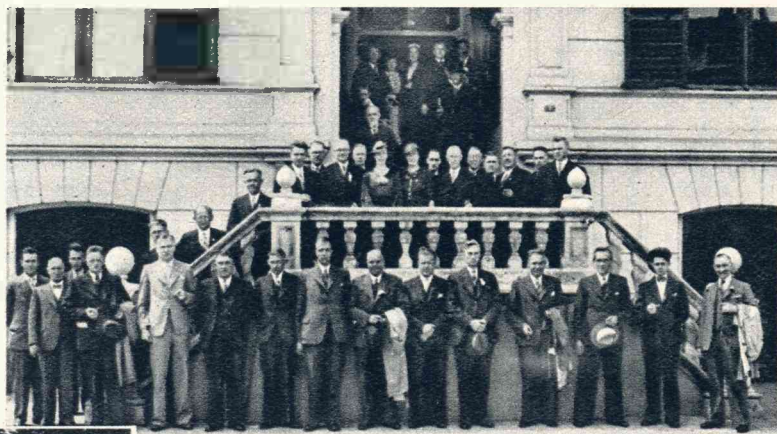
Voor den Luchtbeschermingsdienst zijn te Deventer op vier plaatsen brandputten geboord: dezer dagen nam de brandweer er proeven met de hoeveelheid water, waterdruk, enz.

De gemeenteraad van Hoogeveen heeft besloten het kanaal van het Kruis tot de Brink en langs de Willemsskade tot het Omkanaal in eigendom over te nemen van de Kanaal Mij. Er kan nu verder worden gewerkt aan het dempingsplan, terwijl verbeteringen (verbreding, beschoeiing, enz.) kunnen worden uitgevoerd. Het verkeer op deze kade, waarvan men hier een foto ziet, zal er tevens mede gebaat zijn.

De heer P. Sikkes, benoemd lid van Gedeputeerde Staten van Friesland, nam afscheid als gemeentesecretaris van Sneek.

De gemengde zangvereniging „Crescendo” te Hengelo vierde het 40-jarig bestaan met een groot festival. Het gemeentebestuur toonde zijn belangstelling door een officiële ontvangst op het stadhuis.

De meisjes van het Nederl. Padvindsters Gilde te Groningen hebben een groote hoeveelheid babygoed gemaakt en aan het plaatselijk comité „Blijde Gebeurtenis” aangeboden. Mevr. Boerma-Wilkens en mevr. Bakker (links) namen het geschenk in ontvangst.

Een van de vele mooie wagens van het bloemencorso, dat te Baarn werd gehouden door de vereniging „School- en Werktuintjes”.

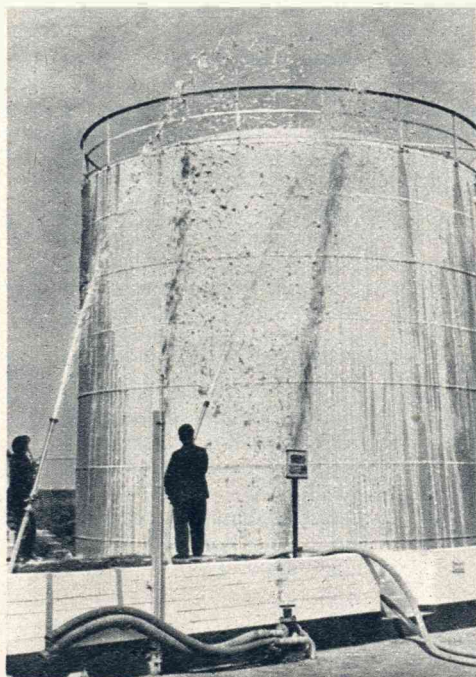
De commissaris der Koningin in Overijssel, baron van Voorst tot Voorst, was de gast van het gemeentebestuur van Kampen. Op 't stadhuis fotografeerden wij den hoogen gast temidden van 't gemeentebestuur.

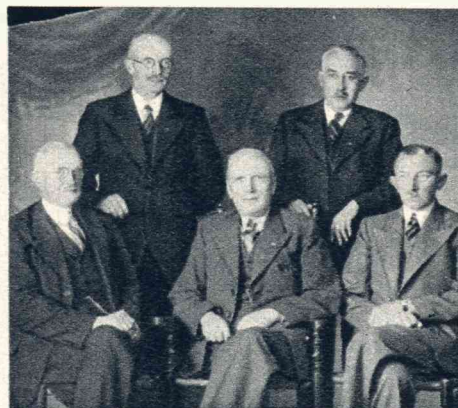
De V.V.V. te Culemborg organiseerde Zondag een groot Zomerfeest, dat een uitgebreid sportprogramma bracht. Een der aardigste nummers was een gecostumeerde voetbalwedstrijd, gespeeld door veteranen der sportverenigingen van Culemborg: men ziet de spelers hier bijeen.

In het sportpark te Deventer werden groote sportwedstrijden gehouden als onderdeel van de jaarlijkse liefdadigheidssportdagen. Zoals men ziet ontbrak het nummer motoracrobatiek niet.

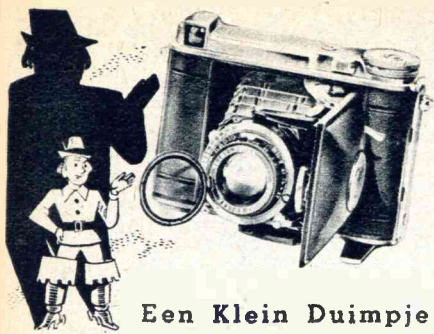
In samenwerking met het personeel der A.P.C. hield de brandweer te Groningen een blus-oefening op de terreinen der A.P.C. Met sterke schuimspuiten werden de tanks onder handen genomen.

Links: Het bestuur van den Christel. Besturenbond te Kampen, die het 40-jarig bestaan herdacht.

Het einde van 't schooljaar bracht voor school A te Kampen het „strooien”; uitdelen van lekkers door de leerlingen, die de school gaan verlaten. Het is 'n oud gebruik, dat hiermede op deze school in eere wordt gehouden.

KLEIN BESSA

sprekend gelijkend op een Kleinbeeld-Camera en niet groter van omvang, maar ze maakt foto's van formaat 6 x 6 of 4.5 x 6 cm., en ragscherp want Klein Bessa bezit Voigtlander optiek en verder alle denkbare technische snufjes.

Prijzen met 3.5 optiek in Compur of Compur-Rapid, inclusief geelfilter, van fl. 85.— tot fl. 129.—

Populaire uitvoering met raamzoeker 3.5, Prontor II fl. 55.—

Laat Uw fotohandelaar ze eens toonen!

NIUWE PRIJSWEDSTRIJD!!

Fotografeer steeds met Voigtlander film voor magnifieke resultaten. U kunt dan ook aan den wekelijkschen wedstrijd meedoen. Prachtige prijzen, n.l. elke week een camera van fl. 40.— plus 20 andere prijzen. Wedstrijdformulieren en camerapropecti (stof voor den wedstrijd) gratis bij Uw fotohandelaar of bij den Importeur: Firma J. P. VOS, Nieuwe Haven 94, Rotterdam.

100 JAAR FOTOGRAFIE

99 JAAR

Voigtlander

CAMERA'S

Voigtlander film
100 % zekerheid!

EEN VERSTOKT VRUGGEZEL

Vervolg van blz. 23

Michael keek haar met open mond aan. „Hoe bedoel je — doe 't niet meer?”

„Je had me moeten waarschuwen!” „Waarschuwen, waarvoor?”

„Hij is heel aardig,” zei ze, met bevende lippen en tranen in haar oogen. „Als ik 't geweten had, was ik er niet aan begonnen.”

„Loop nu niet te hard van stapel, engel!” suste Michael. „Natuurlijk is hij aardig. Daarom deden we 't toch juist?”

„Misschien wel, maar ik doe 't niet meer!”

Michael's oogen gingen wijd open en hij schudde een verbluft hoofd. „Dát snap ik niet,” zei hij.

„Merk je dan niet, dat hij me aanziet voor zoo iemand als zij?” Maisie wees met een zenuwachtigen vinger naar het portret van Mary Rammerlegh.

„Dat was juist de bedoeling!”

„Dan was 't een lage bedoeling!”

Michael begreep er hoe langer hoe minder van. „Maar je doet het uitstekend!” verklaarde hij.

„Dééd, bedoel je,” schoot Maisie verontwaardigd terug.

Even stilte. „Wat mankeert er dan aan?”

„Alles! Ik ben 't zat. 't Zit me tot hier. Die heele bedoening walgt me zoo, dat ik 't wel uit kan gillen!”

Michael begreep niet, waarover zij zich opwond, maar hij zag wel in, dat verder redeneeren niet helpen zou, voor ze af was gekoeld; dus keek hij Paul eens aan, haalde zijn schouders op en begon heen en weer te loopen.

„Ik weet hoe je je voelt, schat,” zei hij na een poosje; „zoo'n gevoel hebben we allemaal, maar we doen 't om sir Richard's eigen bestwil — je hebt toch zelf gezien, hoe 't hem goeddoet?”

„Dat is juist 't ergste.”

„Bedoel je dat hij opknapt?” Michael was daar ook van geschrokken, maar hij had zijn voldoening over een zoo merkwaardige beterschap niet willen bezoedelen door zelfzuchtige overwegingen.

„Ik bedoel, dat 't uit is met die veroving van zijn neef!” was het antwoord.

Michael keek haar woest aan. „Maar dat zal zijn dood zijn!”

„En wiens schuld is dat?” Er kwam geen antwoord, en zij vervolgde: „Maar wees gerust — die meneer leeft nog jaren.”

„Denk je?”

„Absoluut, en om hem zou ik haast willen, dat ik écht met Paul verloofd was.”

Michael's wenkbrauwen gingen de hoogte in. „Maar liefste,” riep hij uit, „ik dan?”

„Jij!” Maisie keek hem zeer strak aan. „Wat denk jij eigenlijk dat je bënt in dit stuk?”

„Nou eh... zoo'n beetje de regisseur,” antwoordde Michael.

„Mooi. Dus je hebt den neef geëngageerd gekregen, en je hebt den oom krankjorem gekregen over de bruiloft. Hoe moet 't nu verder?”

Michael's oogen werden peinzend en hij keek vragend naar den zwijgenden Paul.

„Hij ziet er nogal welvarend uit, vind je niet?” vroeg hij.

„Stukken beter dan toen ik hem den vorigen keer zag,” was het antwoord.

„Zou hij beter worden, denk je?” kwam er na een stilte.

„Ik hoop 't.”

Michael knikte; hij hoopte 't ook, maar hij had zijn meisje voor korten tijd uitgeleend onder uitdrukkelijk beding, dat sir Richard op sterven lag. 't Was een heerlijke verrassing, dat zulks niet het geval bleek te zijn, maar daaruit ontstond tevens een vrij lastig probleem; daarom vroeg hij:

„En wat doen we nu?”

Paul maakte een hulpeloos gebaar. „Maisie schijnt al besloten te hebben, wat ze gaat doen.”

„Ons in den steek laten?” Een gedwongen lachje, vergezeld door een heftige hoofdschudding. „Dat doet ze niet.”

„O niet?” vroeg Maisie met bijtende ironie. „Wat moet ze dan? Trouwen en maar kijken hoe 't loopt?”

„Neem 't zoo nu niet op, lieveling,” smeekte Michael. „We moeten iets bedenken.”

Maisie had iets bedacht, en haar oogen bliksemden bij de herinnering.

„Maak je hersens maar niet moe meer! Ik geef er den brui van! Niet alleen van Paul, maar van jou ook.”

„Ik!” riep Michael ontsteld. „Wat heb ik dan gedaan?”

„O, niets!” hoonde Maisie. „Je vond alleen, dat 't zoo'n prachtige bruiloft zou zijn, als ik met Paul trouwde, niet? Kuiken dat ik geweest ben — ik heb me nog nooit verbeeld dat je van me hield!”

„Maar lieveling, ik hou van je!”

„Daarom kun je 't zeker zoo rustig aanhooren, dat ik met een anderen man zou moeten trouwen, hè? Je zou me kalm met hem laten trouwen ook, geloof ik!”

„Maar schat, natuurlijk niet!” riep hij uit, „je begrijpt toch wel, dat ik me alleen maar zoo hield? Wat moest ik anders? Kom maar hier, hoor, 't zal allemaal best losloopen.”

Hij trok haar naar zich toe en gaf haar een stevigen kus. Zij liet hem begaan, maar op zoo'n kalme en onverschillige manier, dat haar geraaktheid nog lang niet over bleek te zijn. En toen hoorden zij geritsel van vrouwenkleeren en zij weken snel van elkaar, en stonden in verstomde verwarring te kijken naar het meisje, dat juist was binnengekomen. Paul, die uit bescheidenheid het verliefde tafereel zijn rug had toegekeerd, draaide zich op datzelfde moment weer om.

Molly, met een vuurrood gezicht en neergeslagen oogen, zamelde de koffiekopjes bijeen, zette ze op het blad, dat ze had meegebracht, en maakte toen gauw, dat ze wegwam.

Na een stilte van verlegenheid bracht Maisie de vraag onder woorden, die door de oogen der beide mannen gesteld werd.

„Wat zal dat kind er wel van denken?”

„Wat zal ze zéggen?” mopperde Michael; want dat leek hem van meer belang. Niemand kwam met een vermoeden; dus wendde hij zich naar Paul en zei: „Je zult 't haar uit moeten leggen.”

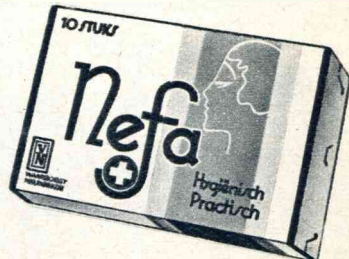
„Hoe uit moeten leggen?” vroeg Paul

NU ER OP UIT

Hoera, 't is Zomer. Heerlijke tijd van zonnige vrijheid en pittige sportgeogens. Roeien, turnen, wandelen en tennissen, volop beweging - volop gezondheid. Dank zij Nefa beschikt de moderne vrouw over haar volle bewegingsvrijheid. Blij en onbelemmerd kan zij genieten van zon en zomer, van sport en spel. Gebruik ook Nefa. 't Wonder van moderne hygiëne. Wonderzacht en volkomen oplosbaar.

Nefa

ORANJE 25 ct.
BLAUW 35 ct.
GROEN
EXTRA 50 ct.

NEFA-FABRIEKEN TE NIJMEGEN

is voor niemand weggelegd! Wij kunnen haar evenwel lang bewaren, door ons lichaam zoowel in- als uitwendig goed te verzorgen! Daarom is het zoo funest — ook voor Uw huid — een verstopping te verwaarloosen of drastisch te bestrijden. Voedselresten moeten geregeld verwijderd worden, anders zijn hoofdpijn, duizeligheid, vermoeidheid, indigestie, etc. maar ook een grauwe, onfraaije huid of kringen onder de oogen de meest kenmerkende verschijnselen.

Neem daarom regelmatig na het opstaan het onschadelijke Andrews Bruisend Gezondheids-Zout. Dit zorgt voor een algeheele innigende zuivering op een pijnloze, natuurlijke wijze. Het houdt U fit, gezond en levenslustig. Verkrijgbaar bij alle apothekers en drogisten, fl. 0.60 en fl. 1.05.

knorrig. Hij betroude het geval zeer, niet omdat hij bang was voor hetgeen Molly zeggen zou, maar om den indruk, dien dat gekus zonder onderscheid van persoon op haar onschuldigen geest zou maken. Zij wist, gelijk heel het personeel, dat Maisie daar was als de toekomstige echtgenoot van den jongen meneer, en te oordeelen naar haar bewonderend blikken aan het diner scheen ze Paul's keuze goed te keuren en ijverig bezig te zijn, een roman van innige liefde om hen heen te weven. Wat voor roman moest zij er nu van maken!

„Je zult haar uit moeten leggen, dat 't geen echte kus was, alleen maar een grapje,” hernam Michael.

„Jij rekent op een gevoel voor humor, dat zij niet bezit, als ik 't wel heb,” antwoordde Paul.

„Zeg dan maar, dat zoo de Londen-sche manieren zijn.”

„Dat zal ze wel al begrepen hebben.”

„Vertel wat je wilt, als ze haar mond maar houdt,” klonk het vrevelig.

„Ik denk niet, dat ze iets zal zeggen.”

„Niet? Tegen sir Richard niet?”

„Tegen niemand.”

„Des te beter,” zei Michael opgelucht.

Even later ging hij voort: „Ik zal haar tien shilling in haar handen stoppen, voor ik wegga, dan is 't wel in orde.”

„Precies — dan weet ze, dat je iets te verbergen hebt,” zei Maisie.

„Nou, je maakt 't toch uit, zeg je, dus wat hindert 't?”

„Ik maak 't zeker uit, maar ik wou 't niet op zóó'n manier bekend maken. Dat had Paul mogen doen.”

„Dat kan makkelijk,” overwoog Michael. „Sir Richard blijft 't grootste gedeelte van den dag in bed, en wij zijn hier Maandag 't huis uit, dus je hoeft 't

nog maar één avond vol te houden, dan kan Paul uit Londen schrijven, dat je hem de bons hebt gegeven.”

„Ik ben hier morgen 't huis uit,” verklaarde Maisie, en ze trok haar lippen strak.

„Morgen?”

„Morgenochtend vroeg.”

„Zonder afscheid van sir Richard te nemen?”

„Zonder afscheid van sir Richard te nemen.”

Michael keek haar een seconde lang ongeloofig aan. „Maar schatje,” be-toogde hij, „je hoeft absoluut niet in de rats te zitten; dat meisje zal niets zeggen.”

„Misschien niet en misschien wel,” kwam er voorzichtig, „maar ik waag 't er niet op.”

„Maar wat moet Paul dan zeggen, als sir Richard ontdekt, dat je verdwenen bent?”

„Zoek jij dat maar met Paul uit.”

„Maar je kunt toch zoo niet uitknippen zonder iets te zeggen?” riep Michael geërgerd.

„Heb je soms liever, dat ik de waarheid er uit flap?”

Michael gaf te kennen, dat dit zijn bedoeling niet was.

„En dat doe ik, als ik sir Richard nog eens zie.”

„Waarom dan toch?”

„Dat gaat jouw begrip te boven,” vloog Maisie op, met fel licht in haar blauwe oogen. „Steken jullie de koppen nu maar bij elkaar en bedenk een nieuw smoesje, dat je oom wijs wilt maken, want ik heb met jullie allebei afgedaan!” Daarna richtte zij zich op in haar volle lengte en zweefde de kamer uit.

Wordt vervolgd

De uitslag van onze Prijsvraag

Vervolg van blz. 13

G. Schermer, Jan van Vuchtstraat 33 B, Rotterdam; K. van der Sluys, Clemensstraat 77, Rotterdam Z; H. W. de Visser, Vriendenlaan 29 1 B, Rotterdam; P. de Waard, Wolphaertstraat 43, Rotterdam Z; J. Varkamp, Zanddijk 74, Rozenburg; L. Hogendorp, D78, Rijpwetering; P.J.W. Schwartz-Thijs, Caan van Necklaan 92, Rijswijk; J. C. Sparnaay, Dordtschestraat 12, Scheveningen; J. van Dijk, Bilderdijkstraat 21, Schiebroek; M.J.A. van Woensel, Erasmussingel 17, Schiebroek; J. Apon, St. Lidwinastraat 56 a, Schiedam; A.C. Lorwa, Graaf Florisstraat 19, Schiedam; W.H. Thiermann, Rijnstraat 14a, Schiedam; P.A. Wendels, Oude Singel 156, Schoonhoven; N. Jellema, Bissch. College, Sittard; J. Mertens, Lambertusstraat 29, (Overhovenerheide) Sittard; H. Simon, Linde 8, Sittard; J. Overduin, Braamweg 41, Soest; J. Meyard, Weg A 380, Stavenisse; M. Beckx p/a M. Beckx, Spoorstraat 27, Tegelen; M. van Liere, Leliestraat 5, Terneuzen; Chr. van Beek, Moleneind A 14, Tetering; C.C. Spillner, Westluidenschestraat 10, Tiel; A. van Beers, Jan Steenstraat 19, Tilburg; L. Hamers, Stedekestraat 6, Tilburg; C. van Wezenbeek, Vlimmenhoefstraat 96, Tilburg; S. de Lange, Amstelstraat 9, Uithoorn; J. Butselaar, Joh. Seb. Bachstraat 10, Utrecht; A. E. van Klaveren, van Lennepstr. 21, Utrecht; S. Ligtenberg, Linnaeuslaan 48, Tuindorp Utrecht; K. Muijs, P. C. Hooftstraat 28 bis, Utrecht; S. Pepermans, Hoogstraat

37 bis, Utrecht; A. Verbooy, Fred. van Eedenstraat 18, Utrecht; J.P. Werff, Trans 17, Utrecht; L. W. de Wit, Haze-straat 32, Valkenswaard; K. Stamms, Wijkerastraatweg 179, Velsen N; A. Hermans, Gelderschestraat 6, Venlo; A. I. van Heyster, Spoorstraat 137, Vierlingsbeek; F. Bronwasser, Hoogelaan 30, Vlaardingen; B. van Sprang, Nic. Beetsstraat 37, Vlaardingen; W. Mille-naar, Margrietenlaan 55, Vlissingen; D. Knoester, Hoekenburglaan 48, Voorburg (Z.H.); Vitters-Leek, Kon. Wilhelminalaan 311, Voorburg (Z.H.); W. H. Verhulst, van Miertstraat 31, Vught; J. F. van der Wouw, Vijlberg 21, Vijlen-Vaals; H.W. van der Mee, Laageinde 2 H. Waalwijk; W.A. van Ingen, Lindenlaan 26, Wageningen; Th. J. Ywema, Veerweg 62, Wageningen; N.J. Mol, Crocusstraat 35 (Deyleroord), Wasse-naar; M. C. Strübbe, Buurtweg, 89, Wassenaar; B. v.d. Vrede, Voorstraat 10, West Souburg; G. Hogerwerf, Heerenweg 166, Wilnis (U); D.J. Dolderman, Leidschestraatweg 64b, Woerden; H. de Vroege, Havenstraat 43, Woerden; P. Zeilstra, 144 A, Woubrugge; J. P. Lubbers, Belgischestraat 38, Zaandam; Giesberts, Oranje Nassaulaan 48, Zeist; P. Saarloos, Pr. Julianastraat 2, Zeven-bergen; J. Lahr, Herm. Elconiusstraat 12, Zuilen; P. Vettenburg, Graaf Ottosingel 19, Zutphen; L. de Heus, Assendorperluze 35, Zwolle; M. J. Hutten, Klaasboerstraat 1, Zwolle; P. van der Waal, Da Costastraat 90, Zwijndrecht.

PANORAMA. Geïllustreerd weekblad. Verschijnt Donderdags. Tezamen met een der perio-dieken De Stad Amsterdam, Groot Rotterdam, 's-Gravenhage in Beeld, Ons Land, Ons Zuiden of Ons Zeeland — f 1.62½ per kwartaal of f 0.12½ per week. Franco per post f 1.75 per kwartaal bij vooruitbetaling. Koloniën f 1.65 per jaar bij vooruitbetaling. Voor postabonne-menten en adreswijzigingen van postabonneementen gelieve men zich uitsluitend te wenden tot het bureau te Haarlem. — Bureau's: HAARLEM, Nassaulaan 51. Telefoon Int. 1366. Giro nr. 142700. AMSTERDAM, N.Z. Voorburgwal 262. Telefoon Interc. 33170. Giro nr. 97948. ROTTERDAM, Stationsweg 24. Telefoon Interc. 50540. Giro nr. 101981. 's-GRAVENHAGE, Stationsweg 95. Telefoon Interc. 111666. Giro nr. 43141. UTRECHT, Biltstraat 142. Telefoon Interc. 13473. Giro nr. 149597. 's-HERTOGENBOSCH, Stationsweg 27. Telefoon Interc. 4286. Giro nr. 129750. MAASTRICHT, Stationsstr. 20. Telef. Int. 5851. Giro nr. 124690. VLISSINGEN, Badhuisstr. 5. Tel. 81. — De voorwaarden van onze gratis ongevallenzekerings zijn op aanvraag verkrijgbaar.

Schoonheit in vroeger Eeuwen

De elegante vrouw uit de 16e eeuw rekende niet met minuten, maar met uren, als zij enige zorg aan haar uiterlijk wilde besteden. U heeft gelukkig geen omslachtige teintverzorging nodig. Vinolia Vanishing Cream maakt door haar extra fijne emulgering een ragdunne verdeling over het gelaat mogelijk, zodat ze in zeer korte tijd is uitgewreven. Als onderlaag voor poeder is zij ongeëvenaard. Het resultaat is pas volmaakt, als U 's avonds Uw huid behandelt met Vinolia Cold Cream, de ideale nachcream. Zij voedt Uw huid, terwijl U slaapt.

VANISHING CREAM
COLD CREAM

VC 87-0306A

Waarom U minderwaardige insectenmiddelen

moet weigeren en vragen naar...

FLIT

Flit doodt beslist, omdat Flit een combinatie is van onovertroffen insecten-doodende middelen. Elke bus Flit bevat een product, waarvan de krachtige werking bewezen is. Eisch dus Flit en weiger ieder twijfelachtig namaakproduct. De Flit-soldaat is Uw waarborg

VERTEGENW.: KERKHOFF & Co. — NASSAUKADE 373 — AMSTERDAM

Dralle

het natuurproduct voor uw haar!

Iederen dag slechts een paar druppels zijn voldoende om Uw haar gezond en krachtig te houden. Door de gunstige inwerking van Dralle's Berkenhaarwater op de hoofdhuid worden de haarwortels versterkt en daardoor wordt de natuurlijke groei van het haar bevorderd. Bovendien bestrijdt en voorkomt het roos en haaruitval. Uw haar zal weer zacht, soepel en glanzend worden en er steeds welverzorgd uitzien door dagelijksche behandeling met

BERKENHAARWATER
BERKENSHAMPOO — BERKENHAARDROOGPOEDER

Massa's beton zijn gebruikt voor de kazematten voor infanterie en artillerie.

DE BEVEILIGING ONZER GRENZEN

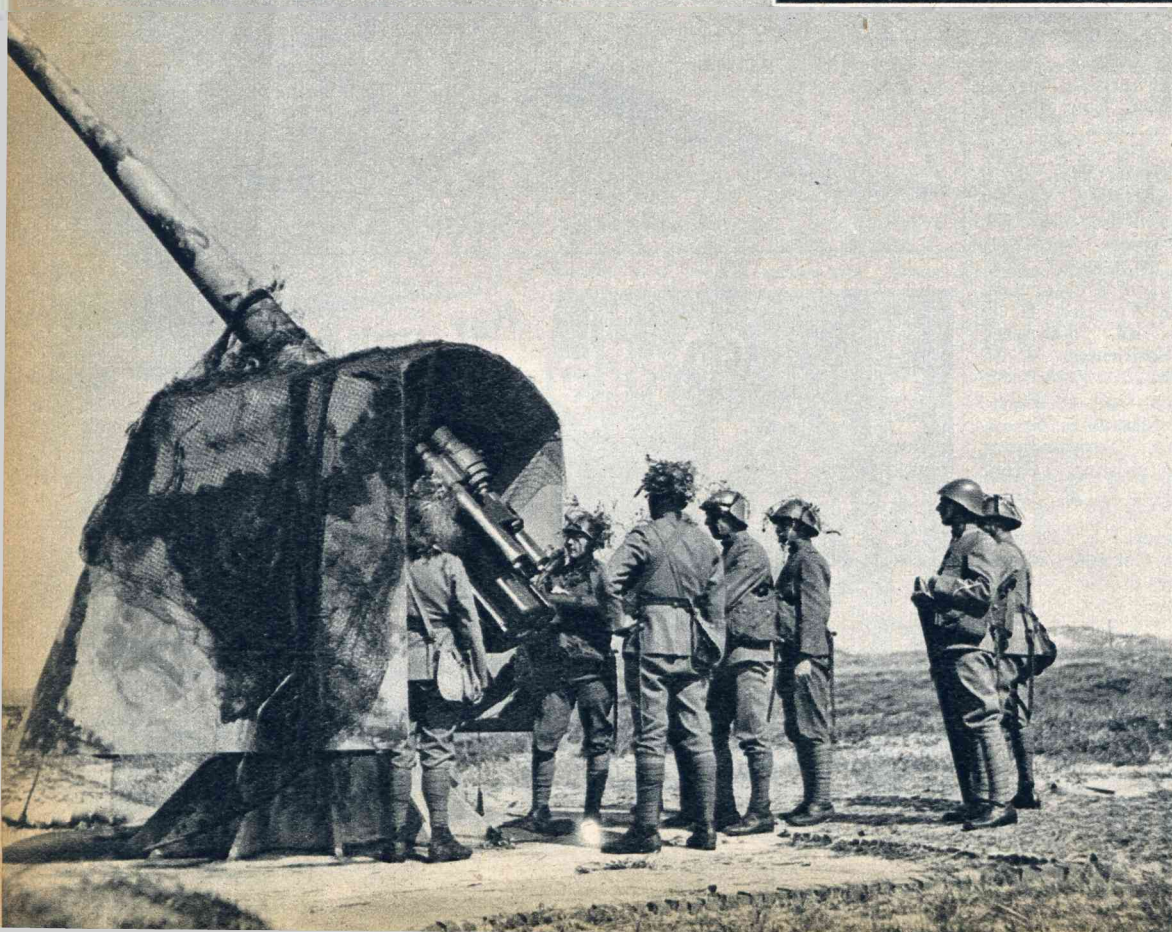
Het was weder een sensationele dag voor onzen fotograaf, toen hij zoo maar langs alle mogelijke kazematten en opstellingen mocht loopen en hem zelfs werd toegestaan te fotografeeren. Anders is het, zooals bekend, streng verboden, maar nu hadden journalist en fotograaf overal toegang, en een kapitein van den Generalen Staf zelf was 't, die overal den weg wees en de heeren opmerkzaam maakte op loopgraven en kazematten, welke zij anders niet zouden ontdekken, zoo goed zijn ze gemaskeerd en aangepast aan het terrein. Een tweede excursie was voor de pers georganiseerd, en evenals bij de vorige gelegenheid kon op deze tweede reis, welke langs de grenswerken van het noorden en noordoosten ging, geconstateerd worden, dat er sinds Paschen met man en macht gewerkt is aan de verdediging van grens en kust; overal loopgraven, betonnen kazematten, handig gecamoufleerde opstellingen voor mitrailleurs en luchtdoelgeschut: Nederland is paraat.

Door maskeering beveiligt de luchtdoelartillerie zich tegen waarneming uit de lucht.

Hollandsch landschap, zomer 1939.

Goede voeding is onmisbaar voor een goed leger.

De zoeklichten hebben een voorname taak bij de luchtverdediging. Een gecamoufleerde stelling.

In de hindernis tegen pantserwagens, gemaakt van putringen en prikkeldraad, is voor het verkeer een smalle opening gelaten. Indien noodig kan deze opening natuurlijk onmiddellijk gesloten worden.

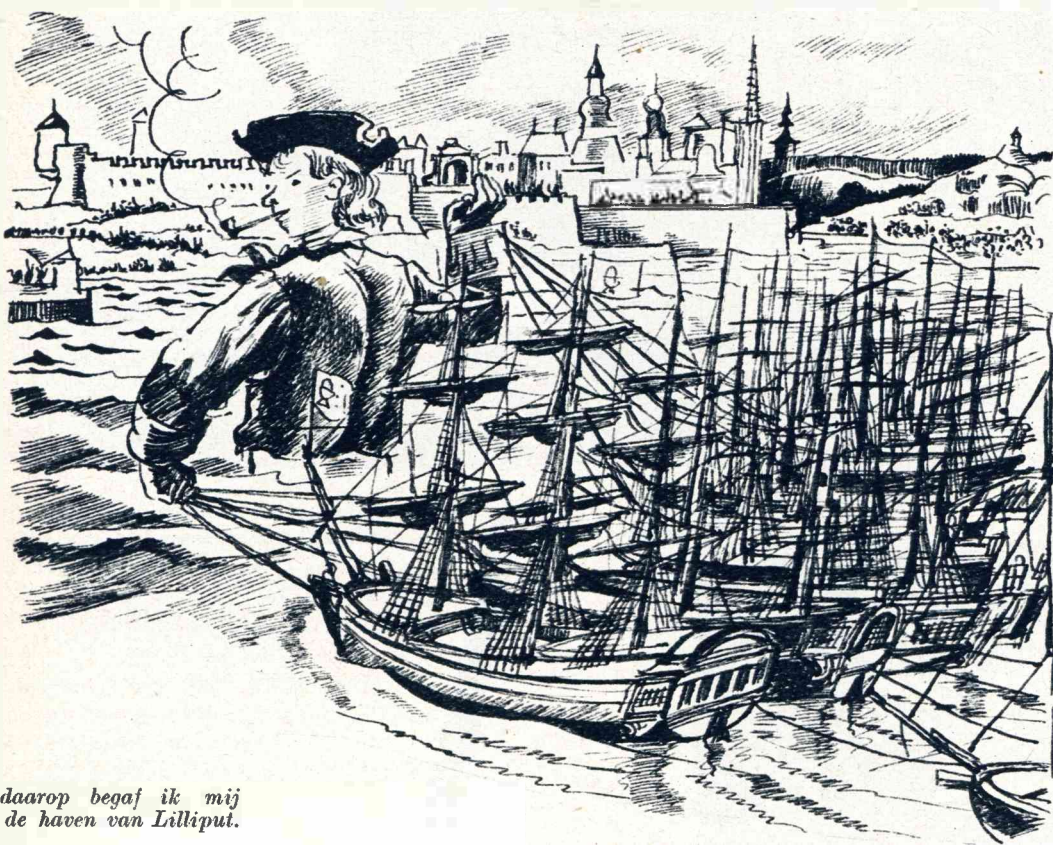

Een stuk luchtdoelgeschut met het bedienend personeel.

Wat een van de vele zandheuvels in de duinen lijkt, is een gecamoufleerde meetpost van de artillerie.

ROMANTISCHE FIGUREN

En daarop begaf ik mij naar de haven van Lilliput.

GULLIVER IN HET LAND VAN LILLIPUT

Het koninkrijk Blefescu bestaat uit een eiland, dat ten noord-noordoosten van Lilliput is gelegen, waarvan het gescheiden is door een zeearm van vierhonderd vademmen breed.

Ik had het nog niet gezien en begaf mij dus voorzichtig naar de noordoostkust, waar ik mij achter een heuvel verborg en mijn verrekijker te voorschijn haalde om de vijandelijke haven te bespieden. Ik zag, dat de vloot van den vijand samengesteld was uit vijftig oorlogschepen en verschillende transportvaartuigen. Bij mijn terugkomst gaf ik bevel een groote hoeveelheid sterke kabels te maken, benevens een aantal ijzeren staven. De kabels waren ongeveer zoo dik als een dubbel paktouwje en de staven zoo lang en dik als een gewone naald; ik vlocht drie van die kabels in elkaar om ze sterker te maken en ik draaide om dezelfde reden drie staven samen en boog het einde van elk tot een haak. Ik keerde naar de noordoostkust terug, deed mijn jasje, mijn schoenen en mijn sokken uit en ging de zee in. Men had mij gezegd, dat de zeearm in het midden ongeveer zes voet diep was en dus liep ik eerst zoo snel mogelijk, zwom daarna ongeveer vijftien vademmen tot ik weer vasten grond voelde en was in een half uur bij de vloot aangekomen. De vijanden waren zoo verast door mijn verschijning, dat ze als kikkers uit hun schuiten sprongen en naar het land vluchtten: er waren ongeveer dertigduizend man. Aan den boeg van elk schip bevestigde ik nu 'n ijzeren staaf met 'n haak, en haalde door dien haak een van mijn kabels.

Terwijl ik aan het werk was, schoot de vijand eenige duizenden pijlen op mij af, waarvan een groot aantal mijn handen en mijn gezicht trof. Behalve dat ze mij pijn veroorzaakten, hinderden zij mij erg

Nadat ik alle haken had bevestigd, begon ik te trekken, maar dat hielp niet veel, want de schepen lagen voor anker. Met mijn mes sneed ik dus de ankerkabels één voor één door en nam daarna vijftig van de grootste vaartuigen met mij mee.

De bewoners van Blefescu, die geen idee hadden wat ik van plan was, waren verbaasd en ontsteld: zij hadden gezien, hoe ik de anker-touwen had doorsneden en dachten nu, dat ik alleen maar de schepen had willen laten drijven ten prooi aan wind en getij, maar toen ze mij de geheele vloot zagen wegvoeren, hieven zij een woevend en wanhopig geschreeuw aan. Nadat ik een eindje geloopt had en mij buiten het bereik van hun pijlen bevond, bleef ik staan om die welke in mijn gezicht en handen waren blijven zitten te ver-

bij mijn arbeid. Ik was vooral bang voor mijn oogen, die ik zeker verloren zou hebben, als ik niet een middel gevonden had: in een van mijn zakken had ik 'n bril, dien ik stevig op mijn neus drukte, zoodat ik rustig door kon gaan zonder mij bezorgd te hoeven maken om den regen van pijlen, die op mij neerdaalde.

De menschen zijn ongeveer zes duim lang en alle dieren en planten zijn naar verhouding kleiner van afmeting.

wijderen en daarop begaf ik mij naar de haven van Lilliput. De koning bevond zich met heel zijn hof aan de kust en wachtte vol ongeduld op den uitslag van deze grootsche onderneming. Uit de verte zagen zij een vloot naderen in den vorm van een halve maan, maar omdat ik tot mijn hals in het water lag, konden zij niet zien, dat ik deze naar hen toe bracht. De koning dacht dus, dat ik gesneuveld was, en dat de vijandelijke vloot Lilliput kwam aanvallen, maar weldra verkeerde zijn vrees in vreugde, want zoodra ik weer vasten grond onder de voeten had, verscheen ik aan het hoofd van de schepen en begon uit alle macht te schreeuwen: Leve de machtige koning van Lilliput. De vorst was vol lof over mijn prestaties, toen ik terug was en maakte mij onmiddellijk *Nardac*, dat is de hoogste eertitel in dat land.

Zijne Majesteit verzocht mij maatregelen te nemen om alle andere vaartuigen van den vijand naar zijn havens te brengen. Nu hij eenmaal zooveel succes had, stelde hij zich voor het heele koninkrijk Blefescu te veroveren en zich tot keizer van beide staten te laten uitroepen, maar ik trachtte hem van dit voornemen af te brengen en verzekerde hem, dat ik er mij nooit toe zou leenen een vrij, nobel en moedig volk te helpen onderdrukken.

Deze openlijke en stoutmoedige verklaring was zoozeer in tegenstelling met de politiek van Zijne Koninklijke Majesteit, dat mij die nooit vergeven werd. Men vertelde mij later, dat verschillende wijze raadslieden door hun stilzwijgen te kennen gaven, dat zij mijn meening waren toegedaan, maar anderen, die mij vijandig gezind waren, deden naar aanleiding hiervan alles wat ze konden om mij te schaden. Sedert dien tijd vormde zich een soort verbond tusschen Zijne Majesteit en een aantal ministers, waardoor ik een paar maanden later gedwongen was het land te verlaten.

Ongeveer drie weken na mijn opzienbarende tocht arriveerde een statig gezantschap uit Blefescu om over den vrede te onderhandelen. Weldra was men het over de voorwaarden eens, die zeer gunstig luiden voor den koning van Lilliput, maar nadat het verdrag geteekend was, vroegen Hunne Excellenties een onderhoud met mij aan, omdat zij gehoord hadden welke goede diensten ik hun vaderland bewezen had door niet in te gaan op de plannen van den koning om geheel Blefescu te veroveren. Zij begonnen mij te prijzen wegens mijn dapperheid en edelmoedigheid en verzochten mij ten slotte hun enkele staaltjes te laten zien van mijn geweldige kracht, waarvan zij zooveel gehoord hadden. Ik voldeed aan hun verzoek en ik verzocht hun mijn eerbiedige groeten over te willen brengen aan den koning van Blefescu en deelde hun mede, dat ik van

plan was Zijne Majesteit een bezoek te brengen voor ik naar mijn vaderland terugkeerde.

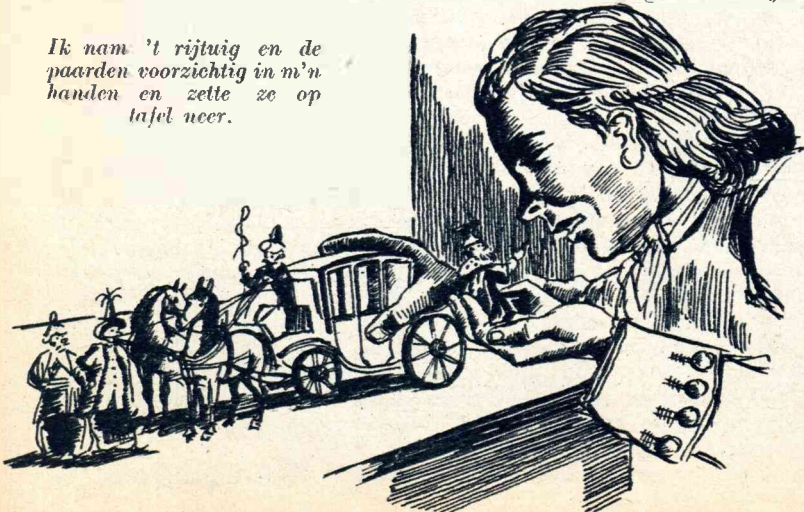
Eenige dagen later vroeg ik den koning verlof naar Blefescu te mogen gaan en hij stond mij op koelen toon toe dit rijk te gaan bezoeken, een van mijn vrienden fluisterde mij echter in, dat Zijne Majesteit mijn onderhoud met de gezanten van Blefescu als 'n teeken van ontrouw had beschouwd. Hiermee deed hij me onrecht, maar ik zag nu meteen in, dat de stemming aan het hof zich ten opzichte van mij in ongunstigen zin had gewijzigd.

Alvorens te vertellen, waarom ik gedwongen was te vertrekken, wil ik nog iets zeggen van het land en zijn bewoners. Zooals ik reeds mededeelde, zijn de menschen ongeveer zes duim lang en alle dieren en planten zijn naar verhouding kleiner van afmeting. De paarden en koeien zijn ongeveer vier à vijf duim hoog, de schapen anderhalven duim, de ganzen zijn zoo groot als musschen en de insecten waren zoo klein, dat ik ze bijna niet kon zien. Het gezicht van de bewoners van Lilliput is daarentegen zeer scherp: zoo zag ik een kok een leeuwerik plukken, die niet grooter was dan een mug en een meisje stak een voor mij onzichtbaren zijden draad in een even onzichtbare naald. Hun schrift is zeer merkwaardig: zij schrijven niet van links naar rechts als de Europeanen, of van rechts naar links als de Arabieren, noch van beneden naar boven zooals de Chineezzen, maar scheef, van den eenen hoek van het papier naar den anderen, zooals veel dames, die haast hebben, dat doen.

Het viel den bewoners van Lilliput niet gemakkelijk mij te kleeden en te voeden: tweehonderd naaisters waren belast met het vervaardigen van mijn linnengoed, maar het zwaarste linnen moesten zij eenige malen vouwen en vaststikken voor het voor mij geschikt was. Meestal zijn hun stoffen drie duim breed en elk stuk is drie voet lang. De naaisters namen mij de maat als ik lag, één van haar ging op mijn hals staan en een ander op een dijbeen, elk aan het einde van een lang koord, dat door een derde met een maatstok van een duim werd gemeten. Daarna maten ze den omtrek van mijn duim en verdubbelden dien om mijn pols te krijgen, dat getal werd nog eens verdubbeld voor mijn hals en ten slotte opnieuw verdubbeld voor mijn lichaam. Later spreidde ik een van mijn hemden voor haar uit en dat maakten zij heel precies na.

Driehonderd kleermakers waren in de weer, toen er een nieuw pak voor me gemaakt moest worden, maar zij namen mij op een andere wijze de maat. Zij zetten ladders tegen mij op en één van hen klom op mijn schouder en liet een schietlood vallen om de lengte van mijn jasje te bepalen. Toen mijn kleeren klaar waren, leken ze een beetje op een lappendeken, behalve dan dat alle stukken dezelfde kleur vertoonden.

Ik nam 't rijtuig en de paarden voorzichtig in m'n handen en zette ze op tafel neer.

Een deel van hen bracht de spijzen, een ander deel de wijnen en likeuren.

Driehonderd koks maakten mijn eten klaar in barakken, die vlak bij mijn huis waren opgericht, waar zij met hun familie verblijf hielden. Elk van hen was verplicht bij elken maaltijd twee schotels voor mij toe te bereiden. Ik nam twintig lakeien, die ik voor mij op tafel zette, een honderdtal collega's bleven beneden, een deel van hen bracht de spijzen, een ander deel de wijnen en likeuren en zij, die zich op de tafel bevonden, ontlastten de dragers naarmate ik er behoefte aan had door alles met een soort kraan op te takelen. Een schotel was voor mij een hap en een vat was een flinke slok. Een gans of een kalkoen was eveneens slechts een mondvol en ik nam dertig kleine vogeltjes tegelijk op de punt van mijn vork.

Op een dag wilde Zijne Majesteit samen met mij dineeren en toen een lakei mij zijn bezoek aankondigde, ging ik naar de deur, nam het rijtuig en de beide paarden voorzichtig in mijn handen en ik zette ze op een tafel neer, waar een rand omheen liep, zoodat er geen ongelukken konden gebeuren.

Dikwijls heb ik op deze wijze vier equipages op mijn tafel gehad en terwijl ik op mijn stoel zat, kon ik met de dames praten, die in haar rijtuigen bleven; zoolang ik mij met het eene gezelschap bezighield, leidden de koetsiers dan de andere zachtjes over het tafelblad rond.

Ik merkte wel, dat de admiraal van de vloot, Skyresh Bolgotham, mij bij dit bezoek aldoor booze blikken toewierp, maar ik lette er niet al te veel op en ik at met mijn gewonen eetlust om mijn eigen vaderland eer aan te doen en dezen vreemdelingen eerbied in te boezemen.

Toch was de verhouding tusschen mij en het hof eenigszins gespannen, dat kon ik wel merken en het verwonderde me dan ook heelemaal niet, dat een paar dagen later een hoog ambtenaar, wien ik eenige belangrijke diensten had bewezen, 's avonds laat heimelijk bij me op bezoek kwam en me mededeelde, dat een aantal hooggeplaatste personen bezig was een samenzwering tegen mij op touw te zetten. In de eerste plaats was de admiraal natuurlijk mijn gezworen vijand, omdat ik de vloot van Blefescu had veroverd zonder dat 't koninkrijk Lilliput ook maar een man of een schip had verloren, maar het feit, dat ik geweigerd had deel te nemen aan een expeditie, waarbij geheel Blefescu ingelijfd zou worden, dat ik de gezanten ontvangen had en zelfs nu van plan was een reis naar Blefescu te maken, had ook bij anderen kwaad bloed gezet.

En nu had men het voorstel gedaan mij te dooden: de één wilde mijn huis in brand steken, een tweede wilde twintigduizend man op mij afsturen, gewapend met vergiftigde pijlen, een derde achtte 't den zekersten weg mijn linnengoed met vergif, dat mijn huid aantastte, te besmeren, ten gevolge waarvan ik onder ondraaglijke pijnen zou sterven. De koning had mij weliswaar zwakjes verdedigd, doch de meerderheid van den Raad van State was van meening, dat ik een gevaar voor het gemeenebest vormde, bovendien verschrikkelijk veel geld kostte, zoodat men tenslotte besloten had mij binnen drie dagen te dooden.

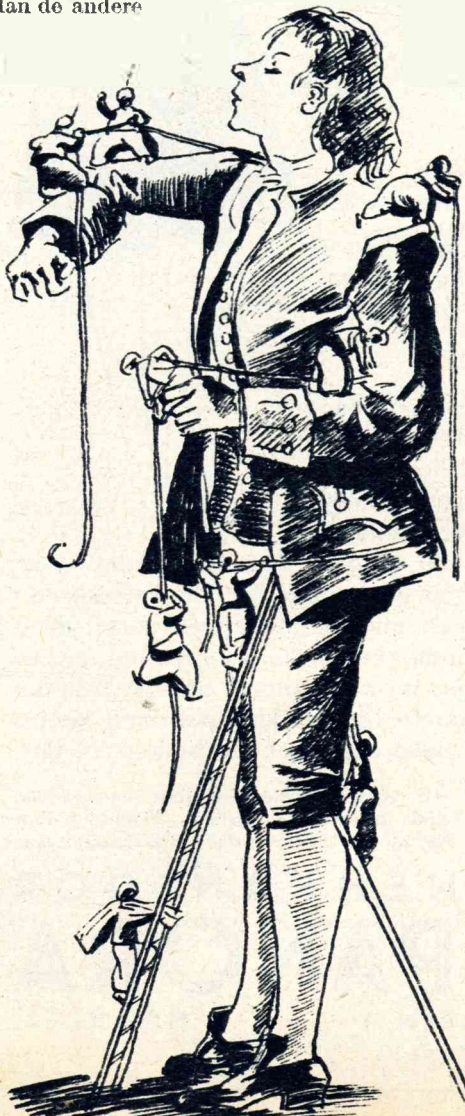
Ik overwoog na deze tijding, dat ik den Lilliputters, nu zij zich zoo ondankbaar betoonden, een leelijke kool kon stoven en dat het mij weinig moeite zou kosten de heele hoofdstad met een paar steenworpen te verwoesten, maar ik meende, dat ik mij niet tot zulk een laffe wraakneming mocht verlagen en nam het besluit te vertrekken. Ik stuurde een brief, waarin ik meedeelde, dat ik mij op weg begeven had naar Blefescu en ging naar de kust, waar ik mijn jas, mijn hoed, mijn schoenen en sokken op een oorlogsschip legde en dit achter mij aantrok naar de haven aan den overkant, waar de bevolking mij al stond op te wachten, toen ik aankwam.

Men vertelde mij, dat over een uur Zijne Majesteit en de geheele koninklijke familie zouden aankomen om mij te begroeten. Ik liep ongeveer vijftig vademen het land in; de koning en zijn gevolg stegen van hun paarden, de koningin en haar dames verlieten de rijtuigen en ik merkte, dat ze blijkbaar niet bang voor mij waren. Ik ging op den grond liggen om de hand van den koning en van de koningin te kunnen kussen. Ik zei aan Zijne Majesteit, dat ik volgens mijn belofte gekomen was, met goedvinden van den koning van Lilliput en dat ik hem mijn diensten aanbood voor zoover mijn handelingen niet in strijd behoefden te zijn met de belangen van het land, waar ik gastvrijheid had genoten. Dat ik in ongenade gevallen was, verzweeg ik.

Drie dagen na mijn aankomst wandelde ik uit nieuwsgierigheid langs de noordwestkust en ontdekte op een kilometer afstand in zee een voorwerp, dat veel op een omgeslagen boot geleek.

Ik deed mijn schoenen en sokken uit en liep een paar honderd meter het water in en werkelijk, het bleek een sloep te zijn, die waarschijnlijk van een of ander schip losgeraakt was. Ik ging haastig naar de stad terug en verzocht Zijne Majesteit mij twintig van de grootste schepen te willen leenen, die hem nog waren overgebleven na het verlies van zijn vloot, benevens drieduizend matrozen onder het bevel van een vice-admiraal. Terwijl de vloot om het eiland heenzeilde, nam ik den kortsten weg naar de kust, kleedde mij uit en

Driehonderd kleermakers waren in de weer, toen er een nieuw pak voor me gemaakt moest worden.

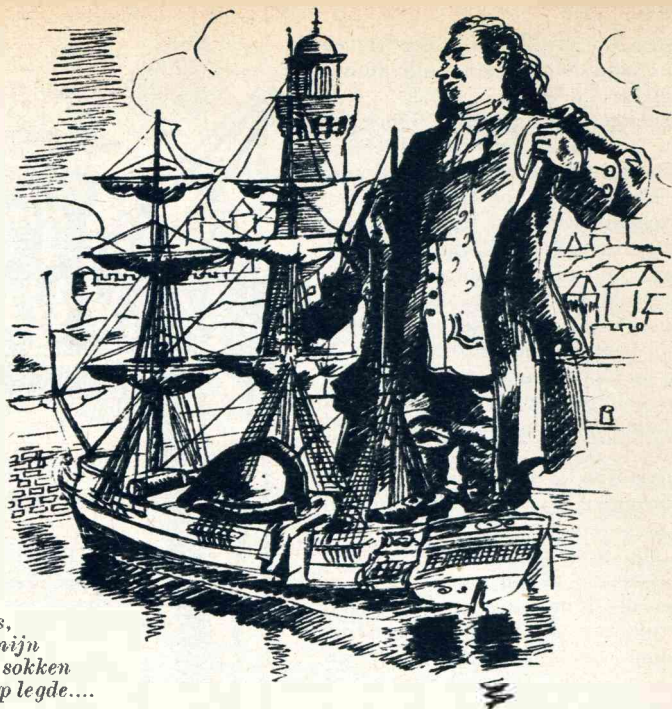
EEN VOLMAAKTE GELAATSTINT

Een gezonde huid heeft van nature een fraaie teint. Geen schoonheids-middel kan aan Uw ge-laat die natuurlijke char-me geven, welke het ge-me volg is van een volkomen gave huid. D.D.D. is een heldere vloeistof, die diep in de poriën doordringt, stof en vuil verwijdt en ziektekiemen doodt. Het versterkt en verfrist de huidweefsels.

D.D.D. is een reeds tal van jaren bekend geneesmid-del tegen Eezeem, Puist-les en andere huidaan-doeningen. Het is een goe-de gewoonte elken avond Uw huid te zuiveren met dit onsmettende recept van Dr. D. Dennis, dat de huid verkwikt en de na-tuurlijke charme van Uw gelaat verhoogt. Flacons: 75 ct., f 1.50 en f 2.50, bij Apoth.enDrog.

D.D.D.

GENEESMIDDEL tegen HUIDAANDOENINGEN

Waar ik mijn jas,
mijn hoed, mijn
schoenen en sokken
op een oorlogsschip legde....

begaf mij te water, toen de schepen in zicht kwamen. Tot vijftig meter van de sloep af kon ik lopen, maar daarna was ik genoodzaakt te zwemmen. De matrozen wierpen mij een kabel toe en dezen bevestigde ik aan den voorkant van de boot, maar op deze wijze kon ik niet voortgaan, want het water was te onstuimig; ik zwom dus naar den achterkant en duwde de sloep met één hand in de richting van het

had gegeven over mijn haastig vertrek, gaf hij mij de verzekering, dat ik op zijn hulp kon rekenen.

Vijfhonderd werklieden werden aan het werk gezet om twee zeilen te maken en ik maakte zelf de touwen en kabels. Een enorme steen, dien ik toevallig dicht bij de kust ontdekt had, diende mij als anker, ik kreeg het vet van drie-honderd ossen om het hout in te vetten en ik velde een paar groote

RECLAME KNIPPATROON

No. 16

VOOR SLECHTS

15 CT.

(Verkrijgb. in de maten 40-42-44-46)

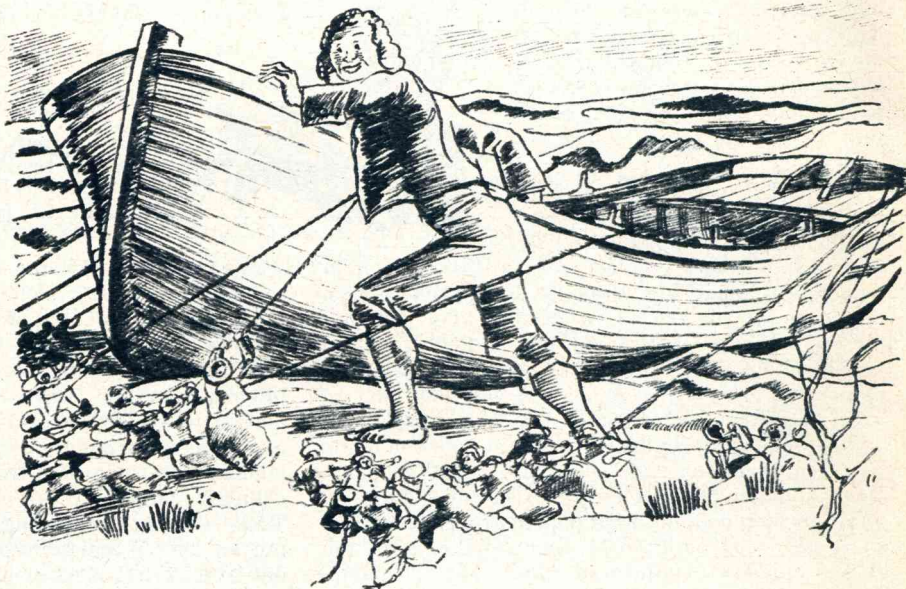
Voor de vakantie,
kan 't mooier,
Dees' gezellige blouse
met overgooier?

Deze kledingstukken mogen niet aan Uw vakantie-uitrusting ontbreken. Zij zullen U zeker zeer goede diensten bewijzen en . . . ze zijn zeer aangenaam en practisch in het dragen. Bovendien kunt U ze met ons goedkoop en handig reclameknippatroon gemakkelijk in een middag maken en vormt deze blouse met overgooier een prettige aanvulling van Uw garderobe. Tevens is dit een mooie gelegenheid om met onze uitstekende Kant-en-klaarpatronen kennis te maken. — De levering geschiedt binnen 24 uur.

Bestellingen kunnen als volgt geschieden: door bemiddeling van Uw bezorger; door girostorting op no. 293631; door toezending van het bedrag per postwissel of in postzegels aan

PATRONENKANTOOR
PANORA
NASSAUPLEIN 1 HAARLEM

En zoo konden we kort daarna de sloep met behulp van tweeduizend man op het land sleepen.

land. Toen ik vasten grond onder de voeten voelde, was het zwaarste werk achter den rug. Ik kon de rest van den arbeid nu rustig aan mijn helpers over-laten, want negen oorlogsschepen kon-den tamelijk gemakkelijk het vaartuig voorttrekken. De wind was gelukkig gunstig, evenals het getij en zoo konden we kort daarna de sloep met behulp van tweeduizend man, die nog allerlei werktuigen tot hun beschikking hadden, op het land sleepen.

Het bootje was niet erg beschadigd, maar het kostte me toch tien dagen voor ik er mee naar de haven van Ble-fescu kon varen, waar een groote menig-te was samengekomen om dit geweldige zeekasteel te aanschouwen.

Ik vertelde den koning, dat mijn goed gesternte mij de middelen verschaft had om weg te varen en te trachten mijn vaderland te bereiken. Ik verzocht Zijne Majesteit bevel te willen geven het vaartuig heelemaal op te knappen en me verlof te verleen en zijn rijk te ver-laten en nadat hij zijn spijt te kennen

boomen om hiervan een mast en twee riemen te kunnen maken, doch bij dit werk werd ik geholpen door de timmer-lieden van Zijne Majesteit.

Ik laadde honderd ossen en drie-honderd schapen in de sloep, brood en drank naar verhouding en alles wat vierhonderd koks aan vleesch in een paar dagen hadden kunnen koken. Ik nam zes levende koeien en twee levende stieren aan boord, een gelijk aantal schapen en rammen en ik voorzag mij eveneens van haver en tarwe. Ik had graag zes inwoners in willen schepen, maar dit wilde de koning niet toestaan; behalve dat hij mijn zakken zorgvuldig liet onderzoeken, liet hij me zweren, dat ik geen van zijn onderdanen had geschaakt, zelfs niet met hun toestem-ming of op hun verzoek.

Toen ik alles zoo had voorbereid ging ik op 24 September 1701, 's mor-gens om zes uur, onder zeil. Het was mijn doel om zoo mogelijk een van de

Vervolg op blz. 35

Het dorpje aan de vaart.

ZOMER

gezien door onze kleurencamera

Nu het zomer is in den lande en de natuur haar weelde ten volle heeft ontplooid, trok een onzer fotografen er met de kleurencamera op uit. Op het land, in 't stadspark en op de markt legde hij op z'n gevoelige platen 't vijftal aantrekkelijke tafereeltjes vast, dat we op deze pagina afdrukken.

In de zomerzon.

Melktijd op 't land.

Op de bloemenmarkt.

*"Natuurlijk spreekt
men over je*

en bewondert weer je mooie haar!" "Ja — en ikzelf had nooit gedacht, dat ik nog eens zulk mooi glanzend haar zou krijgen, iets waarom ik anderen altijd benijd heb. Het recept heb ik nu echter gevonden: "Alléén maar ZWARTKOP nemen!"

Zwartkop-haarverzorging is steeds op de hoogte der laatste wetenschappelijke onderzoeken. Het haar blijft kalkzeepvrij en niet-alkalisch. Soepelheid, schitterende glans en een goed-zittend kapsel zijn het teken voor gezond, met "Zwartkop" verzorgd haar.

OP SHAMPODOR
d niet-alkalische shampooon!

Het begin van het verhaal: vader en dochter zijn wegens huurschuld op straat gezet en in hen rijpt nu het plan als muzikanten de wereld rond te trekken.

De muzikale vagebonden (Jidl mit 'nen fidl)

Deze Jiddisch gesproken film heeft ongeveer een jaar lang in New York gelopen en maanden lang in andere steden van Engeland en Amerika. Zij wordt thans in Nederland door Muntfilm uitgebracht.

Het Joodsche bruidje, dat tijdens het uitgelaten bruiloftsfeest (waarbij zij tegen haar zin moest trouwen) door de vier muzikanten geholpen wordt er tusschen uit te wippen en dan mee de wereld intrekt.

met overgooier?

Deze kledingstukken mogen niet aan Uw vakantie-uitrusting ontbreken. Zij zullen U zeker zeer goede diensten bewijzen en . . . ze zijn zeer aangenaam en practisch in het dragen. Bovendien kunt met ons goedkoop en handig reclameknippa gemakkelijk in een middag maken en vormt blouse met overgooier een prettige aanvulling van uw garderobe. Tevens is dit een mooie gelegenheid met onze uitstekende Kant-en-klaarpatronen te maken. — De levering geschiedt binnen

Bestellingen kunnen als volgt geschieden: door bevel van Uw bezorger; door girostorting op no. 2936; of door toezending van het bedrag per postwissel of in postzegels.

PATRONENKANTOOR
PANORAMA
NASSAUPEL 1 HAA

Ruzie is meestal de grondslag voor vriendschap. Na elkaar eerst heftig beconcurrereerd te hebben, sluiten zij ten slotte een verbond.

Het verhaal zelf is de simpele geschiedenis van een muzikant met zijn dochter, die op een goeden dag noodgedwongen de wereld intrekt, nadat 't meisje zich als jongen heeft verkleed om zodoende minder last van mannelijke belangstelling te hebben. Het tweetal komt in contact met nog twee andere muzikanten en deze vier sluiten dan gezamenlijk 'n bondgenootschap. Complicaties blijven niet uit en als dan het meisje door een toeval een geweldig succes boekt, is het nog slechts een kwestie van tijd om van twee menschen man en vrouw te maken.

Zeër interessant is de zuiver Joodsche bruiloft, welke in de film voorkomt en die meer volledig is dan in de film Dybuk te zien werd gegeven. Dat, en 't uitzonderlijke karakter, stempelen het geheel dan ook tot een filmwerk met documentaire inslag en stellen het boven 't niveau van de gebruikelijke amusementsfilm.

Van de eigenlijke filmvagebonden bleven aan 't einde slechts deze twee naar Hollywood ontboden kunstenaars over. En dat slot is misschien wel het eenige, dat deze film met iedere andere film gemeen heeft.

Ik laadde honderd ossen in de sloep.

GULLIVER in het land van Lilliput

Vervolg van blz. 32

eilanden te bereiken, die zich ten noordoosten van Van Diemensland bevinden. Den eersten en den tweeden dag zag ik geen kust of schip, maar tegen drie uur in den namiddag van den derden dag ontdekte ik een vaartuig, dat naar het zuidoosten koers hield. Ik zette al mijn zeilen op en na een half uur had het schip mij ontdekt, heescht zijn vlag en gaf een saluutschot.

Het is niet gemakkelijk mijn vreugde te beschrijven, toen de hoop in mij herleefde mijn vaderland terug te zien. Het was een Engelsch koopvaardij-schip, terugkomend van Japan, onder bevel van kapitein John Biddel van Deptford, een eerlijk en uitstekend zeeman. Hij ontving mij hartelijk, vroeg me waar ik vandaan kwam en waar ik heen ging, maar nadat ik hem mijn wedervaren verteld had, dacht hij, dat ik ten gevolge van de doorgestane

vermoeienissen krankzinnig geworden was. Hierna haalde ik mijn koeien en schapen te voorschijn en beloofde hem, zoodra wij behouden in Engeland zouden aankomen, een aantal beesten ten geschenke te geven. Helaas maakten de scheepsratten zich meester van een mijner schapen.

Het is niet noodig den lezer bijzonderheden over de terugreis te geven, die vlot verliep, zoodat ik op 13 April 1702 voet aan wal zette in mijn dierbaar vaderland. Tijdens mijn kort verblijf aldaar verdiende ik veel geld door mijn dieren uit Lilliput te laten zien en voor ik weer op reis ging, verkocht ik ze voor zeshonderd pond sterling. Zoo scheepte ik mij dus weer welgemoed in, niet vermoedend, welke avonturen mij op deze tweede reis wachtten.

Wordt vervolgd

... maakten de scheepsratten zich meester van een mijner schapen.

IN 'T HARTJE VAN DEN WINTER, TOCH VOLOP ZOMER!

Groente en vruchten zijn nu 't best en goedkoopst! Profiteert daar toch van door nu een flinken wintervoorraad in te maken! Als U de echte VEGLA-Inmaakglazen gebruikt, hebt U geen enkel risico! VEGLA-Inmaakglazen zijn gegarandeerd kookvast, barsten of lekken niet, zijn oersterk en daarbij mooi doorzichtig! U zult eens zien wat U straks bespaart door nu in te maken!

VEGLA-glazen zijn ook practisch om te hamsteren, vooral omdat ze zoo billijk zijn!

VEGLA INMAAK GLAZEN

Kookvast • Sterk • Hygiënisch

100% NEDERLANDSCH FABRIKAAT

Vraagt ons vouwblad met kooktijden en temperaturen.
N.V. VER. GLASFABRIEKEN, SCHIEDAM, AFD. PUBLICITEIT A.

Voor donker haar:
ZWARTKOP SHAMPODOR
Pakje 20 ct., flacons vanaf 35 ct.

Voor blond haar:
SHAMPODOR BLOND
Pakje 20 ct., flacons vanaf 35 ct.

Wanneer U haast hebt, kunt U in drie minuten mooi, verzorgd, glanzend haar bekomen door ZWARTKOP DROOGSHAMPOON de spoedhaarwassing zonder water.

"Natuurlijk spreekt men over je

en bewondert weer je mooie haar!" "Ja — en ikzelf had nooit gedacht, dat ik nog eens zulk mooi glanzend haar zou krijgen, iets waarom ik anderen altijd benijd heb. Het recept heb ik nu echter gevonden: "Alléén maar ZWARTKOP nemen!"

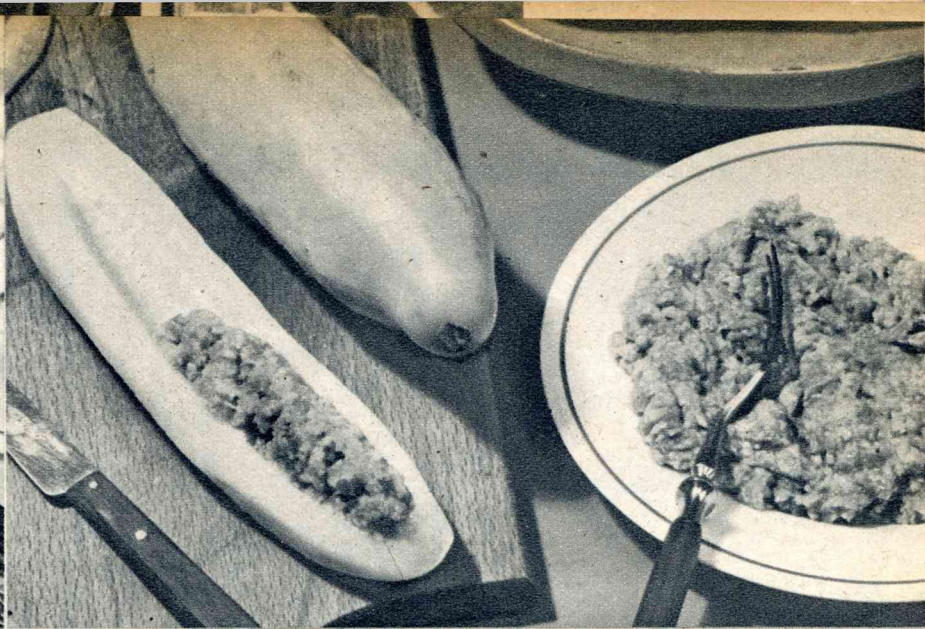
Zwartkop-haarverzorging is steeds op de hoogte der laatste wetenschappelijke onderzoekingen. Het haar blijft kalkzeepvrij en niet-alkalisch. Soepelheid, schitterende glans en een goed-zittend kapsel zijn het teken voor gezond, met "Zwartkop" verzorgd haar.

ZWARTKOP SHAMPODOR

de gegarandeerd niet-alkalische shampooon!

Om den eenigszins flauwen smaak van gekookte komkommer op te heffen, voegt men er hier wat tomaten en uien bij.

De uitgeholde, gaar gekookte komkommerhelften worden met varkensgehakt gevuld.

Verskillende ingrediënten, die voor gegratineerde komkommer in een sausje noodig zijn.

Wrijf voor komkommersoep de in een weinig bouillon gaar gekookte komkommerblokjes door een zeef.

KOMKOMMERS

doch niet alleen voor sla!

Komkommers, de groente waarvan we den geheelen zomer kunnen profiteeren, kennen de meesten onzer slechts in den vorm van sla. Laten we deze groente toch eens wat minder stiefmoederlijk bedeeien en er, behalve sla, ook allerlei andere gerechten van bereiden waarmee wij u, door het geven van de volgende recepten, behulpzaam willen zijn.

GEGRATINEERDE KOMKOMMER MET TOMATEN EN UIEN

(4 PERSONEN)

2 komkommers, 1 pond tomaten, $\frac{1}{2}$ pond uien, boter, paneermeel, peper en zout.

Smelt een stukje boter in een pan en laat er de fijn gesnipperde uien in fruiten, d.w.z. eventjes kleuren. Voeg er dan de in stukjes gesneden tomaten en de in blokjes gesneden geschilde komkommers bij. Laat alles te zamen op een zacht vuurtje in plm. 20 minuten gaar smoren en maak de massa op smaak af met zout en peper. Doe de groente over in een vuurvasten schotel, strooi er wat paneermeel overheen, leg hier en daar een klontje boter en laat het gerecht in een matig warmen oven bruin worden. Dien het in den schotel op.

GEVULDE KOMKOMMER

(4 PERSONEN)

2 komkommers, 250 gram varkensgehakt, 1 sneetje oud brood zonder korst, zout, peper, nootmuskaat, boter, paneermeel.

Schil de komkommers en snijd ze in de lengte doormidden. Hol ze uit. Bestrooi ze met een weinig peper en zout. Maak het gehakt op de gewone wijze aan met een in water geweekt en weer zoo droog mogelijk uitgeknepen sneetje brood, peper, zout en nootmuskaat. Laat het daarna in wat boter gedurende plm. 10 minuten braden.

Kook intusschen de komkommer, nadat peper en zout er wat ingetrokken zijn, in plm. 20 minuten in water gaar. Haal ze voorzichtig met een schuimspaan uit de pan en vul ze met het gehakt. Leg ze in een vuurvasten schotel, strooi er wat paneermeel overheen, leg hier en daar een klontje boter en laat er in een warmen oven een mooi bruin korstje op komen.

Komkommers in het zuur bewaart men in flesschen of 'n Keulsch potje, die met vochtig perkamentpapier worden afgesloten.

GEGRATINEERDE KOMKOMMER IN EEN SAUSJE

(4 PERSONEN)

3 komkommers, 2 dl. melk, 1 eetlepel boter, 2 eetlepels bloem, zout, peper, 25 gram geraspte kaas, boter.

Schil de komkommers en snijd ze in stukjes. Smelt wat boter in een pan en laat er de stukjes komkommer, die met wat zout en peper bestrooid zijn, gedurende plm. 15 minuten in smoren. Smelt voor de saus 1 eetlepel boter, voeg er roerende de bloem bij en laat boter en bloem te zamen roerende aan de kook komen. Voeg er dan de verwarmde melk bij, laat het sausje in plm. 2 minuten gaar koken en giet het over de stukjes komkommer, die in een vuurvasten schotel zijn gelegd. Strooi er de geraspte kaas overheen en laat den inhoud van het schoteltje in een warmen oven bruin worden. Dien het gerecht in den schotel op.

KOMKOMMERSOEP

(4 PERSONEN)

1 liter bouillon of water met eenige bouillonblokjes, 45 gram boter, 40 gram bloem, 1 komkommer, 1 eierdooier, een scheutje melk of room.

Maak de komkommer schoon, snijd haar in stukjes en laat ze in de helft van den bouillon in plm. 25 minuten gaar koken. Wrijf ze daarna door een zeef en voeg er de rest van den bouillon bij. Smelt de boter, voeg de bloem toe en laat boter en bloem te zamen aan de kook komen. Giet er den warmen bouillon bij en laat de soep plm. 4 minuten koken. Klop den eierdooier met den room of de melk en voeg deze van het vuur onder voortdurend roeren bij de soep. Dien deze onmiddellijk op.

KOMKOMMER IN HET ZUUR

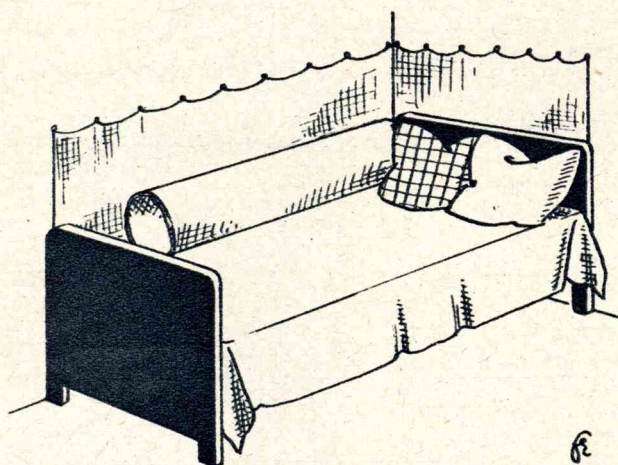
4 komkommers, 1 flesch inmaakazijn, 20 gram mosterdzaad, een paar stukjes Spaansche peper, eenige stukjes gedroogde gember, zout.

Schil de komkommers en snijd ze in schijven of blokjes. Strooi er wat zout op en laat ze op een vergiet uitlekken. Leg ze daarna in een flesch of Keulsch potje, schik er de kruiden tusschen en giet er den azijn op. Kook, indien gewone azijn gebruikt wordt, de vloeistof een weinig in. Sluit de flesch of het potje met vochtig perkamentpapier af.

EEN IDEE VOOR DE ZIT-SLAAPKAMER

Het spreekt vanzelf, dat een echte zit-slaapkamer — de trots van zoon-lief of dochter! — zoo min mogelijk het karakter van een slaapvertrek mag hebben. Het idee zitkamer daarentegen brengen zij graag zooveel mogelijk naar voren, wat geen wonder is, want welke opgroeiende jongen of meisje vindt het niet prettig „collega's" te ontvangen op een gezellig ingericht eigen „hok"?

Een punt van groot belang is dan ook: hoe zullen wij de waschtafel en het bed zooveel mogelijk camoufleren? Is er een vaste waschtafel ingebouwd in een kast of met een ombouw alsmede een opklapbed, dan is het probleem al heel eenvoudig, mits we natuurlijk ook bij het laatste voor een aardigen ombouw zorgen, waarop wat boeken, een vaasje en dergelijke een plaatsje kunnen vinden.

zoogenaamde couch, de rustbank die des avonds in een bed kan worden omgetooverd. En hier willen we even bij stilstaan, omdat het in vele gevallen — speciaal wanneer zoo'n bank zelf werd

vervaardigd (b.v. door van een oud bed de hooge pooten enz. af te zagen!) — een echte puzzle is, waar we overdag het beddegoed moeten laten. Is er een kast in de buurt, dan is het probleem gauw opgelost, maar ook bij een beperkte plaatsruimte moet er iets op worden gevonden. Er worden tegenwoordig wel exem-

plaren in den handel gebracht, waarbij onderin laden te vinden zijn, waarmee natuurlijk de kwestie radicaal is opgelost.

Maar wij willen hier nog een andere mogelijkheid bespreken en wel deze, dat we lakens en dekens netjes oprollen en onderbrengen in een fleurig rolkussen, dat met knopen en knoopsgaten sluit en overdag een plaatsje vindt op de met 'n aardig kleed bedekte bank.

Wat het kussen betreft, ook hiervoor maken we een leuk overtrek, dat vanzelfsprekend evenals dat van het rolkussen

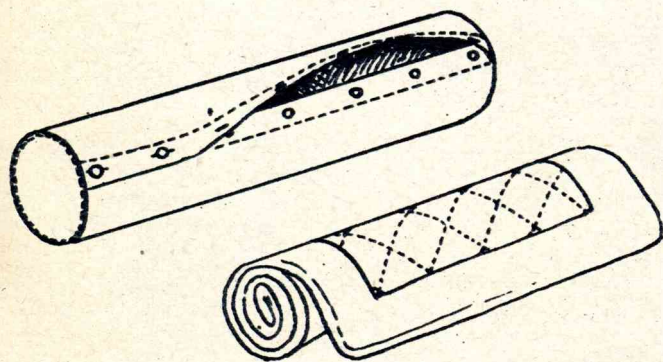
goed waschbaar moet zijn.

Moeilijk te maken is het rolkussen zeer zeker niet. Onze tekeningetjes geven de noodige aanwijzingen, zoodat wel niemand er moeite mee zal hebben. De afmetingen moeten vanzelfsprekend aan de omstandigheden worden aangepast.

CORRESPONDENTIE

Mej. C. v. d. H. te Amsterdam. De toile-de-soie blouse kunt u weken en wasschen in een lauw sopje van een goede zeepsoort. Daarna spoelt u in ruim water en laat de blouse drogen. U strijkt het goed met een warm ijzer.

De glimmende plekken op den rok wrijft u af met water en azijn. Daarna perst u het goed op de gewone wijze. Dit werkje moet u zoodra de rok weer een paar maal gedragen is herhalen. Een afdoend middel bestaat er niet.

Om een waschtafel aan het oog te onttrekken kunnen bovendien een scherm of een paar fleurige gordijnen uitstekende diensten bewijzen, terwijl wat de slaapgelegenheid betreft, ook een divanbed ongetwijfeld vele voordeelen biedt. Nemen we een opklapbed bij voorkeur in een zeer kleine kamer, waarin met de ruimte moet worden gewoerd, het voordeel, dat op een divanbed zooveel menschen kunnen worden „geplant", zal toch zeker bijzonder worden gewaardeerd, wanneer er een uitgebreide visite verwacht wordt!

Kiezen we een fleurig divankleed uit, waarvan de kleuren goed met die van grondbedekking, gordijnen enzovoort harmonieeren, dan zal het meubel belijst niet uit den toon vallen in het als zitkamer ingerichte vertrek.

Veel valt er ook te zeggen voor de

Imp. BOROMAG, Keizersgr. 6
Amsterdam. Telefoon 48256

Thans brengen wij ook Macleans Peroxide Dentifrice à 35 ct. per doos en Macleans Peroxide Tandpoeder à 37½ ct. per bus.

„De beroemde Macleans artikelen zijn onmisbaar voor een juiste verzorging van het gebit. Gele tanden worden wit, evenals rookers-tanden."

Kwix is een tractatie voor uw heele gezin, mevrouw!

Wat smaakt die Kwix lekker.

Heerlijk van smaak gezond en gemakkelijk

Kwix is kant en klaar. Strooi de porties zóó uit het pak op diepe borden. Voeg daarna melk en desgewenscht wat suiker toe. Kwix smaakt ook heerlijk met vruchtensap, rabarber, aardbeien, schijfjes banaan of gestoofde vruchten.

★ In ieder pak is een bon; verzamel ze voor een keurigen, zwaar verzilverden, Oud-Hollandschen letter-theelep.

Kwix
het nieuwe
ontbijt

Belaamde kwaliteit
gegarandeerd door
Quaker

Trakteer uw gezin elken dag bij het ontbijt op die brosse, goudgeel ge-roosterde vlokken. Zet een pak Kwix op tafel en laat ze toetasten, ze water-tanden al als ze het zien! Licht ver-teerbaar en buitengewoon gemakke-lijk! Niets te koken, niets te verwar-men, kost dus geen gas en geen tijd! De drievoudige verpakking houdt de lekkere Kwix steeds versch en cro-quant. U moet ze ook eens als na-gerecht of 's avonds eten. De weten-schap zegt: Wat U met graagte eet, is dubbel goed voor U. Denk er om: Koop het origineele, groote pak Kwix nog vandaag bij uw kruidenier.

QUAKER OATS-GRAANPRODUCTEN N.V. ROTTERDAM

VOOR VACANTIEDAGEN

gecompleteerd door een wit bloesje van gewone katoen met een kantje, of organdie of neteldoek. Tegenwoordig wordt er ook een imitatie damasséstof gebracht, die zóó uit de operette „Het witte paard” weggenomen zou kunnen zijn.

Het spreekt natuurlijk van zelf dat men bij een zoo uitgesproken sportief pakje geen gekleed schoentje met hoge hakjes draagt, doch een flinke molière met wat zwaardere kousen.

Als materiaal wordt naast katoen vooral veel een half wollen stofje gebruikt, terwijl streep en bloemetje elkaar voor jurk en schortje afwisselen. Voor koude avonden kan men een gebreid jakje dragen, dat gesloten wordt met Beiersche knopen van hertshoorn of dat andere Tiroler motieven vertoont. Juist omdat men in een kleine kofferruimte voldoende schoone bloesjes kan medenemen en ook rekeninghouden met eventuele koude dagen is zoo'n „dirndl”-pakje zoo geschikt voor vakantie-uitstapjes.

Het „dirndl”-jurkje, dat enkele jaren geleden van uit Tirol naar ons land overgewaaid kwam, heeft zijn zegetocht tot Parijs en New York voortgezet en dit seizoen zien we zelfs middagen avondjurken, die een uitgesproken Beiersch karakter vertoonen.

Het gewone sportieve „dirndl”-jurkje hoeft tegenwoordig niet meer uitsluitend gereserveerd te worden voor uitstapjes in de bergen, maar kan ook uitstekend in het eigen land dienst doen voor de steeds meer in zwang komende wandelsport en fietstochten.

Over het algemeen kiest men het liefst een waschbaar stofje, dat ook niet verschiet. Bloempatroontjes en strepen wisselen elkaar af. De rok wordt met ruimte aan het strakke lijfje gerimpeld, terwijl voor het schortje gewoonlijk weer heel ander materiaal gebruikt wordt. Over het lijfje draagt men veelal een strak vestje dat van voren dichtgeveterd is en meestal van een wat zwaardere stof, zooals peau de pèche of laken, genomen wordt. Het geheel wordt

DRIE BLOUSES EN DRIE ROKKEN

880. Blouse van toile de soie, groot plastron op voorpand en rug, sluiting met knoopsgaten, korte mouw. Benodigde stof: 2 m. à 80 cm. breed.

882. Blouse van shantung, schouder- en rugstuk, ronde hals, voorpanden en rug met stiksels versierd. Benodigde stof: 2 m. à 80 cm. breed.

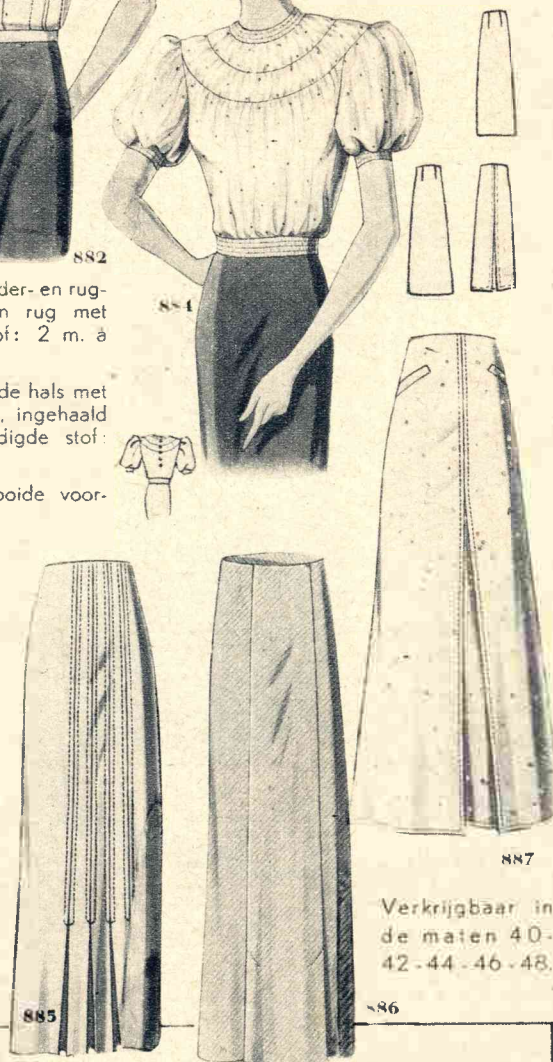
884. Blouse van mousseline, ronde hals met bies, wijde mouw met manchet, ingehaald over voorpand en rug. Benodigde stof: 2.25 m. à 90 cm. breed.

885. Rok van dunne stof, geplooid voorbaan, met stiksels versierd. Benodigde stof: tweemaal de lengte van den rok à 130 cm. breed.

886. Rok van diagonaal, breede voorbaan, welke onder in plooiën eindigt. Benodigde stof: 1.40 m. à 140 cm. breed.

887. Rok van vier banen, stolp-plooi midden-voor en -achter. Benodigde stof: 1.30 m. à 140 cm. breed.

Van alle in deze rubriek afgebeelde genummerde kostuums, die ontleend zijn aan 't mode-album „Zomerpracht”, zijn patronen verkrijgbaar tegen den prijs van 50 cts. voor complets, 35 cts. voor mantels en japonnen en 20 cts. voor rokken, blouses, kleine avondjassen en kinderkleeding. Bij bestelling vooral opgeven het gewenschte maatnummer. Bestellingen kunnen geschieden bij uw agent of bezorger; door giro-storting op No. 293631; door toezending van het bedrag per postwissel of in postzegels (s.v.p. niet van 6 cent) aan het PATRONENKANTOOR „PANORA” — NASSAUPLEIN 1, HAARLEM waarbij 5 cts. extra voor toezending per post verschuldigd is. Men kan echter de patronen ook afhalen aan het bureau van dit blad.

Verkrijgbaar in de maten 40-42-44-46-48.

Normaal transpireeren is gezond. Overdag transpireeren schaadt.

Odorex tegen overdagde transpiratie

R-365-K

Aan Odorex van Prof. Dr. Polland danken vele duizenden dames de bevrijding van overdagde en hinderlijke transpiratie onder de armen.

Transpiratie onder de armen mag nimmer onderdrukt worden. Gebruik daarom geen middelen die de natuurlijke uitwaseming volkomen onderdrukken. Wanneer de transpiratieklieren vernietigd worden, zal Uw gezondheid er onder lijden.

Odorex onderdrukt de transpiratie niet, doch maakt ze normaal en, hetgeen van bijzonder belang is, volkomen reukloos en onmerkbaar.

Reeds na de eerste toepassing voelt U zich verfrist en verlicht. De te sterke afscheiding houdt op. De onaangename reuk verdwijnt onmiddellijk. U kunt zich vrij bewegen en behoudt Uw frisheid zelfs bij de grootste hitte.

Flacon voor vele maanden 94 cts.

In alle goede zaken.

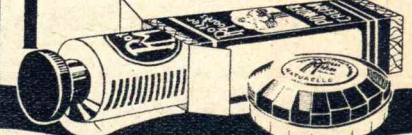
ODOREX tegen overdagde transpiratie

Het geheim van de jeugd

Engeland ontdekte het.... Potter & Moore bracht het in „Potter en Moore's Poedercrème”. De poedercrème, die Uw huid fluweelachtig zacht maakt. U jonger doet lijken, zonder dat men een make-up bemerkt. De poedercrème, die U kunt gebruiken voor Uw gelaat, Uw hals en Uw armen. De poedercrème, die door haar geheime samenstelling langen tijd inwerkt op Uw huid en Uw gelaatstreken verjeugdigt. Voor ieder type een passende flat-teuze tint. In tube's van 35 cent. Per potje met spiegel 75 cent.

poedercrème

POTTER & MOORE
IMP. C.F.G. BIERKADE 10 - DEN HAAG

Ons Menu

- Zondag:** Roomsoep. Kalfsoesters. Gegratineerde komkommer. Aardappelen. Vruchtensla.
- Maandag:** Varkensrollade. Slaboonen. Aardappelen. Hangop.
- Dinsdag:** Koud vleesch. Worteltjes. Aardappelen. Griesmeelpudding.
- Woensdag:** Runderlapjes. Rabarber. Aardappelen. Vermicellipap.
- Donderdag:** Gehakt. Postelein. Aardappelen. Chocoladevla.
- Vrijdag:** Roode wijnsoep. Roereieren. Sla. Gebakken aardappelen.
- Zaterdag:** Gebakken spek. Versche capucijners. Aardappelen. Rijst met krenten.

CORRESPONDENTIE

Mej. W. J. te Den Haag. Het recept van lammetjespap is als volgt: 1 liter melk, 40 gram bloem, plm. 40 gram suiker, desverkiezend 1 ei, een stukje citroenschil.

Breng de melk met de suiker en het stukje citroenschil langzaam aan de kook. Klop intusschen het eiwit stijf en vorm er kleine balletjes van. Laat deze in de melk, die dan wel heet moet zijn, maar nog niet mag koken, stollen en haal ze er met een schuimspaan uit. Maak met wat koude melk van de bloem een dun papje. Giet dit roerende bij de kokende melk en laat de pap in plm. 3 minuten gaar koken. Verwijder het stukje citroenschil, schep de pap in borden (de aangegeven hoeveelheden zijn voor 4 personen berekend) en leg er de balletjes eiwit bovenop.

Merr. G. v. R. te Woensel-Eindhoven. Is uw bloemenmand van pitriet naturelkleurig, dan kunt u haar reinigen door haar met zeepsop af te borstelen. Is zij daarentegen gebeitst, dan moet zij droog worden uitgeborsteld en daarna met een borsteltje met was ingewreven en vervolgens uitgewreven worden. Tot onze spijt kunnen wij u voor den gevraagden drank geen recept geven.

Gütermanns Naaizijde

75
JAAR

Sterk • Elastisch • Kleurecht!

ZOMER OP HET LAND

